

د کتاب پېژندنه

|||||

د کتاب نوم : ربیع الاول او میلاد نبوي

لیکوال :: علامه محمد معین الدین أبو الفضل

خپرونکی: بېنوا انټرنیټ پاڼه

د چاپ ټول حقوق له لیکوال او بېنوا پاني سره خوندي دي.

ربيع الاول او ميلاد النبي

نحمده ونصلي على رسوله الكريم.

اما بعد: فأعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم.

(وما ارسلناك الا رحمة للعالمين) وايضاً قال الله تعالى (انك ميت وانهم ميّتون) وايضاً قال الله تعالى (لقد جاءكم رسول من انفسكم عزيز عليه ما عنتم حريص عليكم بالمومنين رءوف رحيم)

محترمو مسلمانانو! څرنگه چې دربيع الاول مبارکه مياشت رابره سويده او په دغه مياشت کېنې داسلام پيغمبرامام الانبياء رحمة للعالمين رسول حضرت محمدصلي الله عليه وسلم زيږيدلى دى او په همدغه مياشت کېنې وفات سوئ دى په همدغه مناسبت زه غواړم چې ومحترمو مسلمانانوته داسلام دپيغمبر دولادت اوله دنيا څخه دده مبارک درحلت اووفات بيان اوتفصيل په هغه ډول وکړم چې په شرعي لحاظ زيات مستند اومثبت وي اودمسلمانانو دزړونودپاره ډيرجالب اورقت وربخښونکى وي اوهمدارنگه غواړم داسلام دپيغمبردميلاد اودو فات دورځي دلمانځني په باب واقعي اوسوچه شرعي معلومات عرض کړم اوپه دې اړه دافراط کونکو اودتفريط کونکو چهره څرگنده کړم.

محترمو وروڼو!يوځل بيادرته ذکرکوم چې په دغه لړۍ کېنې به وتاسي محترموته څلورقسمه مطالب په تفصيل سره بيان کړه سي.

اول داسلام دپيغمبر دولادت واقعه اودده مبارک دتولد په وخت کېنې نااشنااونادره څارق العادته پيښي.

دوهم دده مبارک دوفات اوله دنيا څخه دده درحلت واقعه .

دريم دده مبارک دولادت اودوفات دورځي دلمانځني شرعي حکم اوپه دې اړه دافراط اودتفريط په باب شرعي حکم .

اوڅلورم داسلام دپيغمبر دعظمت دشان په باب ځني بيخي نادراومثبت اوصحيح معلوماتونه.

محترم وروڼه دي له دې څخه هم باخبره وي چې دغه بيانونه له ډيروعمده اومعتبروکتابوڅخه مأخوذدي لکه (البداية والنهاية ، سيرت ابن هشام ، تاريخ طبري ، محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم [تأليف، محمدرضا، روضة الشهداء [للواعظ الكاشفي] ، سخاوي ، مدارج النبوة [للمحدث دهلوي] ، الحاوي [للامام السيوطي] ، وغيره)

له محترمو مسلمانانوڅخه هيله کوم چې دخپل محبوب پيغمبر په باره کېنې دغه بيانونه په ډير غور سره مطالعه کړي اودشوق اودذوق اودمينۍ اومحبت اودجوش اوخروش په کتنه سره ددغو بيانو دخپل پيغمبر دولادت اودرحلت

دورځي حق وړاداء کړئ دااوله برخه تمهیدي بیان وو مقصودي بیانونه به انشاءالله پرلپسي ستاسي و حضورته تقدیم
کړه سي

بسمه تعالی!!

محترمومسلمانانو! اوس د رحمة اللعالمين پيغمبر (صلی الله عليه وسلم) د تولد او د زوکړې په تفصيلاتو پيل کوم. محترم وروڼو! د حج مبارکي ورځې وې او د تشریق د ورځو مابین و، د جمعې مبارکي شپه وه چې د اسلام د پيغمبر د خلقت ماده دده د مبارک پلار عبدالله له وجود څخه، دده د مبارکي مور حضرت بي بي آمنې (رضي الله عنها) و مبارک رحم ته ورنقل سوه.

حضرت امام أحمد بن حنبل فرمايلي دي چې د جمعې مبارکه شپه د ليلة القدر تر شپې بهتره ده؛ ځکه چې کومي نېنگي، برکتونه، کرامتونه او نيکبختۍ چې په جنس کښي د جمعې د مبارکي شپې پر عالميانو باندي راټوی سوي او نازل سويدي په هيڅ بله شپه کښي نه راټوی سويدي او نه به د قيامت تر ورځې پوري راټوی سي، نو که په دغه وجه د اسلام د پيغمبر (صلی الله عليه وسلم) د ميلاد شپه د ❖ شب قدر ❖ تر شپې افضله او بهتره وگڼله سي نو لایقه خبرده.

او ډيرو علماؤ پر دغه خبره باندي تصريح هم کړېده، په رواياتو کښي راغلي دي چې په دغه شپه کښي له الهي لوري و ملائکوته حکم وکړ سو چې ټول عالم په انوارو د قدس (يعني د ذات مقدس چي الله [جل جلاله] دئ) منور وگرځوی، او ټول ملائکه، اسمانونه او مځکه په سرور، ابتهاج او خوشحالي کښي راغلل، او و خازن ته د جنت امر وسو چې ❖ فردوس اعلیٰ ❖ خلاص کړي او ټول عالم په خوشبويه راتحو سره معطر وگرځوي، او و ټولو طبقو ته د اسمانو او و ټولو ځايو ته د مځکي زيړی ورکړ سو چې محمدي نور نن شپه د حضرت بي بي آمنې په رحم کښي قرار ونيوی.

همدارنگه روايت سوئ دئ چې په سهار کي ددغي شپې د مځکي د مخ ټول بتان سرچپه پر مځکه باندي ولوبدل او د مځکي پر مخ باندي د ټولو بادشاهانو تختونه سرنگون کړه سوه، او په دغه شپه کښي هيڅ يو سرائ داسي ندئ پاته سوئ چې روښانه سوئ دي نه وي او هيڅ يو ځای داسي ندئ پاته سوئ چې منور دي نه وي گرځېدلئ، او هيڅ يو چارپای داسي نه دئ پاته سوئ چې په دغه شپه کښي دي دی گویا سوئ او خبري کونکئ نه وي گرځيدلئ، او په دغه شپه کښي د مشرق وحشي حيواناتو د مغرب پر وحشي حيواناتو باندي د اسلام د پيغمبر (صلی الله عليه وسلم) زيړی وکړ او تر دغه شپه له مخه قريش په سختي قحطۍ او تنگۍ کښي واقع سوي وو چې درختي ټولي وچي سوي وې او چارپايان يې له ډيري کمزورۍ او ډنگروالي پر لار باندي نسوای تللای، ددغه شپې په برکت الله تعالی بارانونه شروع کړل او له قريشو څخه قحطي ولاړه او له خوشحالي او پراخۍ سره مخامخ سول، په دې وجه به قريشو ودغه کال ته ❖ سنة الفرح و الإبتهاج ❖ وايو.

د اسلام پيغمبر (صلی الله عليه وسلم) پوره نهه میاشتي (نه زیات او نه کم) د خپلي مبارکي مور په رحم کښي و، په دغه موده کښي دده مبارکي مور هیڅ یو داسي تکلیف ندی محسوس کړی لکه څرنگه چي یې نوري ښځي په عمومي ډول د حمل په وخت کښي محسوسه وي .

لکه چي له حضرت آمنې څخه نقل سوئ دی چي دې مبارکي فرمایلي دي چي زه په دې هیڅ نه یم اگاه سوې چي زه خاوند د حمل یم ، مگر تنها له دې وجي مي پر ځان باندي د حاملې خیال راتلی چي زنانه مرض مي قطع سوئ و .

له ځيني روايتو څخه داسي فهميږي چي په وخت کښي د حمل ددې مبارکي په پيغمبر د اسلام دې د څه تکلیف او ثقل حس وکاوی ، خو علماؤ دا پر ابتدا د حمل ، حمل کړی دی ، چي دا بیا یو بل خارق العاده کار دی ؛ ځکه چي ښځي په ابتدا کښي د حمل کوم تکلیف نه محسوسوي بلکي په وروسته کښي احساس د تکلیف ورته پیدا کيږي .

حضرت ابونعیم له ابن عباس څخه روايت کړی دی چي یوه نښانه د حملداره کېدو د حضرت آمنې په رسول د خدای دا وه چي په قريشو کښي چي څه چارپایان وو ټولو په هغه شپه کښي دا ویل چي : ﴿؟﴾ مور په خالق د کعبې قسم کوو چي د الله تعالی په رسول باندي دده مبارکه مور حملداره وگرځېدله ، کوم چي د تامي دنیا امام او د ټولو خلکو د هدايت څراغ دی .

او په یوه روايت کښي داسي راغلي دي چي د مخکي د مخ ټولو چارپایانو دغه ډول خبر په دغه شپه کښي وکړه . همدارنگه حضرت آمنې (رضي الله عنها) فرمایلي دي چي په داسي حال کښي چي زه نیمې وینه وم او نیمې بیده وم ، دا بغ مي واوریدی چي : ﴿؟﴾ تر ټولو خلکو په بهترين شخص سره ته حملداره سوې یې ﴿؟﴾ او د همدغه غيبي بغ په وجه زه په دې عالمه سوم چي زه حملداره یم .

همدارنگه دې مبارکي فرمایلي دي چي په دوران کښي د حمل هره میاشت د اسمان او مخکي له طرفه پر ماباندي داسي غيبي بغ کیدی چي : ﴿؟﴾ خوشحالي دي وي تا لره چي ددې وخت رارسېدلی دی چي ظاهر به سي له تا څخه ﴿؟﴾ أبو القاسم ﴿؟﴾ (صلی الله عليه وسلم) .

همدارنگه حضرت بي بي آمنې فرمایلي دي چي حضرت محمد (صلی الله عليه وسلم) چي کله ځما په نس کښي و ، نو په خوب کښي مي ولیدل چي یو نور له ما څخه جلا سو داسي نور چي ټول عالم په هغه نور سره منور وگرځیدی ، او دارنگه مي بنگلې د ﴿؟﴾ بصری ﴿؟﴾ کوم چي د شام په طرف کښي یو ښار دی ولیدلې ، او ددغه واقعي په مثل د اسلام د پيغمبر د ولادت په وخت کښي هم پېښه سوه .

له حضرت بي بي آمنې څخه ماسوی د اسلام له پیغمبر څخه بل کوم ولد ندی پیداسوی ، او دارنگه دده مبارک د پلار عبدالله هم بل هیڅ ځوی ندی څیریدلی .

په دې موضوع کښي روایتونه مختلف دي چي د اسلام د پیغمبر د تولد په وخت کښي دده پلار ژوندی ؤ او که وفات سوی ؤ ؟

ځینو علماؤ ذکر کړيدي چي دده مبارک پلار دده تر تولد له مخه وفات سوی دی او دغه قول ډیر مشهور هم دی او ځینو عمده علماؤ ددې تصحیح هم کړېده .

او ځینو علماؤ ویلي دي چي دی مبارک د اتو یا د اوو یا د دوو میاشتو ؤ ، او دغه راز نور قولونه هم راغلي دي .

دده مبارک دپلار حضرت عبدالله صاحب د وفات واقعه په مختصر ډول داسي وه چي : عبدالله صاحب د قريشو له یوې ډلي سره په تجارت ولاړی ، کله چي و مدینې منوري ته دوی ورسېدل نو عبدالله هلته مریض سو ، د مرض په وجه له خپلو ملگرو څخه د خپلو ماماگانو په کور کښي پاته سو کوم چي د بني نجار له قبېلې څخه ول ، کله چي دده ملگري و مکې شريفي ته راوړسېدل نو عبدالمطلب له دوی څخه د خپل ځوی عبدالله پوښتنه وکړه ؟ دوی ورته وویل چي هغه د ناجورۍ په وجه په مدینه منوره کښي د خپلو ماماگانو په کور کښي پاته سو ، بیا عبدالمطلب خپل مشر ځوی ؟ حارث ؟ دده د معلومات دپاره و مدینې ته ولیږی ، حارث چي و مدینې ته ورسیدی نو په دغه وخت کښي عبدالله صاحب وفات سوی او دفن سوی ؤ په داسي ځای کښي چي ؟ دار نابغه ؟ ورته ویل کیده .

او ځینو علماؤ فرمایلي دي چي دده مبارک دفن په ؟ أبوا ؟ کي سوی دی .

له حضرت ابن عباس (رضي الله عنه) څخه روایت دی چي کله عبدالله صاحب وفات وکړ نو ملائکه و و الله تعالی ته عرض وکړ چي ای ځمور باداره ! محمد چي پیغمبر او حبیب ستا دی یتیم وگرځیدی ، نو الله (جل جلاله) و فرشتو ته په جواب کښي وفرمایل چي د محمد زه حافظ ، مددگار او کفیل یم ، تاسي پر محمد باندي صلوة او سلام وایاست او و ده ته دعاگاني کوی .

دا د اسلام د پیغمبر حضرت محمد مصطفی (صلی الله علیه وسلم) تر ولادت له مخه د ؟ مشت نمونه خروار ؟ په ډول ځيني له عظمت او له جلال څخه ډک حالات وو چي ما درته ذکر کړل ، نو تاسي فکر وکړۍ چي کله دی مبارک څیرېدی او دنیا دده په وجود سره مشرفه کیدله نو لا به څه قسم عجائبات منځته راغلي وي چي د هغوی تفصیل به هم (إن شاء الله) سره له بیانه د واقعي د تولد دده مبارک په راتلونکي برخه کښي درته راسي .

(مدارج النبوت للمحدث الدهلوي وغيره .)

ومن الله التوفيق.

بسمه تعالی!!

محترمومسلمانانو! په دې او راتلونکې برخه کېني وتاسي محترمو ته د اسلام د پیغمبر د ولادت او د زوکړې او دارنگه دده مبارک د زوکړې د تاریخ په شا وخوا کېني د ځینو مهمو خارق العادته پېښو بیان درته کوم کومي چې په شریعت کېني **❖** ارهاصات **❖** ورته ویل کېږي:

اول: د اسلام د پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) د تولد او زوکړې نیټه او تاریخ:

شیخ عبدالحق محدث دهلوي په **❖** مدارج النبوت ج ۲ ص ۱۴ **❖** کېني ذکر کړيدي چې جمهور د اهل سیر اود تواریخ پر دې خبره باندي دي چې تولد او زوکړه د اسلام د پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) په **❖** عام الفیل **❖** کېني وروسته له دې څخه چې د فیل د واقعي څلویښت ورځي یا پنځه پنځوس ورځي تیري سوي وې سوېده، او دغه قول اصح د اقوالو دی.

او دارنگه داخبره مشهوره ده چې تولددده مبارک د **❖** ربیع الأول **❖** په میاشت کېني سوئ دی.

او ځینو علماؤ پر دغه خبره باندي ادعا د اتفاق کړېده.

دارنگه د ده مبارک تولد په دولسمه د ربیع الأول کېني سوئ دی، او په دې باره کېني نور قولونه هم راغلي دي خو دغه قول أشهر او اکثر دی، او د مکې د خلکو عمل هم پر دغه خبره باندي جاري و؛ ځکه چې دوی به د ربیع الأول په دوولسمه د اسلام د پیغمبر د ولادت د ځای زیارت کاوه، او دده مبارک د زوکړې په مناسبت چې به کوم د خیر کارونه دوی کول نو هغه به هم د ربیع الأول په دوولسمه شپه کېني وو.

او دارنگه ورځ د دوشنبې وه، لکه څرنګه چې و ده مبارک ته له الهي لوري څخه ابتدا د وحي او هجرت دده مبارک له مکې مکرمې څخه، او رسېدل دده و مدینې منورې ته او فتح د مکې شریفې او وفات دده مبارک د دوشنبې په ورځ سويدي.

د دوشنبې د ورځې چې د ربیع الأول دوولسمه ورځ وه، د صبح صادق په وخت کېني دده مبارک زوکړه وسوه.

او ځینو علماؤ فرمایلي دي چې دده مبارک تولد د دوشنبې په شپه کېني سوئ دی، دغه علماؤ پ دې سره دلیل نیسي چې په روایاتو کېني راغلي دي چې دده مبارک د زوکړې په وخت کېني ستوري و مخکې ته رانژدې کړه سوه او دارنگه شهب او کواکب پرلپسې د اسمان له طرفه رالوېدل، خو د دوی له دغه استدلال څخه په دې ډول جواب ورکړ سوئ دی چې د اسلام د پیغمبر د ولادت او د نبوت زمانه خو د خارق العادته شیانو د ښکاره کیدو زمانه وه نو دا ممکن دی چې رانژدې کیدل د ستورو دي و مخکې ته او دارنگه سقوط د ستورو دي په خارق العادته توګه د ورځي واقع سوئ وي.

پوه سه ! چي د علم نجوم ځينو ماهرانو ذکر کړيدي چي په کوم ساعت کښي چي د اسلام د پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) تولد سوئ دئ هغه (يعني د دنيا د ټول عمر په ساعاتو کښي) تر ټولو اسعد او ډير نيکبخته ساعت ؤ ، لکه چي په **❖ روضة الأحباب ❖** کښي هم ددې ذکر راغلئ دئ ، خو محدث دهلوي فرمايلي دي چي حقه خبر داده چي د اسلام پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) متشرف په زمانه سره ندئ بلکي زمانه په ده سره متشرفه ده ، همدا سبب دئ چي ولادت دده مبارک په هغو مياشتو کي ندئ واقع سوئ چي په کرامت او برکت سره مشهوري دي لکه محرم ، رجب او رمضان .

له حضرت ابن عباس څخه روايت دئ چي : **❖ ولد رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يوم الإثنين و أَسْتَبْنَى يوم الإثنين و خرج مهاجرا من مكة الى المدينة يوم الإثنين و قدم المدينة يوم الإثنين و تُوْفِيَ يوم الإثنين و رَفَعَ الحجر الأسود يوم الإثنين ❖** تفرد به أحمد ، وفي رواية بزيادة : **❖ نزلت سورة المائدة يوم الإثنين ❖** (كذافي البداية والنهاية) .

د **❖ محاضرات تاريخ الأمم الإسلامية للخضري ❖** کښي د ج ۱ ص ۶۲ کښي ، دارنگه د **❖ رحمة للعالمين ❖** د ج ۱ ص ۳۹۳۸ کښي

د اسلام د پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) د مَوْلد په باب داسي راغلي دي : **❖ ولد سيد المرسلين (صلى الله عليه وسلم) بشعب بني هاشم بمكة في صبيحة يوم الإثنين التاسع من شهر ربيع الأول ، لأول عام من حادثة الفيل ، ولأربعين سنة خلت من ملك كسرى أنوشيروان ، ويوافق ذلك العشرين او الثاني و عشرين من ابريل سنة ۵۷۱م حسبما حققه العالم الكبير محمد سليمان المنصور فور و المحقق الفلكي محمود باشا . ❖**

او شيخ محمد رضا د خپل کتاب **❖ محمد رسول الله ❖** چي د ډيرو عمده کتابو د سِير او دتاريخ له پخوږ څخه جوړ دئ په ص ۱۲ کښي د اسلام د پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) د مَوْلد په ارتباط داسي ذکر راغلئ دئ : **❖ ولد النبي (صلى الله عليه وسلم) في فجر يوم الإثنين لاثنتي عشرة ليلة مضت من شهر ربيع الأول (و هل مكة يزورون موضع مولده في هذا الوقت) في عام الفيل ، و لأربعين سنة خلت من حكم كسرى أنوشيروان خسرو بن قباد بن فيروز ۲۰ أغسطس سنة ۵۷۰م بمكة في الدار التي صارت تدعي لمحمد بن يوسف الثقفي أخى الحجاج ، و كانت قبل ذلك لعقيل بن أبي طالب و نزل على يد الشفا أم عبدالرحمن بن عوف فهي قابلته . ❖**

د **❖ الأنوار المحمدية من المواهب اللدنية ❖** په ص ۶۷ کښي راغلي دي چي علماؤ اختلاف کړئ دئ په شان کښي د کال د ولادت د نبي (صلى الله عليه وسلم) خو اکثر علماء پر دغه خبر باندي دي چي د اسلام پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) په عام الفيل کښي زيږېدلئ دئ ، په داسي حال کښي چي د فيل له واقعي څخه ۵۰ پنځوس ورځي تيري سوي وې او مياشت د ربيع الأول وه ، ورځ د دوشنبې وه ، وخت د صبح صادق ؤ او د ربيع الأول دوولسمه وه .

محترمو مسلمانانو! په راتلونکي برخه کې به و تاسي ته د هغو عجائباتو او خارق العاده پېښو بيان وسي کومي
چي دده مبارک د تولد د وخت پر شاوخوا پېښي سويدي .

بسمه تعالی!!

قد رمنومسلمانانو! په دې برخه کېني د اسلام د پيغمبر (صلی الله عليه وسلم) د تولد په وخت کېني او يا دده مبارک له تولد څخه وروسته تر هغه وخته پوري چې دى و مبارکي مرضعې، حليمې سعديې ته ورسپارل کيدى او يا وروسته بيا د حليمې سعديې له طرفه بيرته وځپل مبارک نيکه عبدال مطلب ته سپارل کيدى، هغه مستند او په صحت رسيدلي عجائب، ارهاصات او خارق العادته واقعي نمبرواره درته ذکرکوم کومي چې څمور او ستاسي د گران رسول حضرت محمد (صلی الله عليه وسلم) د بې مثاله او بې نظيره عظمت او رفعت څرگندويي دي:

(۱): (أخرج أبونعيم عن بريده و ابن عباس قالا: رأت أمنة في منامها فقيل لها: إنك قد حملت بخير البرية و سيدالعالمين، فإذا ولدته فسميه أحمدًا و محمدًا و علقى عليه هذه، فانتبهت و عند رأسها صحيفة من ذهب مكتوب عليها: أعينه بالواحد، من شر كل حاسد، و كل خلق رائد، من قائم وقاعد، عن السبيل عاند، على الفساد جاهد، من نافث او عاقد، و كل خلق مارد، يأخذ بامراصد، في طرق الموارد، أنها هم عنه بالله الأعلى، و احوطه منهم باليد العليا، والكف الذي لا يرى، يدالله فوق أيديهم، و حجاب الله دون عاديهم، لا يطرده ولا يضره في مقعد ولا منام، و لا مسير و لا مقام، أول الليالي و آخر الأيام).

(كذا في الخصائص الكبرى للسيوطي).

ترجمه: حضرت بي بي آمنې يو خوب وليدئ او ورته وويل سول په دې خوب کي چي: بېشکه ته حملداره سوې يې په بهتر د انسانانو او په سردار د عالميانو، نو کله چي و ځيړوې ته دى نو مسمى يې که په أحمد او په محمد سره او راوځړوه پر ده باندي (يعني دده پر غاړه باندي) دا کلمې چي: **﴿**أعينه بالواحد الخ**﴾**، نو کله چي دا ويښه سوه و سر ددې ته د سرو زرو يوه صحيفه پرته وه او دا مذکوري کلمې پکښي ليکلي سوي وې (چي له أعينه بالواحد څخه شروع بيا تر پايه پوري).

(۲): (و أخرج البيهقي والطبراني و أبونعيم، و ابن عساكر عن عثمان بن أبي العاص قال:

حدثتني أُمِّي أنها شهدت ولادة أمنة أم رسول الله (صلی الله عليه وسلم) ليلة ولدته قالت: فما شئ أنظر اليه في البيت إلانور و إني لأنظر إلى النجوم تدنو حتى أُنِي لأقول ليقعن علي، فلما وضعت خرج منها نور أضأء له البيت و الدار حتى جعلت لا أرى إلانورًا).

ترجمه: بيهقي، طبراني، أبونعيم او ابن عساكر له عثمان څخه چي د أبي العاص ځوى دى روايت كړى دى چي ده مبارک فرمايلي دي چي: ماته څما مور دا قصه وكړه چي کله چي د رسول الله (صلی الله عليه وسلم) له مور مبارکي حضرت آمنې څخه د الله پاک رسول پيدا کيدى نو زه و ولادت ددې مبارکي ته حاضره سوم، نو په دغه کور کېني هيڅ داسي شئ نه ؤ چي ما به ورته وکتل مگر خالص نورگرځيدلى ؤ او د آسمان و ستورو ته مي کتل چي

وارپه وار دونه رانژدې کیدل چې ما به له ځانه سره دا ویل چې دغه ستوري به پر ما باندې راولوړېږي (د مذکور روایت دپاته کلمو توضیح به په بل نمبر کېږي درته راسي) .

۳: (له عمر بن قتیبه څخه روایت دی چې ځما پلار قتیبه وویل چې هغه وخت چې د حضرت آمنې (رضي الله عنها) د ولادت وخت سو نو الله پاک و فرشتو ته وفرمایل چې د اسمان ټولې دروازې خلاصې کړی او دارنگه د ټولو جنتو دروازې هم ټولې خلاصې کړی ، او دارنگه یې و پرشتو ته حکم وکړ چې د اسلام د پیغمبر د زوکړې و ځای ته ټول حاضر سی ، بیا پرشتې را کښته سوې په داسې حال کې چې یو پر بل یې د اسلام د پیغمبر د زوکړې زیری کاوئ او د ټولې دنیا غرونه اوږده ، دراز او جگ سول او د ټولو دریابو اوبه د آسمان و طرفته پورته سوې ، او د ټولو دریابو اوسیدونکیو خوشحالی شروع کړې ، او یوه ملائکه داسې نه وه چې د اسلام د پیغمبر د زوکړې و ځای ته دي نه وه حاضرې سوې ، او شیطان ملعون د ﴿بحر خضرا﴾ یعنې د زرغونه دریاب و منځته سرچپه خپل ځان وروغورځاوه ، او نور ټول شیطانان په دغه وخت کېږي په طوقو او ځنځیرو وټړل سول او د لمر نور او روښنایي ته د خپل اصلي حالت په نسبت زیات عظمت او لویي وروبخښله سوه ، او د حضرت بي بي آمنې پر سر باندې په هوا کېږي اویا زړه حوري د جنت ودرولي سوې چې د اسلام د پیغمبر د ولادت او د زوکړې انتظار یې کاوه ، او په دغه کال کېږي الله (جل جلاله) خپله الهي فیصله په دې ډول صادره کړه چې د دنیا ټولې ښځې به دغه کال له وجې د کرامته د حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) نارینه اولادونه زیږوي ، او دغه کال به داسې درخته (یعنې میوه داره درخته) نه پاته کیږي چې میوه دي ونه کړي ، او دغه کال چې په خلکو کېږي کومه ویره او ترس موجود وي هغه به له منځه ځي ، او آمن او امان به جوړېږي .

بیا چې کله د اسلام پیغمبر و زیږېدئ نو ټوله دنیا له نوره څخه ډکه سوه او ټولو ملائکه و خوشحالی شروع کړې او په هر اسمان کې یو عمود د زبرجدو او یو عمود د یاقوتو پیدا کړ سو چې ټول اسمانونه په روښانه کړه سول ، او کله چې د اسلام پیغمبر د معراج په شپه و اسمانو ته پورته سو نو دغه عمودونه او ستني ده مبارک په خپله ولیدلې او وده مبارک ته په شپه د معراج وویل سول چې ستا د ولادت په خوشحالي کېږي دغه عمودونه په اسمانو کېږي خدای پاک پیدا کړل .

او همدارنگه دده مبارک د زوکړې پر مهال د نهر کوثر پر غاړه باندې (کوم چې په جنت کېږي دده مبارک په نامه باندې و نهر دی) اویازره درختي د اظفر مشکو کوم چې افضل ترین مشک دي پیدا کړې چې د دغو درختو میوې به د قیامت په ورځ جنتیان د خوشبویي په ډول کاروي .

او د دنیا ټول بتان سرچپه ولوېدل ، او د لات او عزی دوه بتان له خپل ځای څخه ووتل او دا ډول یې ویل : اوس تباهي او خرابي و قریشو ته راغله چې محمد ﴿آمین﴾ پیدا سو ، قریش نه پوهیږي چې څه ورپېښه سوه ، او

دارنگه د بیت الله شریفی له نس څخه ډیرې ورځې دغه الفاظ خلکو اوریدل : الآن یرد علي نوري ، الآن یجیئني زواري ، الآن أطهر من أنجاس الجاهلية ، ايتها العزی هلكت .

او همدارنگه درې ورځې پرلپسې کعبه شریفه په زلزه او حرکت کښي وه .

(أخرجه أبو نعيم ، كذا في الخصائص الكبرى لسيوطي .)

پوه سه ! چي ددغه حديث په باب امام سيوطي د نكارت شديد ذكر كړئ دئ ، خو دا د سند و ځينو راويانو ته د كتلو په وجه دئ او پاته سو ذكر سوئ مضمون ، نو د هغه په تحقق او په ثبوت كښي شك كول ډير نالائق كار دئ ؛ ځكه هغه شخصيت چي قطعي دلائل پر دې خبره باندي قائم دي چي دنيا ټوله دده په خاطر پيدا سوې ده ، نو د هغه د تولد پر مهال دغه ذكر سوئ مضمون ډير كم لا ښكاره كيږي تر دې غټ غټ واقعات په قوي دلائلو ثابت دده مبارك د زوكړي په مناسبت واقع سويدي .

(٤ :) (خطيب بغدادی روایت کړئ دئ چي حضرت آمنې فرمايلي دي چي كله له ما څخه محمد (صلى الله عليه وسلم) پيدا سو نو ما يوه ډيره لويه نوراني وريځ وليده چي په دغه وريځ كي ما د اسانو ؟ سهيل ؟ (يعني سيسنئ) او د وزرو (يعني د وزرو د پرشتو) اواز او د نارينه ؤ كلام واوريدئ ، په دغه وريځ كښي محمد (صلى الله عليه وسلم) پټ كړ سو ، او له ما څخه غائب كړ سو ، وروسته مي له يو چا څخه واوريدل (يعني له يوه غيبي ږغ كونكي څخه) چي داسي يې ويل : ﴿ طوفوا بمحمد في جميع الأرض و اعرضوه على كل روحاني من الجن و الملائكة والطيور والوحوش ، واعطوه خلق آدم و معرفة شيث و شجاعة نوح و خلة إبراهيم ، ولسان اسماعيل و رضاء اسحق و فصاحة صالح و حكمة لوط و بشرى يعقوب و شدة موسى و صبر أيوب و طاعة يونس و جهاد يوشع و صوت داود و حب دانيال ، و وقار الياس و عصة يحيى و زهد عيسى ، و أغمسو ه في أخلاق النبیین .

يعني : طواف وكړی په محمد ، وگرځوی دى په ټوله مخكه كښي او عرض كړی وړاندي كړی دى پر ټولو هغو موجوداتو باندي چي خاوندان د روح وي له پيرانانو څخه او له انسانانو او ملائكه ؤ څخه او له مرغانو او وحشي حيواناتو څخه ، او وركړی وده ته خلقت د آدم او معرفت د شيث او شجاعت د نوح او خليل والى د إبراهيم او ژبه د إسماعيل ، او رضا او خوشحالي د إسحق او فصاحت د حضرت صالح او حكمت د حضرت لوط ، او د خوشحالي زيرى د يعقوب او قوت او سختي د موسى او صبر د أيوب او طاعت او فرمانبرداري د يونس او جهاد د يوشع او صوت (يعني ښه اواز) د داؤد او محبت د دانيال او وقار او سنگيني د الياس او عصمت د يحيى او زهد د عيسى ، او غوټه كړی دى په أخلاقو د نبیانو كښي .

لكه چي يو شاعر فرمايلي دي :

حسن يوسف دم عيسى يد بيضا داري آنچه خوبان همه دارند تو تنها داري .

بيا حضرت بي بي آمنې فرمايلي دي چي وروسته له دې څخه چي دغه حالت له ده مبارک څخه ليري سو نو ناڅاپه غيبي درې نفره پيدا سول د يوه په لاس کښي د سپينو زرو گډوه وه او د بل په لاس کښي د زمروډو يو تال ؤ او د دريم پلاس کښي سپين وريښم (يعني د سپينو وريښمو يوه ټوټه وه) بيا يې دغه ټوټه و غورځوله ، بيا يې يو داسي مټر ورڅخه راوايستئ چي د کتونکو سترگي يې (يعني د بې انتها خوندور والي په وجه) په حيرت کښي اچولې ، بيا يې دى مبارک اوه واره د ذکرسوي گډوې په وجه پرېمنځئ ، بيا يې په ذکرسوي مټر سره دده مبارک د دوو اوږو په منځ کښي مټر ولگاوه ، بيا يې په ذکر سوي وريښمين ټوکر کښي دى مبارک وپيچئ ، بيا يې يو ساعت په خپلو وزرو کښي ونيوئ وروسته يې و ماته بيرته راکړ .

(كذا في الأنوار المحمدية من المواهب اللدنيه .)

بسمه تعالی!!

اللهم صل على محمد النبي الأمي و على آله و أصحابه وبارك وسلم .

قدرمونو مسلمانانو! د اسلام د پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) د تولد او د زوکړي په حرمت او په برکت، يا په بل عبارت دده د تولد په استقبال کښي چي الله (جل جلاله) و عالم انسانيت ته، بلکي و عالم ملک او عالم ملکوت ته، و عالم خلق او عالم أمر ته، و عالم علوي او عالم سفلي ته کوم عجائبات او مختلف النوع د عادت خلاف، نادر او په حيرانتيا کښي اچونکي أمور او واقعات ښکاره کړيدي، د ټولو ذکر کول خما عاجز، بلکي د هر انسان له طاقت څخه وتلی کار دی، خو بيا هم د يو کافي تعداد ذکر ما په تيرو برخو کي درته وکړ او د ځينو نورو ذکر په دې برخه کښي درته کوم .

(۱): د اسلام د پيغمبر د مبارک نيکه عبدالمطلب څخه روايت دی چي ده مبارک فرمايلي دي چي زه په شپه د ولادت د حضرت محمد (صلى الله عليه وسلم) په نزد د کعبې شريفې وم، کله چي شپه و نيمايي ته ورسېدله ومي ليدل چي کعبه شريفه د مقام ابراهيم پر طرف رامائله سوه او پر سجده باندي پرېوتله او په دغه ډول د تکبير اواز ورڅخه راغی چي: الله أكبر، الله أكبر، رب محمد المصطفى الآن قد طهرني ربي من أنجاس الأصنام و أرجاس المشركين .

يعني الله (جل جلاله) ډير لوی دی، الله (جل جلاله) ډير لوی دی، چي رب د محمد مصطفى دی (يعني رب د هغه محمد دی چي الله تعالی له مابین څخه د ټولو کائناتو غوره کړی دی) په تحقيق سره پاکه کړم زه رب خما له مرداريو څخه د بتانو او له نجاستو څخه د مشرکانو (يعني اوس چي د اسلام پيغمبر حضرت محمد پيدا سو نو ددې وخت رانژدې دی چي دغه درې سوه او شپيته بتان به چي کفارو پر ما باندي شاوخوا راگرځولي دي او دارنگه دغه مشرکان به چي قسم قسم د شرک عملونه دلته کوي نيست او نابود وگرځي) .

(۲): د اسلام د پيغمبر د ولادت سره سم د کسری قصر او بنگله په لړزه کښي راغله او ۱۴ کنگرې ورڅخه راولوېدلې .

(۳): دده مبارک له ولادت سره سم د ساوه بحيره وچه سوله او اوبه يې په مځکه ننوتلې .

(۴): (هغه شېله او کنده چي په هغه وخت کښي په وادي سماوه سره مشهوره وه، چي په طول کښي د زروکالو يې اوبه قطعه سوي وې له اوبو څخه ډکه راوبهېدله .

(۵): (د پارسيانو، اتش پرستانو د عبادت خانې اور چي زر کاله متصل بل سوئ راچليدلئ و په دغه شپه کښي مړ سو .

(٦ :) دده مبارک له زوکړې سره سم یو داسې نور او روښنایي پیدا سوه چې ددغه نور په سبب و حضرت بي بي آمنې ته د شام بنگلې ښکاره کړې سوې .

(٧ :) دده مبارک د زوکړې په وخت کښې حضرت بي بي آسیه (رضي الله عنها) او حضرت مريمه (رضي الله عنها) او د جنت حوري و حضرت بي بي آمنې ته حاضري سوې او خبرې يې ورسره وکړې .

(٨ :) امام سهيلي له تفسير څخه د ﴿ بقي بن مخلد الحافظ ﴾ څخه حکايت کړی دی چې ابليس ملعون څلور ځله سختې چغې او بغاري کړيدي : ١ : ﴿ په هغه وخت کښې چې دی ملعون کړ سو ﴾ ٢ : ﴿ په هغه وخت کښې چې له اسمانو څخه و مخکې ته راکښته کړ سو ﴾ ٣ : ﴿ په هغه وخت کښې چې د اسلام پيغمبر حضرت محمد (صلی الله عليه وسلم) و زيږيدئ ﴾ ٤ : ﴿ په هغه وخت کښې چې له الهي لوري څخه د فاتحې سورت پر حضرت محمد (صلی الله عليه وسلم) باندي نازل کړ سو . ﴾

(٩ :) کله چې د اسلام پيغمبر پیدا کړسو نو د طفوليت او شیرخوړۍ په ابتدايي شېبو کښې بي و سپوږمۍ ته په گوته اشاره کوله ، وهر طرفته چې بې اشاره وکړه نو سپوږمۍ به وهغه طرف ته ميلان وکړ ، او ده مبارک به له سپوږمۍ سره خبرې کولې او سپوږمۍ به له ده سره کولې .

(١٠ :) کله چې دی مبارک پیدا سو نو خبرې يې کولې او ملائکو او پرشتو به دده مبارک ځانگو ورځنگوله .

له حضرت حليمې سعديې (رضي الله عنها) څخه روايت دی چې دې مبارکي فرمايلي دي چې اول ځل چې ما د اسلام و پيغمبر ته تئ ورکړ نو ده خبرې وکړې نو يې داسې وويل : ﴿ الله أكبر کبيراً والحمد لله كثيراً وسبحان الله بكرة وأصيلاً .

(مدارج النبوت ، الداية والنهاية ، المواهب اللدنية .)

والسلام.

بسمه تعالی! !

اللهم صل على محمد النبي الأمي و على آله و صحبه وسلم تسليما .

قد رمنومسلمانانو ! په دې برخه کښي د اسلام د پيغمبر د تولد په اړه او دده مبارک د زوکړي په مناسبت ځيني نور بيانونه درته عرضوم .

اول بيان په دې ارتباط دی چې ايا د اسلام د پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) تولد په داسي حال کښي وسو چې خدايي مسرور او مختون ؤ ، يعني خدايي يې ؟ نو ؟ له مور څخه پرې سوئ او خدايي سنت کړ سوئ ؤ او که څنگه ؟

په دې موضوع کښي علماؤ او اهل سير درې قوله ذکر کړيدي :

اول قول د حضرت ابن عمر او د حضرت عباس (رضي الله تعالى عنهما) دی چې دوی فرمايلي دي : ؟ ولد رسول الله (صلى الله عليه وسلم) مسرورا مختونا . ؟

يعني زېږېدلى دی د خدای رسول په داسي حال کښي چې خدايي يې ؟ نو ؟ پرې کړ سوئ ؤ او خدايي سنت کړ سوئ ؤ .

دوهم قول د حضرت أبي بکره (رضي الله عنه) دی چې ده فرمايلي دي : ؟ إن جبريلَ ختن النبي (صلى الله عليه وسلم) حين طهر قلبه ؟ يعني بېشکه جبريل (عليه السلام) هغه وخت د اسلام د پيغمبر سنتي وکړه چې دده مبارک زړه يې وړپاکوئ.

دريم قول دادی چې د اسلام د پيغمبر مبارک نيکه دده مبارک سنتي وکړه او دده د سنتي په مناسبت يې يوه غټه مهماني هم وکړه چې د قريشو خلگ يې په دغه مهماني کښي سره راجمع کړل .

(البداية والنهاية وغيره .)

دوهم بيان په دې اړه دی چې د محمد نوم پر ده مبارک (صلى الله عليه وسلم) باندې چا کښودئ ؟

په دې باره کښي هم د سير د معتبرو کتابو له مطالعې څخه مختلف قولونه څرگندېږي :

يو قول دادی چې کله چې دى د خپلي مبارکي مور په نس کښي ؤ نو ودې مبارکي ته په خوب کښي وويل سول چې کله چې دي دغه کوچنى پيدا سي نو د أحمد او د محمد نومونه پر ده مبارک باندې کښېږده ، لکه چې په تيرو برخو کښي ددغه خوب مفصل ذکر تير سو .

دوهم قول دادئ چې دده نیکه چې کله دده له ولادت سره سم قسم قسم خارق العادته واقعات ولیدل نو په دې سبب یې پر ده باندي د محمد نوم کینودئ؛ ځکه چې و ده ته دا څرگنده سوه چې دى به محمود او ستایل سوئ د ټول مخلوق وگرځي .

دریم قول دادئ چې عبدالمطلب صاحب په دې وجه د محمد نوم پر کینودئ چې ده یو وخت خوب ولیدئ چې د سپینو زرو یو ځنځیر دده له ملا څخه راخارج سي او ددغه ځنځیر یو طرف په اسمان کښي وي بل طرف یې په مشرق کښي وي او بل طرف یې په مغرب کښي وي ، بیا دغه ځنځیر ددرختي په شکل وگرځي چې پر هره پاڼه باندي ددې درختي نور او روښنایي وي او د مشرق او د مغرب خلگ په دغه درخته پسي لاسونه نیسي ، بیا ده مبارک ددغه خوب بیان و یو داسي چا ته وکړ چې د خوبو په معنی پوهیدئ ، نو هغه ددغه خوب معنی په دې ډول ورکړه چې ستا له ملا څخه به داسي څوک پیدا سي چې اهل مشرق او اهل مغرب به تابعداري کوي او اهل د اسمان او اهل د مځکي به ستاینه کوي .

څلرم قول دادئ چې عبدالمطلب صاحب دغه نوم د الهي الهام په وجه پر ده باندي کینودئ .

محترمو مسلمانانو ! په دغه نامه سره د اسلام له پیغمبر څخه پرته دده مبارک د تولد د وخت تر رانژدې کیدو پوري هیڅوک نه ؤ مسمی کړ سوئ ، البته کله چې دده مبارک د تولد زمانه رانژدې سوه نو ځینو مشرکانو په خپلو ځامنو باندي په دې وجه د محمد نوم کینودئ جي دوی له یهودو څخه دا خبره په وار وار اوریدله چې د اخيري نبي د تولد زمانه هم دغه زمانه ده او پیدا کیږي به هم په قریشو کښي او نوم به محمد وي .

دغه مبارک نوم ډیر خصوصیتونه لري :

اول خصوصیت یې دادئ چې دغه مبارک نوم په شکل او صورت د انسان دى ، چې اول میم یې د انسان د سر په ډول دى او حاء یې د انسان د دوو لاسو په ډول ده او دوهم میم یې د انسان د ښو نو ؟ په محاذات کښي دى او دال یې د انسان د پښو په برابرې کښي دى ، که په قدیم کوفي خطه سره دغه مبارک نوم ولیکل سي نو ددې خبري ښه وضاحت وسپري ته کیږي .

دوهم خصوصیت یې دادئ چې (العیاذ بالله) د قیامت په ورځ چې کوم څوک و دوږخ ته ورځي نو د هغه انساني صورت مسخ گرځي له وجي د احترامه د صورت د لفظ د محمد .

دریم خصوصیت یې دادئ چې دغه مبارک نوم د الله (جل جلاله) د محمود له نامه څخه جوړ سوئ دى ، لکه چې حضرت حسان (رضي الله عنه) د خپلو عربي اشعارو په یوه برخه کښي و دغه مطلب ته اشاره کړېده ، اشعار دادی :

أُغْرَ عَلَيْهِ لِلنَّبِوةِ خَاتَمٌ مِنَ اللَّهِ مِنْ نُورٍ يَلُوحُ وَيَشْهَدُ
وَضَمَّ إِلَهُ اسْمَا النَّبِيِّ إِلَى اسْمِهِ إِذَا قَالَ فِي الْخَمْسِ الْمُؤَذِّنُ أَشْهَدُ

وَشَقَّ لَهُ مِنْ إِسْمِهِ لِيُجَلِّهَ فَذَوَالْعَرْشِ مُحَمَّدٌ وَهَذَا مُحَمَّدٌ

څلرم خصوصيت يې چي پر ډيرو خصوصيتو باندي مشتمل دى دادى چي ابن عساكر له كعب الاخبار څخه روايت كړى دى چي حضرت آدم (عليه السلام) و خپل ځوى شيث (عليه السلام) ته وفرمايل چي: **❖** اې ځوى كيه ته به له ما وروسته ځما خليفه او جاينشين يې، نو دغه خليفه توب په تقوى او په پرهيزگاري سره سنبال كړه او هر وخت چي الله (جل جلاله) ذكر كوي نو د محمد نوم هم ورسره ذكر كوه؛ ځكه چي بېشكه نوم د محمد پر ساق باندي د عرش ما ليكلئ وليدئ او پر ټولو اسمانو زه وگرځيدم نو داسي ځاى مي په اسمانو كښي ونه ليدئ چي د محمد نوم دي هلته نه وي ليكل سوئ، دارنگه دغه نوم د محمد

ما د جنت د حورو پر ځيگرو باندي ليكلئ وليدئ، دارنگه مي د طوبى د درختي پر پاڼو باندي نوم د محمد ليكل سوئ وليدئ، دارنگه مي د سدره المنتهى ددرختي پر پاڼو باندي دغه مبارك نوم ليكلئ وليدئ او دارنگه مي د هري پرشتې پر تندي باندي دغه نوم ليكل سوئ وليدئ، نو اې شيثه! دغه مبارك نوم ډير يادوه؛ ځكه چي ملايكي او پرشتې يې په خپلو ټولو وختو كښي يادوي. **❖**

پنځم: په شفا كښي راغلي دي چي پر يوه ډيره پخوانۍ او قديمي ډبره باندي دا جمله ليكله سوې وه: **❖** محمد تقى مصلح امين. **❖**

شپږم: پر يوه ډبره باندي په عبراني خط سره د موسى (عليه السلام) په كتابت سره دا توري ليكلي وو: **❖** بسمك اللهم! جاء الحق من ربك بلسان عربي مبين، لا اله الا الله محمد رسول الله، كتبه موسى بن عمران. **❖**

(كذا ذكره ابن ظفر في البشّر عن معمر الزهري.)

اوم: علامه ابن مرزوق له عبدالله بن صُحان څخه روايت كړى دى چي د هند د بحر په يوه جزيره كښي موږ يو ډير پاكيزه او ډير خوشبويه تك سور گل وليدئ چي په سپين خطه سره پر ده باندي ليكل سوي و (يعني په فطري او خدايي ليكنه سره): **❖** لا اله الا الله محمد رسول الله **❖** او دارنگه مو يو سپين گل وليدئ چي په ژر رنگ

داسي باندي ليکل سوي ؤ (يعني په فطري ډول) : ﴿ برآة من الرحمن الرحيم الى جنات النعيم لا اله الا الله محمد رسول الله . ﴾

اتم : په شفا کښي ذکر سويدي چي د خراسان په ځينو ښارو کي يو کوچنی و زيږيدی چي پر يوه بغل باندي يې ﴿ لا اله الا الله ﴾ ليکل سوئ ؤ او پر بل بغل باندي يې ﴿ محمد رسول الله ﴾ ليکل سوئ ؤ .

نهم : رافعي په ﴿ روض الراحين ﴾ کښي ذکر کړيدي چي د هند په بعضي ښارو کښي يوه ميوه داره درخته ده چي پوستکي لري ، کله چي دغه پوستکي مات کړ سي نو يوه پېچله سوې شنه پاڼه پکښي پرته وي چي په واضح کتابت سره باندي ليکلي وي:

لا اله الا الله محمد رسول الله

او خلگ په دغه درخته باندي تبرک حاصلوي.

لسم : أبو يعقوب صياد فرمايلي دي چي د ﴿ أبلّي ﴾ په زهر کښي کښي مي د ماهيانو ښکار کاوئ ، نو مي داسي يو ماهی ونیوئ چي پر راسته طرف يې ﴿ لا اله الا الله ﴾ ليکلی ؤ او پر چپه طرف يې ﴿ محمد رسول الله ﴾ ليکلی ؤ ، نو کله چي دغه ليکنه ما وليدله نو دغه ماهی مي بيرته و اوبو ته پرېښودئ .

يولسم : په سنة ۸۰۹ کښي د انار يوه دانه پيدا سوه چي په تور رنگ د محمد نوم باندي ليکلی ؤ .

دوولسم : ابن طغريک په ﴿ نطق المفهوم ﴾ کښي له ځينو علماؤ څخه روايت کړی دی چي په يوه جزيره کښي يوه غټه درخته ده چي ډيري پاني لري او ډېره خوشبويه ده ، ددغي درختي پر پاڼو باندي په ډير واضح کتابت سره په سره رنگ (يعني په فطري ډول) درې ليکي خط ليکل سوئ دی ، اوله ليکه يې ﴿ لا اله الا الله ﴾ ده ، دوهمه ليکه يې ﴿ محمد رسول الله ﴾ ده ، دريمه ليکه يې ﴿ إن الدين عند الله الإسلام ﴾ ده .

(كذا في الأنوار المحمدية من المواهب اللدنية و غيره .)

بسمه تعالی!!

اللهم صل على محمد النبي الأمي و على آله و صحبه وسلم تسليما .

محترمومسلمانانو! په دې برخه کېني داسلام دپیغمبر د تولد اود زوکړې په اړه دیهودیانوپیشگوېې گاني اودده مبارک له زوکړې سره سم وڅلگوته ددوی له خوا ددې اظهارات کول چې داخیري پیغمبر تولداوزوکړه وسوه بیان درته کوم .

۱) : (ابن سعد ، أبونعیم او ابن عساکر له أبي نمله څخه روایت کړئ دئ چې ده فرمایلي دي چې د بني قریظه یهودو به د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) بیان پخپلو کتابو کې ددرس او د تعلم په شکل لوستئ او دارنگه بې و خپلو ماشومانو ته دده مبارک په باره کېني تعلیم ورکاوه او دده صفتونه بې ورایزده کول او دده مبارک د نومو په باب بې درس ورکاوه او دا بې ویل چې هجرت دده به و موږ ته او مدینې منورې ته کیږي ، خو کله چې د اسلام پیغمبر و دوی ته ښکاره سو او دوی د سر په سترگو ولیدئ نو له ده مبارک سره یې حسد او کین شروع کړ او بغاوت یې وکړ او دده مبارک له رسالت څخه منکر سول .

۲) : (همدارنگه ابن سعد او أبو نعیم له ابن عباس څخه روایت کړئ دئ چې د ❖ قریظه ، نضیر ، فدک او خیبر ❖ یهودانو ټولو د اسلام پیغمبر پومبې له دې څخه لا پیژندئ چې دې مبارک مبعوث کیدئ ، او دا هم ورته معلومه وه چې دې مبارک به و مدینې منورې ته په هجرت راځي ، بیا کله چې دې مبارک وزیریدئ نو د یهودو ټولو علماؤ وویل چې په نن شپه کې أحمد (یعنی اخیري نبي) و زیږیدئ ، او د هغه معلومات له مخې چې دوی د علم نجوم له لارې درلودئ پر دغه خبره باندي یې و څلگو ته دا دلیل پیش کړ چې نن شپه هغه ستورئ راختلئ دئ کوم چې د اخیري پیغمبر د تولد په مناسبت و موږ ته له پخوا معلومات ؤ چې دغه ستورئ به راخیږي ، بیا چې کله د اسلام پیغمبر په نبوت مشرف کړ سو نو د یهودو علماؤ دده له نبي کیدلو څخه هم و څلگو ته اطلاع ورکړه (إنتهی مع توضیح و إختصار) .

تنبیه :

محترمومسلمانانو! یو قسم ډیر تک سور ستورئ دئ ، چې په یهودو کېني دا خبره مشهوره وه چې دغه ستورئ هغه وخت په اسمان کېني ښکاره کیږي چې یا د یوه نبي تولد وکړ سي او یا په نبوت سره مشر کړسي ، د اسلام د پیغمبر د تولد په شپه هم دغه ستورئ د یهودو علماؤ ولیدئ او دده مبارک له نبي کیدو سره سم یې هم دغه ستورئ ولیدئ ، نو ځکه دوی و څلگو ته وویل چې دغه ستورئ خو د یوه نبي د تولد یا د هغه د نبي کیدو په

مناسبت ښکاره کېږي او نبي خو له أحمد څخه پرته بل هیڅوک پاته ندی ، نو معلومه ده چې دی مبارک زیږیدلی دی یا نبي سوی دی .

(کذا أخرج أبو نعیم من طریق أبو سعید الخدری فی حدیث طویل مع وضاحة .)

۳ : (همدارنگه ابن عساكر او أبو نعیم له حضرت أبوهريه څخه روايت كړئ دی چې كله چې ❶ بخت نصر ❷ پر بني اسرائيلو باندي حمله وكړه او دوی یې تار پتار كړل نو ځيني يهود چې د هارون له اولادې څخه وو و ❸ یسرب ❹ ته راغلل كوم چې د مدينې منورې پخوانئ نوم دی او دغه راټگ یې په دې سبب و چې دوی ته دا معلومه وه چې اخيري نبي به و دغه ځای ته په هجرت راځي ، او دوی به و خپلو اولادو ته د نبي (عليه الصلوة والسلام) په باره كښي توصيې كولې او په دې باب بې ډير تاكيد ورته كاوه چې هر وخت كه دغه نبي تاسي وليدئ نو مكمل متابعت او فرمانبرداري بې كوی .

۴ : (همدارنگه له حضرت كعب او وهب منبه څخه روايت دی چې دوی دواړو مباركانو فرمايلي دي چې ❶ بخت نصر ❷ يو وخت يو داسي شانداره او د عظمت والا خوب وليدئ چې دی یې په ډيره ويړه كي واقع كړ ، بيا كله چې له خوب څخه رابيدار سو نو خوب ورڅخه هير سو (يعني دونه قدر خو یې پياد و چې ما يو ډير د عظمت والا خوب وليدي ، خو تفصيل د خوب ورڅخه هير سو) نو یې خپل ټول كاهنان او ساحران سره راجمع كړل او د خپل تشويش او دخوب د ليدلو ذكر یې ورته وكړ او له دوی څخه یې وغوښتل چې ماته څما د خوب معنی راکړی !

كاهنانو او ساحرانو ورته وويل چې ته ستا خوب و موږ ته بيان كړه نو به موږ و تاته د هغه معنی دركړو ؟

ده ورته وويل چې خوب خو راڅخه هير سوئ دی ، هغوی ورته وويل چې بيا خو نو موږ ددې قدرت نلرو چې تعبير یې دركړو ، بيا بخت نصر حضرت دانيال (عليه السلام) كوم چې په اسيرانو كښي د يهودو يې دی مبارک هم راوستلی و و خپل حضورته راوباله ، نو حضرت دانيال و ده ته دده ليدل سوئ خوب توري په توري وړپياد كړ ، په دې ډول چې و بخت نصر ته یې وويل چې تا په خوب كي يو لوی بت وليدئ چې دواړي پښې یې په ځمكه كښي وي او سر یې په اسمان كښي و ، او ددغه بت لوړه حصه د سرو زرو وه او مابين یې د سپينو زرو و او لاندي حصه یې تر ځنگنو پوري دژپړو يا د پتلو وه او لينگي یې د وسپنو وه او دواړي پښې یې د كودريو وې ، نو په دې منځ كښي چې تا په خوب كښي و دغه بت ته كتل په داسي حال كښي چې ددغه بت حسن او محكم صنعت ته په تعجب كښي اچولئ وې نو الله (جل جلاله) د اسمان له طرفه دغه بت پر ككړی باندي په يوه ډبره وويشتئ او داسي یې میده كړ لكه غنم چې تر ژرنده راووزي ، نو ددغه بت سره او سپين زر او ژړ او كودري ټول سره گډ سول تر داسي اندازې پوري چې تاته په خيال كښي دا خبره دروگرځيدله چې كه ټول انسانان او پيرانان سره اټول سي ددې دپاره چې دغه سره زر او سپين زر او دغه ژړ او اوسپينه او كودري سره جلا كړي نو ددغه كار قدرت به ونلري ، او دارنگه تا په خوب كښي ودغي ډبري ته وكتل كومه چې د اسمان له طرفه دغه بت په وويشتل سو نو ودي ليدل

چي دغه ډبره وار په وار ، دقيقه په دقيقه غټيږي او سره ځي تر داسي حده پوري چي دغي ډبري ټول مخ د مخکي ونيوئ ، نو تاچي وکتل بل شئ په نظر نه درتلی ماسوی له اسمانه او له دغي ډبري .

بخت نصر و حضرت دانیال ته وویل چي بېشکه همدغه ډول خوب مي وليدئ ، بيا يې ورته وویل چي نو ددغه خوب تاویل او معنی څه ده ؟

نو حضرت دانیال ورته وویل چي کوم بُت چي تا په خوب کښي وليدئ نو هغه عبارت دی د دنیا له مختلفو ډلو او امتو څخه چي له ابتدا څخه د زمانې يې واخلې بيا تر اخيره پوري ، او کومه ډبره چي تا په خوب کښي وليدله نو هغه عبارت دی د الله تعالی له دین څخه چي په اخير د زمانې کښي به الله (جل جلاله) ټول امتونه په وولي په دې ډول چي الله پاک به له عربو څخه نبي أمي مبعوث وگرځوي او دده دین به پر ټولو ادیانو باندي غالبه سي او ټول مخ د مخکي به ونيسي لکه څنگه چي تا دغه ډبره په خوب کښي وليدله چي مخ د مخکي يې ټول ونيوئ .

(کذا في الخصائص الكبرى للسيوطي .)

۵) : (همدارنگه بیهقي او أبو نعیم له علي ازدي څخه روایت کړی دی چي یهودو به (یعنی په همیشه ډول) داسي دعا کوله : ﴿ اللهم ابعث لنا هذا النبي يحكم بيننا و بين الناس ﴾ يعني اې الله ! مبعوث کړه وموږ ته دغه نبي (یعنی کوم چي تا يې وعده په تورات کښي راسره کړېده چي حضرت محمد [صلی الله علیه وسلم] دی) چي حکم او فیصله وکړي څموږ او د نورو خلکو په منځ کښي .

۶) : (همدارنگه حاکم او بیهقي له ابن عباس څخه روایت کړی دی چي د خیبر د یهودو او د ﴿ غطفان ﴾ د قبېلې سره جنگ سو بيا په جنگ کښي د خیبر یهود له شکست سره مخامخ سول ، نو دوی په دغه دعا سره له الله پاک څخه نصرت او امداد وغوښتئ : ﴿ اللهم إنا نسألك بحق محمد النبي الأمي الذي وعدتنا أن تخرجه لنا في آخر الزمان إلا نصرتنا عليهم ﴾ بيا ددغه دعا په برکت دوی د غطفان پر قبيله باندي غالبه سول ، بيا چي کله د اسلام پیغمبر مبعوث سو نو دوی کفر غوره کړ ، نو الله (جل جلاله) دغه مبارک آیت نازل کړ : ﴿ و کانوا من قبل يستفتحون ... الى اخر الآية . ﴾

والسلام

ربيع الاول او وفات النبي

بسمه تعالی!!

اللهم صل على سيدنا محمد و على آله و صحبه وسلم تسليما .

قد رمنو مسلمانانو! د اسلامي قافلې د سالار حضرت رسول اکرم محمد (صلی الله علیه وآله و صحبه وسلم) د ميلاد او دده مبارک له تولد سره مقارن يا دمخه يا وروسته ، د عجائباتو او د خارق العادته واقعاتو په باب (انشاء الله) ما وتاسي ته په زړه پوري او کافي معلوماتونه درکړل ، اوس د اسلام د پيغمبر (صلی الله علیه وسلم) د وفات او له دنيا څخه د رحلت په اړه معلومات درکوم ، خو البته په دغه اوله برخه کښي د تمهيد په ډول د يوه مطلب بيانول غواړم.

محترمو! دا خبره وهر چا ته په واضح او په متيقن ډول څرگنده ده چي دنيا او د دنيا هر څه بقاء او وفا نلري ، که خوشالي وي او که غم ، که راحت وي او که مصيبت ، که غنا او دولت وي او که مسکنت ، که گدايي وي او که بادشاهي ، که نامتووالی وي او که گمنامي ، که صحت وي او که مرض هر څه چي وي اخير ختميدونکي دي .

نظم:

کنج امان نيست درين خاکدان

مغز وفا نيست درين استخوان

آنچه درين مآئدء خرگه ايست

کاسهء آلوده و دست تهیست

هر که ازو خورد دهانش بدوخت

وانکه ازو گفت زبانش بسوخت

گل ددې جهان د اغزو ملگري دي ، خزاني ددې جهان له رنج او زحمت سره پيوسته دي ، راحت ددې دنيا د زحمت ملگري دي ، خوشحالي يې مصاحبه د غم ده ، مسرت يې له مضرت سره گډ دي ، مهرباني يې له قهر سره

پیوسته ده ، تریاق یې بې زهرو نسته ، اخلاص یې بې نفاقه نسته ، وصال یې له افتراق سره تړلی دی ، وفا یې له بې وفایي سره مخلوطه ده ، قوت یې له زور او عاجزي سره همخانه دی .

نظم:

جهانرا هر گلي بر نوک خار یست

خرابي از پی هر نوبهار یست

وصال غنچه بې خار جفا نیست

چراغ لاله بې باد فنا نیست

جهان گر گنج دارد مار با اوست

و خَرما نماید خار با او ست

گر از وی لطف جویی قهر یابی

و گر تریاق خواهی زهر یابی

هر سحرگاه د الله (جل جلاله) د قضا او د قدر کارکونکي پر ټول مخلوق باندي داسي د ویر او د درد ږغونه کوي چي:

کل مخلوق سیموت

یعني هر مخلوق ژرده چي مړ به سي.

هر سهار د الهي دربار داعیان داسي له مشقت او ارمان څخه ډک اواز و مخلوق ته کوي چي :

أنتم و کل مرزوق سیفوت

یعني تاسي او ټول مخلوقات ژرده چي فوت به کړه سی!

هو! کوم مجلس دی چي د **❖** لقد تقطع بینکم **❖** د مضمون مصداق دي نه وي گرځیدلی!!!

کوم دوه یاران دي چي اخیر دي اواز د **❖** هذا فراق بيني و بینک **❖** نه وي اوریدلی!!!

کومي سترگي دي چي د **❖** کل شی هالک **❖** په ترڅو رانجو دي نه وي توري سوي!!!

او کومي ککړۍ دي چي د **❖** کل من علیها فان **❖** هیبتناک گرد او غبار دي پر دوی باندي نه وي پاشل سوي!!!

که خاقانان دي که أمیران دي ، که سلاطین دي او که وزیران او منشیان دي ، دارنگه که غني دی که فقیر ، که صغیر دی که کبیر ، که خوان دی که سپین بریر ، که عالم دی که جاهل ، هوښیار او قوي دی او که سفيه او ضعیف دی ، وضع او شریف دی او که موحد او ملحد دی ، مقرر او جاحد دی او که فاسق او زاهد دی او که کاهل او جاهد دی ، هر یوه پخپل نوبت سره د مرگ سرې او تودې تیري کړي او تیروي یې .

بیټ:

دربارگاه حشر چي سلطان چي بینوا

بر آستان مرگ چي دربان چي بادشاه

محترمو وروڼو! که په دنیا کښي یو چا بقا درلودلای نو رسولان او نبیان به په دنیا کښي پاته وای ، بیا بالخصوص د الله (جل جلاله) تر ټولو ډیر نازولی رسول حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) چي الله پاک عرش او فرش او تمامه دنیا دده په توسط پیدا کړېده ، خو مگر و ده ته هم له پخوا لا له الهي لوري څخه په قرآن کریم کښي دا اطلاع ورکړه سوې وه چي:

إِنکَ مِیتٌ وِإِنَّهْم مِیتون

او داسي ورته فرمايل سوي وو چي : ❖ و مَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ . ❖
او دارنگه الله تعالى له الهي دربار خُخه په قرآنکريم کښي پر ټولو خلگو باندي دا ږغ کړی دی چي : ❖ قُلْ يَتُوفَكُم
مَلِكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ . ❖

رباعي:

گيرد قرار در رحمِ خاک عاقبت

هر نطفهء که آمده ، از آدم است

کاخ فلک پر است ز ذکر گذشتگان

ليکن کسي که گوش کند اين صدا کم است

شعر:

و لو كان انسانٌ يدومُ بقائه

لما مات خيرا المرسلين محمد

اندیشه زمرگ مصطفی باید کرد

شادي و طرب جمله رها باید کرد

چون سید هردو کون جاوید نماید

مارا طمع خام چرا باید کرد

بسمه تعالی!!!

اللهم صل على سيدنا محمد و على آله و صحبه وسلم تسليما .

محترمومسلمانانو! علماؤ دسير اودتاريخ ذكرکړيدي چي دهجرت په لسم کال چي پيغمبر داسلام دحجة الوداع په سفر ومکې مکرمي ته سره له خپلو جان نثارو اصحاب کرامو ولاړئ نو په داسي حال کښي چي دعرفي ورځ وه او داسلام پيغمبر سره له اصحاب کرامو دعرفات په ساحه کښي ؤ له الهي لوري پرده مبارک باندي دغه مبارک ایت نازل کړسو

اليوم اکملت لکم دینکم واتممت علیکم نعمتي ورضيت لکم الاسلام دیناً .

يعني اي مومنانو ! نن ورځ وکمال ته ورساوه ما دين ستاسي اوپوره مي کړ پرتاسي باندي نعمت خپل اوخوښ او غوره مي کړ ستاسي دپاره اسلام په حيث ددين.

داسلام پيغمبر ددغه ایت مبارک له مضمون څخه دانتيجه ترلاسه کړه چي لکه چي له دنيا څخه ځمادرحلت اودانتقال وخت رانژدې سوئ دئ ، هو! دايوه مثبتة قاعده ده چي هرشئ چي وکمال ته ورسېږي نوآفت دزوال اودنقصان ورپسي وي.

بيت :

چوافتاب به نصف النهار يافت کمال

مقرر است که رويي نهېدبه صوب زوال

علماؤ دسيرفرمايلي دي چي داسلام پيغمبر وخپلوقدرمنواصحابوته په هغه خطبه کښي چي په عرفات کښي يې ودوئ ته وېله له دغي اشارې څخه اطلاع ورکړه اوورته وې فرمايل چي دحج مناسک له ما څخه په صحيح صورت زده کړئ ، ښايي چي له دغه کال څخه ورسته به بيازه اوتاسي نه سره ووينو ، اوهمدارنگه يې ورته وفرمايل چي اي اصحابو ! دقيامت په ورځ ځما په باره کښي له تاسي څخه داسي پوښتنه کړه کيږي چي :

محمد صلى الله عليه وسلم په تاسو کښي څنگه ژوند تير کړ ؟ نوتاسي به ددغي پوښتني په جواب کښي څه واياست ؟ اصحابو کراموورته وفرمايل چي اي پرموږ باندي گران اومحترم رسوله ! موږ به دقيامت په ورځ پردې خبره باندي گواهي ورکوو چي تاپه ډيره فوق العاده طريقه سره الهي امانت چي وظيفه درسالت اودپيغمبرۍ ده ترسره کړه او و خلگو ته دي دارشاد اودنصيحت حق په اعلى درجه ورپرځای کړ .

وروسته له دې څخه رحمة للعالمين رسول خپله مبارکه سبابه گوته داسمان و طرف ته پورته کړه اوبيرته يې دځمکي و طرف ته راوړله اوداسي يې وفرمايل چي : **❖ اللهم اشهد اللهم اشهد ❖** يعني اې الله ته شاهد سه ! اي الله ته شاهد سه ! (يعني ځما داصحابو پردغه ذکر کړه سوې وينا باندې) وروسته له دې چي داسلام پيغمبر د حج له سفرڅخه دمدينې منورې پرطرف راروان سو اوو **❖ غدير خم ❖** ته کوم چي دجحفې په علاقه کښي واقع يوځای دى راورسیدى ، دماپښين دلمانځه او ل وخت و داسلام پيغمبر سره له اصحابو کرامو په همدغه اول وخت کښي دماپښين لمونځ اداکړ ، بيايې واصحابو ته خپل مبارک مخ وروگرځاوه اوداسي يې ورته وفرمايل : **❖ الست اولی بالمومنين من انفسهم ❖**

يعني ايا نه يم زه ډيرسزاوار اولائق په مومنانو له نفسو اوله ځانو څخه ددوى ؟

ټولو اصحابو ورته وويل : **❖ بلى يارسول الله ❖** !

يعني هو ! اي دخدای رسوله ! بيشکه ته په موږ سره ترموږ ډير حقداريې .

الله جل جلاله په قران کريم کښي فرمايلي دي : **❖ النبي اولی با لمؤمنين من انفسهم ❖** يعني نبي حضرت محمد (صلى الله عليه واله وصحبه وسلم) ډير لائق اوسزاوار دى په مومنانو له نفسو ددوى ، وروسته د اسلام پيغمبر حضرت علي تر لاس ونيوئ او وې فرمايل : **❖ د هر چاچي زه مولا يم نو علي بن أبي طالب هم د هغه مولا دى ❖** بيا يې و حضرت علي ته دغه پنځه دعاوي وکړې :

اللهم وال من والاه

يعني اې الله دوست ولره هغه څوک چي حضرت علي د ځان دوست گڼي.

و عاد من عاداه

او دشمن ولره هغه څوک چي علي د خپل ځان دشمن گڼي .

واخذل من خذله

او خپل مدت او کومک بند کړه له هغه چا څخه چي له علي څخه خپل کومک بندوي .

وانصر من نصره

او مدت وکړه د هغه چا چي مدت کوي د علي .

وأدر الحق معه حيث كانَ

يعني او را گرخوه حق له علي سره هر چيري چي دى وي .

د اسلام دوهم خليفه و حضرت علي ته وفرمايل : **❖** بخ بخ يا ابن ابي طالب ! أصبحت مولا كل مؤمن و مؤمنة . **❖**

يعني خوشحالي دي وي تا لره اې د ابوطالب خويه ! خكه وگرخيدلې ته مولا د هر مؤمن او د هري مؤمني .

نظم:

هر كه را هست با علي كينه

درسخن حاجت درازي نيست

نيست در دستش آستين پدر

دامن مادرش نيمازي نيست

بيا وروسته د اسلام پيغمبر و خلگو ته وفرمايل چي داسي معلومېږي چي زه و عالم بقا ته دعوت كړ سوئ يم او ما هم ددغه دعوت اجابت وكړ ، اې امتيانو پوه سئ ! چي ما ستاسي په منځ كښي دوه ډير لوى شيان پريښودل او يو په دغو دوو كښي له هغه بل څخه ډير لوى دئ : اول قرآنكريم ، دوهم اهل بيت خما ، نو تاسي فكر كوى ا احتياط كوى په دې كښي چي وروسته له ما څخه به له دغو دوو شيانو سره څه قسم سلوك كوى ؟ او ددغو دوو شيانو د حقوقو رعايت به په څه كيفيت او ډول سره كوى ، او دغه دوه شيان يو له هغه بله تر هغه پوري نه سره جلا كيږي چي د حوض كوثر پر غاړه وماته رارسېږي .

البته ډيرو امتيانو د اسلام د پيغمبر دغه مبارك هدايت داسي نظراندازه كړ چي اضافه يې تصور هم نسي كيدلاى ، له اهل بيتو سره د جفاكارۍ او د بې التفاتۍ يوه لويه نمونه **❖** يږيد **❖** او دده ملگري وو .

غزل :

اې بجاي تو من وفا کرده

تومکافات آن جفا کرده

من ترا چون بحشر تش نشوي

وعدهء شربت صفا کرده

بوده بيگانه و ترا باحق

به نصيحت من آشنا کرده

درمکافات توحسين مرا

به غم آب مبتلا کرده

آن حسين که جبرئيل اورا

هر کجاده مرچبا کرده

فاطمه ازبرايي تربيتش

صد سحراگاه ربنا کرده

او دارنگه د اسلام د پيغمبر ډيرو امتيانو بيا دده مبارک ذکر سوئ وصيت د قرآنکريم په باره کښي داسي صرف نظر وگرځاوه چي هيڅ يو حکم له احکامو د قرآنکريم څخه نسته چي دوی دي د هغه مخالفت نه وي کړئ ، بلکي اکثر و مسلمانانو داسي طرز او رويه غوره کړېده چي و رسم او و رواج او و قومي عنعناتو ته ، بلکي و کفري فلسفو او اصولو ته چي نيغ په نيغه او په ښکاره ډول د قرآنکريم خلاف دي ، د قرآنکريم پر هداياتو باندي و هغوی ته حق د اوليت ورکوي ، حتی په قرآني هداياتو عمل کول د تسفل او د تنزل سبب گڼي ، لکه چي د موجوده زمانې اکثر تش په نامه مسلمانان او د دوی حکمرانان ددې خبري واضح مثالونه دي .

علماؤ د سير او د تاريخ ذکر کړيدي چي په حجة الوداع کښي د ﴿منی﴾ په شپو کښي د ﴿إذ جاء نصر الله﴾ مبارک سورت نازل سو ، د اسلام پيغمبر و جبرئيل ته وفرمايل چي اې جبرئيله ! له دې سورت څخه داسي معلومېږي چي الله پاک ماته خبردارئ راکوي چي له دې دنيا څخه به رحلت کوم ؟ حضرت جبرئيل په جواب کښي د اسلام و پيغمبر ته وويل چي ﴿وللاخرة خير لك من الاولى﴾ يعني اې د خدای محترم رسوله ! له دنيا څخه په رحلت

کولو کښي ستا دپاره هيڅ د پريشانۍ او د تشويش ځای نسته ؛ ځکه چې قسم په خدای دی چې خامخا آخرت ستا دپاره ډیر بهتر دی له دنیا څخه !

د اسلام پیغمبر ددغه مبارک سورت له نازلیدو څخه وروسته پکارو د آخرت کښي له اندازې څخه زیات کوښښ شروع کړ او دغه مبارکي کلمې به په تکرار سره ویلې : **❖** سبحانک اللهم و بحمدک ، اللهم ! اغفرلي إنک أنت التواب الرحیم . **❖**

څرنگه چې اصحاب کرامو د اسلام د پیغمبر له مبارکي خولې څخه دغه کلمې ډیري اوریدلې نو یې وده مبارک ته عرض وکړ چې یا رسول الله ! څه وجه ده چې دغه کلمې ډیري وایې ؟

ده مبارک و خپلو اصحابو ته په جواب کښي وفرمایل چې ای اصحابو ! پوه سۍ ! او ځانونه خبر کړۍ ، زه الله (جل جلاله) و عالم بقا ته بللی یم (یعنی له دنیا څخه رحلت کونکئ یم) په دغه حال کښي د اسلام پیغمبر وژړل ، اصحاب کرامو ورته وویل چې ای د کائناتو سرداره ! ته له مرگ څخه ولي ژاړې ، ستا دپاره خو هيڅ غم نسته ؛ ځکه په يقيني ډول الله پاک و تاته گذشته او آینده ټول دريځنډلي دي ، لکه چې الله پاک فرمايلي دي : **❖** إنا فتحنا لک فتحاً مبیناً لیغفرلک الله ما تقدم من ذنبک و ما تأخر **❖** ؟

د اسلام پیغمبر په جواب کښي و خپلو اصحابو ته وفرمایل چې ای اصحابو ! د مرگ سختي او د قبر تنگي او د لحد تاریکي او أهوال او مشکلات د ورځي د قیامت ټول راتلونکي دي ، نو څه به ولي نه ژاړم .

محترمو مسلمانانو ! د اسلام د پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) له دغه کلام څخه مقصود هدایت او ارشاد ؤ و امتیانو ته ، ورنه د اسلام پیغمبر خو له دغو ټولو مشکلاتو څخه مصئون او محفوظ ؤ .

محترمو مسلمانانو ! د اسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) یوه میاشت له وفات څخه دمخه خواص د اصحاب کرامو د حضرت عائشې (رضي الله تعالی عنها) په کور کښي سره راجمع کړل ، کله چې دده مبارک نظر پر خپلو گرانو اصحابو باندي ولویدی نو د رحمت او شفقت له وجي او له خپلو اصحابو څخه د هجران او د فراق له وجي یې تر سترگو مبارگو اوبښکي راوبهیدلې .

نظم :

وداع یار و دیارم چو بگذرد بخیال

شود منازل ازآب دیده مالا مال
 میان آتش سوزنده ممکن است آرام
 ولي در آتش هجران قرار صبر محال

وروسته یې و خپلو أصحابو ته په دعا شروع وکړه او داسي یې وفرمایل : ﴿؟﴾ مرحباً بکم و حیاکم الله بالسلام جمعکم الله رحمکم الله ، حفظکم الله ، جبرکم الله ، نصرکم الله ، رفعکم الله ، وفقکم الله ، قبلکم الله ، آواکم الله ، وقاکم الله ، سلمکم الله ، رزقکم الله . ﴿؟﴾

بیا یې و أصحابو ته په نصیحت شروع وکړه او ورته وې فرمایل چې زه وتاسي وصیت کوم په تقوی او پرهیزگاري سره او په دې سره چې همیشه به له الله (جل جلاله) څخه ویرېږئ او تاسي پر الله تعالی سپارم او د الله پاک له عذابو څخه تاسي وپروم ، اې أصحابو ! باید چې د الله (جل جلاله) پر بندگانو باندي کبر او لويي ونکړئ او په ښارو او علائقو کښي د فتنې او د ظلم دروازې خلاصي نکړئ ؛ ځکه چې الله (جل جلاله) فرمایلي دي چې سرائ د آخرت (يعني نعمتونه د آخرت) د هغه چا دپاره دي چې دوی نه غواړي چې په مخکه کښي تکبر او لويي وکړي او نه دا غواړي چې فساد ، خرابي او طغيان په مخکه کښي وکړي ، او نیک انجام خاص متقیانو لره دی .

أصحاب کرامو چې کله د اسلام د پیغمبر دغه مبارکي کلمې واوریدلې نو دا یې ورڅخه وفهموله چې لکه چې دې مبارک له مور څخه د دارالبقا پر طرف رخصتېږي او دغه ټول تاکیدات او مبالغې چې پخپله مبارکه توصیه کښي یې کوي دا پر دې باندي دلالت کوي چې سفر د آخرت یې رانژدې سوئ دی او هغه وخت بیخي ژر راتلونکئ دی چې دې مبارک به و خدای ته او و سدرۃ المنتهی ته او و جنت المأوی ته او و رفیق اعلی ته روانېږي ، نو یې وده مبارک ته وویل چې یا رسول الله ! و تاته به غسل څوک درکوي ؟

د اسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) ورته وفرمایل چې څما په اهل بیت کښي هغه څوک چې و ماته ډیر نژدې دی هغه به غسل راکوي .

بیا أصحاب کرامو ورته وویل چې اې د خدای رسول ! ستا کفن به له کومو جامو څخه درکوو ؟

ده مبارک ورته وفرمایل چې څما کفن یا له دغو جامو څخه راکئ کومي چې مي اغوستي دي ، یا له مصري او یا یمني جامو څخه کفن راکئ او یا له یو بل قسم سفینو جامو څخه کفن راکئ .

بیا أصحابو ورته وفرمایل چې یا رسول الله ! ستا د جنازې لمونځ به د چا په امامت تر سره کیږي ؟

په دغه وخت کښي ټول أصحاب کرام په ژړا او بغارو سول ، د اسلام پیغمبر هم وژړل ، او و دوی ته یې و فرمایل چې صبر کوی او بې تابي مه کوی ، الله (جل جلاله) دي پر تاسي باندي رحمت او مهرباني وکړي او الله تعالی دي ستاسي گناوي دروبخښي او الله پاک دي ستاسي د پیغمبر له طرفه و تاسي ته د خیر جزا او بدله درکړي ، کله چې ماته غسل او کفن راکړی نو بیا ما پر جنازه باندي کښیږدی او بیا مي په دغه کور کښي د قبر پر غاړه باندي پر جنازه باندي پریږدی او یو ځل ټول دباندې راڅخه ولاړ سی او په دې پوه سی چې اول څوک چې ځما د جنازې لمونځ به ادا کوي هغه به ځما دوست حضرت جبریل وي ، بیا به له ده څخه وروسته حضرت میکايل ځما د جنازې لمونځ ادا کړي ، بیا به له ده څخه وروسته حضرت اسرافیل ځما د جنازې لمونځ ادا کړي ، بیا به ملک الموت سره له یوې ډلي د ملائکو ځما د جنازې لمونځ ادا کړي ، بیا به تاسي ډله ډله راځی او ځما د جنازې لمونځ به ادا کوی ، اول به ځما د اهل بیت نارینه انسانان ځما د جنازې لمونځ ادا کړي ، بیا به ځما د اهل بیت ښځي او زناني ځما د جنازې لمونځ ادا کړي ، وروسته به بیا پاته أصحاب ځما ، ځما د جنازې لمونځ ادا کړي .

بیا أصحابو عرض ورته وکړ چې یا رسول الله ! و قبر ته به ستا داخلول څوک کوي ؟

د اسلام پیغمبر وفرمایل چې ځما اهل بیت سره له یوې ډلي د مقربو ملائکو به ما و قبر ته داخل کړي ، چې تاسي به دغه ملائکي نه وینی او دوی به تاسي وینی ، بیا د اسلام پیغمبر و ده ته حاضر سوي أصحاب په خیر او نیکی سره یاد کړل او بیا یې ورته وفرمایل چې و هغه أصحابو ځما ته ځما سلام ورسوی کوم چې له ما څخه غائب دي او وهغه ټولو خلگو ته ځما سلام ورسوی چې د قیامت تر ورځي پوري راتلونکي دي او ځما د دین پیروي کوي .

بیت :

روزي که زتو سلام باشد ما را

آن روز فلک غلام باشد ما را

اې د حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) مخلصو امتیانو ! د اُمت مهربان رسول د خپلو أصحابو په لاس و تاسي ته خپل سلامونه ورکړيدي او اوس ما له همدغي ورکړي څخه و تاسي ته اطلاع درکړه ، نو د خپل پیغمبر د سلام جواب عقیده او اخلاقاً ، قلباً او لساناً او عملاً باید ورکړی ، په دې ډول چې خپل ایمان او عقیده برابره کړی او خپل اخلاق برابر کړی او د خپلو اقوالو او اعمالو تصحیح وکړی او د زړه په حضور او د زړه له جوش ، خروش او له مینې څخه ډک د خپل پیغمبر د سلامو په جواب کښي د :

و علیک السلام یا رسول الله !

اواز له خولو څخه روباسی .

(مدارج النبوة ، روضة الشهداء و غيره)

بسمه تعالى!!!

اللهم صل على سيدنا محمد و على آله و صحبه وسلم تسليمًا .

محترمو مسلمانانو! وروسته له دې چې د اسلام پيغمبر و خپلو مبارکو أصحابو ته په هر باب خپل نبوي وصيت وکړ ، نو په دې فکر کې سو چې کله به هغه وخت راسي چې ددې دنيا فاني ورځې د عمر ځما و پای ته ورسېږي او پر نفس مطمئنه ځما باندي له الهي دربار څخه ددې زيرئ وسي چې : **❖** فادخلي في عبادي وادخلي جنتي **❖** تر څو چې د هجرت يوولسم کال راغی ، د هجرت يوولسم کال ؤ د صفرې د مياشتې ۲۴ وه د چارشنبې شپه وه چې د اسلام پيغمبر د **❖** بقیع **❖** و قبرستان ته تشریف يووړی .

حضرت ابومويهه فرمايلي دي چې په دغه شپه کښي زه د نبي (صلی الله عليه وسلم) ملگری وم ، د اسلام پيغمبر د بقیع د مقبرې و مردگانو ته درازه زمانه د مغفرت دعا کوله او تر داسي حده پوري يې و دغو مردگانو د خير دعا وکړه چې ما له ځانه سره دا وويل چې کاشکي زه هم د دغه گورستان له مردگانو څخه يو مرده وای چې د خدای د رسول په داسي بارکه دعا سره مشرف سوئ وای ، ورسته حضرت رسول اکرم (صلی الله عليه وسلم) و ماته وکتل او وې ويل چې اې ابومويهه ! چې ددغي دنيا ټولي خزاني الله (جل جلاله) وماته وړاندي کړې او ماته يې اختيار راکړ چې په دنيا کښي باقي پاته سم او وروسته بيا و جنت ته ورسم او د الله تعالی دیدار د جنت له ورتللو څخه وروسته وکړم ، او که له دنيا څخه رحلت وکړم د الله پاک لقا او و جنت ته ورسم ، أبو مويهه وايي چې ما ورته وويل چې اې د خدای رسول ! ځما مور او پلار دي تر تا قربان وي ددې دنيا خزاني او بقاء په دې دنيا کښي چې وروسته بيا و جنت ته ورسې غوره کړه ! ده مبارک راته وفرمايل چې نه ما لقا د الله (جل جلاله) او جنت ددنيا پر خزانو او په دنيا کښي تر باقي پاته کيدو غوره کړ .

روايت دی چې د اسلام پيغمبر په دې سره مأمور سو چې بقیع ته ولاړ سي او وأهل د مقبرې د بقیع ته د مغفرت دعا وکړي ، نو د اسلام پيغمبر همدغسي وکړل او بيرته راغی او بیده سو ، بيا ورته وويل سو چې و بقیع ته ولاړ سه او دپاره د مردگانو د بقیع دعا د مغفرت وکړه ، بيا دى مبارک ولاړی او ودوی ته يې د مغفرت دعا وکړه بيرته راغلی ، بيا چې ده مبارک يو څه ارام کاوه بيا ورته وويل سول (يعني له الهي لوري څخه) چې ولاړسه د أحد د شهيدانو لپاره دعا وکړه ، بيا ده مبارک همغسي وکړل ، بله ورځ و جناب نبي کریم (صلی الله عليه وسلم) ته د سر درد ورسيدئ سر مبارک يې په يوه ټوکر وټړئ او دغه ورځ ، ورځ د نوبت د ميمونې (رضي الله عنها) وه ، کله چې يې مرض مبارک ډير سخت سو نو ټولي بي بي گاني يې د ميمونې په کور کښي سره راجمع سولې ، د اسلام پيغمبر په ډير تکرار سره ددغو تورو ويل شروع کړل چې : **❖** أَيْنَ أَنَا غَدًا ؟ **❖** يعني صبا به زه په تاسي بي بي گانو کښي د کومي يوې په کور کښي يم ؟ حضرت فاطمې (رضي الله عنها) و ټولو بي بي گانو ته وويل چې پيغمبر (صلی الله

عليه وسلم) شايد نور هم په تڪليف سي له دې څخه چي د يوې بي بي له کور څخه د بلي بي بي و کور ته ورځي ، نو تاسي ټولي ديوې بي بي کور خوښ کړۍ چي دى مبارک په هغه کور کښي واوسي ، نو دوى ټولي د حضرت بي بي عائشې (رضي الله عنها) په کور راضي سولې ، نو د اسلام پيغمبر د حضرت ميمونې له کور څخه دباندې راووتئ په داسي حال کښي چي يو لاس مبارک يې د حضرت علي پر اوږو او بل لاس مبارک يې د حضرت فضل بن عباس پر اوږو باندې ايښئ ؤ او پښې مبارکي يې پر مخکه باندې پسي څکيدلې تر څو چي د حضرت عائشې و کور ته راغلئ او په هغه ځاى کښي يې د مرض بستر وغوراوئ او ټولي بي بي گاني به هلته دده د خدمت دپاره ورتللې .

خو د اسلام د پيغمبر مرض وار په وار په شدت او په صعوبت او په زياتيدلو شروع وکړه او يو قسم ډيره لويه تبه و ده ه مبارک ته عارضه سوه .

حضرت عبد الله ابن مسعود فرمايلي دي چي د تبې په حال کښي ما دده مبارک پر مخ باندې لاس کښودئ نو په دونه اندازه دده مبارک مخ گرم ؤ چي ځما لاس تحمل د هغه حرارت نسواى کولائ ، بيا د اسلام پيغمبر راته وفرمايل چي ځما دي په هغه ځدائ قسم وي چي ځما نفس دده په قدرت کښي دئ هيڅوک پر مخ د مخکي باندې نسته (يعني له مومنانو څخه) چي ده ته دي يو مرض يا کوم بل تڪليف ورسپري مگر الله تعالى په دغه تڪليف سره له ده څخه دده گناوي داسي رږوي لکه څنگه چي يوه درخته خپلي پاني تويوي .

حضرت أبوسعيد خدرې (رضي الله تعالى عنه) هم د ابن مسعود په ډول د اسلام د پيغمبر د تبې سختوالئ په يوه روايت کښي بيان کړئ دئ او بيا يې داسي فرمايلي دي چي د اسلام پيغمبر وماته وفرمايل چي د مصيبت او د تڪليف په لحاظ د انبياؤ په ډول هيڅوک ندئ په تڪليف سوئ او لکه څنگه چي د انبياؤ تڪليف ډير وي اجر يې هم ډير دئ او انبياؤ په مصيبت او په تڪليف دونه خوشحاله وي لکه څنگه چي تاسي په عطا او په بخشش سره خوشحاله کيږي (انتهى) .

هو ! د الله (جل جلاله) د لاري و محبانو ته او د الهي دربار و مقربانو ته چي د الله تعالى له طرفه زخمونه او تڪليفونه رسپري نو مرهم يې بولي او رږ او درد عين عطا او کرم بولي .

قطعه :

المي کز براي دوست کشم

راحت جان مبتلاي من است

زخم او مرهم است بر دل من

درد او شربت دواي من است

رباعي :

من خارغم اش بصد گلستان ندهم

خاک قدمش بآب حيوان ندهم

درد که مرا در غم او حاصل شد

آن درد بصد هزار درمان ندهم

د بشر بن برآء مور (رضي الله عنها) فرمايلي دي چي د اسلام و پيغمبر ته دده په مرض موت کښي ورغلم او ورته ومي ويل چي يا رسول الله ! د هيچا په بدن کښي مي دغه ډول سخته تبه نده ليدلې لکه څرنگه چي ستا په مبارک بدن کښي ده ! د اسلام پيغمبر راته وفرمايل چي دا په دې وجه ده چي ځما اجر هم ډير زيات دئ ، بيا يې راته وفرمايل چي اې د بشر موري ! ځما د مرض په باره کښي خلگ څه وايي ؟

ماورته وويل چي خلگ وايي چي دده مرض د ذات الجنب مرض دئ ، د اسلام پيغمبر راته وفرمايل چي د ذات الجنب د مرض په ډول مرض الله پاک د خپل رحمت او لطف له لاري پر انبياؤ باندي مسلط نه گرځوي ؛ ځکه چي دا ډول مرض د شيطان له همزاتو څخه پيدا کيږي او شيطان پر ما باندي هيڅ تسلط نسي پيدا کولای ، مگر ځما ځما مرض د هغو غوښو اثر دئ چي په زهرو ککړي سوي وې او ستا له ځويه سره مي په خيبر کي خوړلې ، چي له هغه وخته په تدريج سره د هغو زهرو اثر ځما په بدن کښي تازه کيدئ تر څو چي و داسي اندازې ته راورسيدئ چي اوس ځما د ژوند او د حيات رگونه راپرې کړي .

علمآؤ فرمايلي دي چي الهي حکمت پدې کښي دا ؤ چي د اسلام پيغمبر له مرتبې د شهادت څخه هم برخورداره وگرځي .

صاحب د ﴿ روح الأرواح ﴾ ذکر کړيدي چي په دې کښي يو عجب الهي سر دئ چي د نبوت خاندان نوبت په نوبت جام د شهادت نوش کړ ، د اسلام پيغمبر او حضرت امام حسن د زهرو په سبب له شهادت څخه برخورداره سول او حضرت علي کرم الله وجهه او حضرت امام حسين بيا د برچې او د تيغ په ذريعه په شهادت ورسيدل .

قطعه :

چون چراغ دیدهء زهرآء بکشتندش بزهر
زهره را دل بر چراغ دیدهء زهرا بسوخت
چون روان کردند خون از قرۃ العین رسول
چشم عیسی خون ببارید دل زهرا بسوخت

(روضۃ الشهداء و غیره .)

والسلام/

بسمه تعالی!!!

اللهم صل على سيدنا محمد و على آله و صحبه وسلم تسليما .

محترمو مسلمانانو! علماؤ د سیر ذکر کړيدي چي حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه وسلم) څوارلس ورځي بيماره ؤ او په دغو ورځو کښي مختلفي واقعي او پيښي منځته راغلې چي يوه برخه د هغو زه وتاسي محترمو ته د ﴿؟﴾ روضه الشهداء ﴿؟﴾ او ﴿؟﴾ د روضه الأحباب ﴿؟﴾ و غيرهما په حواله دلته درته ذکر کوم .

اوله پېښه داوه چي په صحيح روايت سره له حضرت عائشې څخه روايت سوئ دئ چي دې مبارکي فرمايلي دي چي د حسن سیرت او د إستقامت د منظر او په ناسته او ولاړه کښي د سکينې او د وقار په اعتبار و رسول (عليه الصلاة والسلام) ته ورته د فاطمې (رضي الله عنها) په ډول ما بل څوک ندئ ليدلئ ، کله چي به فاطمه د خپل پلار نبي کريم (صلی الله علیه وسلم) و حضور ته راغله ، نو سرورکائنات به ورته ولاړ سو او ودې ته به متوجه سو او دا مبارکه بې په خپله مبارکه خوله مچ کړه او پر خپل ځای بې کښېنوله او کله چي به د اسلام پيغمبر ددې و کور ته ورغلئ نو دې به هم له ده مبارک سره همدغه ډول کول .

دمرض موت په جريان کښي د اسلام پيغمبر و فاطمې ته يو څوک وليږئ او را وې غوښتله ، نو کله چي فاطمه راغله ده مبارک مرحبا ورته وويله او له خپل بغل سره يې کښېنوله ، د پدري شفقت او د جار او قربان له مراسمو څخه وروسته يې په خفي ډول ودې ته يو څه وويل ، دې وژړل ، بل وار يې بيا يو څه ورته وويل ، دې وخندل .

حضرت عائشه فرمايي چي ما له دې څخه ددې د ژړا او بيا د خندا او د مبارک (صلی الله علیه وسلم) د خفيه خبري په اړه پوښتنه وکړه ، خو فاطمې هغه مهال و عائشې ته کوم جواب ورنکړ ، په وروسته وختو کښي يې بيا دغه راز ودې ته ښکاره کړ او ورته وې ويل چي د اسلام پيغمبر اول ځل و ماته وويل چي په تيرو کلو کښي به حضرت جبرئيل د قرآنکريم د درس دپاره وماته په کال کښي يو ځل راتلئ او سړکال دوه ځله راغلئ ، نو زه فکر کوم چي لکه چي اجل مي رانژدې سوئ دئ او زما په زړه کښي هم و عالم قدس ته د تللو شوق او مينه غالبه سوېده او نژدې ده چي له دې فاني دنيا څخه به زه ولاړ سم نو دغه يو څو ورځي ځما صحبت غنيمت وگڼه تر څو چي دي طاقت وي له ما څخه مه جلا کيږه ، فاطمه فرمايي چي له اوريدلو ددې خبري څخه په ډير وحشت کښي ولويدم او تر سترگو مي اوښکي راجاري سوې او ومي ژړل ، کله چي خپل مهربانه پلار پيغمبر د اسلام ځما حال وليدئ نو بيا يې و خپل ځان ته ښه ورنژدې کړم او په پټه يې راته وويل چي اې لوري! غم مه کوه زه پر تا باندي د خوشحالي او مسرت دوه زيري کوم :

اول : زيږئ دادئ چي په جنت کښي به ته د ټولو مؤمنو ښځو سرداره يې ، دوهم : زيږئ دادئ چي ځما په اهل بيت کښي به تر ټولو دمخه ته په ما پسي راسې ، او بيا يې راته وويل چي اې فاطمې! جبريل و ماته وويل چي په ټولو

مسلمانانو ښځو کښي به يوه داسي ښځه وي چې دونه ډيره اولاده دي ولري لکه ځونه اولاده چې به و فاطمې ته الله (جل جلاله) ورکوي، نو اې فاطمې! صبر او برداشت ستا هم بايد تر نورو ښځو کم نه وي.

د اسلام پيغمبر دا خبر ځکه و فاطمې ته وکړه چې له داسي پلار څخه د فاطمې غوندي لور محرومه کيدل څه اسانه خبره نه وه، ددې په وجه چې د کوم غم او درد توقع کيدله د هغه تحمل او برداشت اسانه کار نه و، نو د اسلام پيغمبر قبل الوقوع لا و خپلي مبارکي لور ته د صبر او د برداشت تلقين ورکړ.

نظم:

روزي که چشم ما ز جمالت جدا بود
چندانکه چشم کار کند اشک ما بود
گفتي دل که فارغ و صابر بود که راست
در دور دل بري چو تو اينها که را بود

او دوهمه واقعه دا پېښه سوه چې کله چې د رحمة العالمين پيغمبر مرض بيخي شديد او سخت سو نو ده مبارک و فرمايل چې اوه مشکه له اوو څاهانو څخه ډک کړی او په داسي حال کښي چې سرونه ددغو مشکو له ډکولو وروسته نه وي خلاص سوي، ددغو اوو سرو مشکو اوبه پر ما باندي توی کړی ښايي چې بدن مي يو څه سپک سي او دباندې ورووزم او وځلگو ته وصيت وکړم.

وروسته له دې چې د اسلام د پيغمبر دغه فرموده تر سره کړه سوه نو ده مبارک ته يو څه بدني خفت او راحت حاصل سو او دباندې راووتی او له أصحاب کرامو سره يې لمونځ وکړ او بيا يې خطبه شروع کړه، د خدای حمد او ثنا يې وويله او د أحد د شهيدانو دپاره يې د مغفرت دعا وکړه او و أصحاب کرامو ته يې وفرمايل چې د مدينې منوري أنصار ځما د سر خلگ دي، زه و دوی ته په هجرت راغلی يم او دوی وماته ځای راکړی دی، د دوی د نيکانو به عزت کوی او د دوی تر بديو به ورتيری ماسوی له حدودو د الله (جل جلاله).

همدارنگه يې د مهاجرو په باب و أنصارو په باب يې و مهاجرو ته توصيه او سپارښ وکړ او علی الخصوص يې د قریشو په باره کښي خبري وکړي.

همدارنگه روايت دی چې د مرض په ورځو کښي د اسلام پيغمبر په داسي حال کښي چې فضل بن عباس تر لاس نيولی و او سر مبارک يې په يوه ټوکر تړلی و و مسجد نبوي ته راغلی او پر ممبر باندي کښيښتی او و حضرت بلال ته يې وفرمايل چې پر خلگو باندي رغ وکړه چې ټول سره راسي چې زه خپل اخيري وصيت ورته وکړم، حضرت بلال

د مدينې منوري په بازارو او کوڅو کښي نعرې وکړې تر څو چي ټول خلگ و مسجد نبوي ته راغلل ، بيا د اسلام پيغمبر په يوې ډيري تاثير ناکي او بليغي خطبې شروع وکړه او واصحابو ته يې وفرمايل چي تاسي ټول پوه سۍ چي ځما اجل رانژدې سوئ دئ ، دا اوس اوس زه خپل ځان داسي وينم چي تاسي له ما څخه جلا سوي ياست او زه له تاسي څخه جلا سوئ يم ، کله چي له ما څخه جلا سۍ نو په زړو سره له ماڅخه مه جلا کيږۍ او مه پخپل منځ کښي په زړو کي سره جلا کيږۍ ، اې خلگو ! هيڅ داسي پيغمبر و دنيا ته ندئ راغلئ چي په دنيا کښي دي هميشه پاته سوئ وي (يعني ماسوۍ له حضرت عيسی او له ځينو نورو پيغمبرانو ، چي هغه هم په معتاد ډول په دنيا کښي هستوگه نلري) نو زه به څنگه په دنيا کښي هميشه پاته سم او ماته د الله (جل جلاله) د لقاء اشتياق پيدا سوئ دئ .

لکه چي د اسلام د پيغمبر يو حديث دئ چي : **❖ من أحب لقاء الله أحب الله لقاءه . ❖**

او همدارنگه يې و واصحابو ته وفرمايل چي اې اصحابو ! زه تاسي لره څنگه پيغمبر وم ؟ ايا جهاد مي له تاسي سره د کافرانو په مقابل کښي ندئ کړئ ؟ ايا (يعني په لاره د جهاد کښي) ځما غاښونه ندي مات سوي ؟ ايا په دغه لاره کښي مي مخ د کفارو په برچو سره په وينو ندئ سور سوئ ؟ ايا قسم قسم تکليفونه مي ندي کش کړي ؟ ايا د خپل قوم د جاهلانو سختۍ مي ندي زغملي ؟ ايا د لوږي په سبب مي په خپل نس پسي ډبري ندي تړلي ؟ !!
اصحابو ورته وويل چي يا رسول الله ! په تحقيق سره د خدائ په لار کښي تا د هر قسم تکليفو په مقابل کښي صبر او برداشت کړئ دئ .

اې د خدائ رسوله ! دا ته وې چي حقه لار دي و موږ ته را وښودله .

اې د خدائ رسوله ! ستا د مبارک ذات په طفيل موږ د پيړيو پيړيو له شرک ، کفر او بت پرستۍ څخه نجات پيدا کړ .

اې د خدائ رسوله ! ستا د بې مثاله توجه او دعوت په وجه موږ له رزيلو او خبيثو اخلاقو څخه پاک او په ښو اخلاقو سره مشرف کړه سولو .

اې د خدای رسوله ! ستا په برکت ځمور له منځو څخه د پېړيو پېړيو دښمنۍ ولاړې او په اسلامي اخوت او وحدت څخه الله تعالى موږ برخورداره کړو ، الله (جل جلاله) دي و تاته د دغو ټولو نبوي اجراءاتو نيکه او غوره بدله درکړي .

د اسلام پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) ورته وفرمايل چي و تاسي دي هم الله پاک د خير جزا درکړي (يعني ددې په بدل کښي چي ځما دعوت تاسي قبول کړ او مومنان سولاست او بيا مو په ډيره فوق العاده او بې مثالې طريقه سره ځما د ژوند تر اخيري نيټې پوري زندگي ځما په طاعت او فرمانبرداري کښي تيره کړه .

(روضة الشهداء و غيره.)

بسمه تعالی!!!

اللهم صل على سيدنا محمد و على آله و صحبه وسلم تسليما .

محترمو مسلمانانو ! له واقعاتو څخه د مرض موت د پيغمبر د اسلام (صلى الله عليه وسلم) بله واقعه دا وه چي حضرت أم سلمه (رضي الله عنها) د رسول الله (صلى الله عليه وسلم) د سر و بالنبت ته راغله او د اسلام د پيغمبر مبارک شونډان ښوریدل ، حضرت أم سلمه فرمايي چي ما ددې دپاره دده و مبارکي خولې ته غوږونه ورنژدې کړل چي دده مبارک له خولې څخه هغه څه واورم کوم چي دى يې وايي ، نو له ده مبارک څخه مي واوریدل چي داسي يې ويل :

اې پروردگاره ! څما اُمت د دوږخ له اور څخه خلاص کړه او د قيامت د ورځي حساب پر دوى باندې اسانه کړه .

بيا ما پوښتنه ورڅخه وکړه چي اې د خدای رسوله ! صحت مبارک دي څنگه دى ، څه حال دي دى ؟

ده مبارک راته وفرمايل چي اې أم سلمې ! له ما څخه رخصت اخستونکې سه ؛ ځکه نژدې ده چي بيا به څما ږغ نه واورې ، په دې وخت کښي ناڅاپه حضرت علي راغلی او د اسلام و پيغمبر ته يې وفرمايل چي يا رسول الله په خوب کښي مي وليدل چي يوه زغره مي اغوستې وي ، ناڅاپه دغه زغره له ما څخه جلا سي او زه بې زغري پاته سم .

د اسلام پيغمبر ورته وفرمايل چي اې علي ! هغه زغره زه يم چي ستا پناه گاه وم ، اوس هغه وخت رانژدې سوي دى چي زه به له دنيا څخه رحلت وکړم او ته به تنها پاته سې ، اې علي ! له ما څخه وروسته به ډير مکروه کارونه او تکليفونه و تاته ورسپري ، نو بايد چي ته تنگدلي ونکړې او د صبر لار غوره کړې او کله چي ووينې چي خلگ دنيا غوره کوي نو بايد ته آخرت غوره کړې او په دې پوه سه ! چي د قيامت په ورځ به د حوض کوثر پر غاړه باندي تر هر چا له مخه ته له ما سره يو ځای کيږې .

بيا ناڅاپه فاطمة الزهراء راغله او د اسلام و پيغمبر ته يې عرض وکړ چي يا رسول الله ! خوب مي ليدى چي د قرآنکريم يوه ورقه راسره وي او له هغې ورقي څخه قرآنکريم وایم ، ناڅاپه دغه ورقه له ما څخه غائبه سي .

د اسلام پيغمبر د خپلي گراني لور د خوب په جواب کښي وفرمايل چي اې فاطمې ! هغه ورقه زه وم چي نژدې ده چي ستا له سترگو څخه به غائب سم او ته به له ما څخه پاته سې .

په دې منځ کښي حضرت امام حسن او حضرت امام حسين دواړه راغلل او وده مبارک ته يې وويل چي اې ځمور مبارک نيکه ! موږ دواړو يو ډول خوب ليدلى دى چي هغه دادى چي يو تخت په هوا کښي ځي ، روان وي او موږ تر هغه تخت لاندي لوڅ سرونه روان وو .

د اسلام پيغمبر ورته وفرمايل چي هغه تخت خُما تابوت او جنازه ده چي خلگ بې واخلي او تاسي به لوڅ سرونه تر هغه لاندي روان ياست .

حضرت أم سلمه فرمايي چي د اسلام د پيغمبر له دغو تعبيرو څخه په اهل بيت كښي چغي او بغاري شروع سوې او د اهل بيتو زړو د اسلام د پيغمبر د فراق له غمه ، د غم او د درد په سكروټو كبايدل شروع كړل .

غزل:

جانها در آتش است که جانان هميرود

سيلاب خون ز ديدهء گريان هميرود

يعقوب را ز يوسف خود دور ميكند

خاتم بيرون ز دست سليمان هميرود

آدم وداع سايهء طوبى هميكند

خضر از كنار چشمهء حيوان هميرود

دردا که گوهریست گران مایه صحبتش

دشوار دست داده وآسان هميرود

همدارنگه روايت دئ چي د اسلام د پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) تر وفات درې ورځي له مخه حضرت جبريل (عليه السلام) د اسلام و پيغمبر ته راغلئ او ورته وې ويل چي الله (جل جلاله) پرتا باندي سلام وايي او زه يې وتاته راوليرلم او په دې كي مقصد اعزاز او اكرام ستا مبارك دئ ، سره له دې چي الله تعالى په هر څه عالم دئ خو ستا د اعزاز لپاره الله پاك ستا د حال پوښتنه كوي چي څرنگه يې ؟

د اسلام پيغمبر ورته وويل چي خُما حال دادئ چي پريشانه يم او دردمند او غمجن يم ، بله ورځ بيا جبريل ورته راغلئ او ذكر سوې خبر يې ورته وكړه ، د اسلام پيغمبر بيا هغه پومبئ جواب وركړ ، په دريمه ورځ ملك الموت او يوه بله پرشته چي اسماعيل يې نوم ؤ چي پر داسي زرو پرشتو باندي دغه اسماعيل حاكم ؤ چي په دغو زرو پرشتو كښي د هري پرشتې بيا زر نوري پرشتې تر حكم لاندي وې ، د اسلام د پيغمبر ودروازې ته راغلل ، حضرت جبريل

د اسلام و پيغمبر ته وفرمايل چي عزرائيل ودروازې ته ولاړ دئ او اجازه غواړي او تر تا له مخه يې له هيچا څخه دده د روح د قبضولو اجازه نده غوښتې او نه بې وروسته له تا څخه له هيچا څخه وغواړي ؟

جناب رسول كريم (صلى الله عليه وسلم) وفرمايل چي اې جبرئيله ! اجازه وركړه چي راسي ، كله چي عزرائيل (عليه السلام) رغلي او د سلام اچولو سنت يې ادا كړ نو يې د اسلام و پيغمبر ته وفرمايل چي الله پاك زه وتاته راليرلي يم او حكم يې راته كړئ دئ چي ستا د فرمان مطابق به كار كوم ، نو ستا اختيار دئ چي ستا د مباركي روح د قبضولو اجازه راکوې چي و عالم علوي ته يې يوسم او كې نه راکوي نو به زه بيرته ولاړ سم ، د اسلام پيغمبر د جبرئيل و طرفته وكتل ، جبرئيل ورته وويل چي الله تعالى ستا د لقاء مشتاق دئ ، نو د اسلام پيغمبر وفرمايل چي زه هم د الله (جل جلاله) د لقاء مشتاق يم او ملك الموت ته يې وويل چي په خپل كار مشغول سه .

نظم:

تو باز ذروهء نازي مقيم پردهء رازي

قرارگاه چي سازي درين نشيمن فاني

تو مرغ عالم قدسي حريف مجلس أنسي

دريغ باشد اگر تو درين مقام بماني

محترمو مسلمانانو ! د ملك الموت د اجازې غوښتلو يا وده ته د اجازې وركولو په ارتباط به ډير مفصل بيان په راتلونكې برخه كښي درته راسي .

(روضة الشهداء و غيرهه.)

بسمه تعالی!!!

اللهم صل على سيدنا محمد و على آله و صحبه وسلم تسليمًا .

له حضرت ابن عباس (رضي الله عنه) څخه روايت دئ چې د اسلام د پيغمبر د وفات په ورځ الله (جل جلاله) و ملک الموت يعني حضرت عزرائيل ته حکم وکړ چې ځما و حبيب حضرت محمد (صلى الله عليه وسلم) ته ورسه ، خو له دوو خبرو سره ډير خيال کوه : اول دا چې دده و کور ته به اجازې دده ور داخل نسي او دوهم داچې به اجازې دده ، دده روح قبض نکړي .

د الهي حکم مطابق ملک الموت سره له زرهاؤ پرشتو د اسلام د پيغمبر وکور ته راغلئ او د الله تعالی له طرفه د عزرائيل په لاس کښي يو خط هم ؤ ، بيا حضرت عزرائيل د يوه اعرابي او صحرايي په شکل کښي دده مبارک د کور دباندې ودریدئ او داسي يې وويل : السلام عليكم أهل بيت النبوة و معدن الرسالة و مختلف الملائكة .

بيا يې وويل چې و ماته اجازه راکړۍ چې و حجرې مبارکي ته درسم ؛ ځکه له ډيره ليري ځايه څخه راغلئ يم !

حضرت فاطمې ورته وويل چې في الحاله د ملاقات موقع نده برابره ، د اسلام پيغمبر په خپل شان او حال مشغول او مصروف دئ !

حضرت عزرائيل دوهم ځل بيا اجازه وغوښتله ، بيا د فاطمې له لوري منفي جواب ورکړ سو ، دريم ځل حضرت عزرائيل بيا غوښتنه د اجازې وکړه او په دوني لوړ او هيبتناک اواز سره يې وکړه چې هر څوک چې د اسلام د پيغمبر په کور کښي وو له هيبت او ويري څخه ولږيدئ ، په دغه وخت کښي د اسلام پيغمبر يو څه په هوبښ کي راغلئ او سترگي مبارکي يې خلاصي کړې او وې فرمايل چې څه پېښه ده ؟

حضرت فاطمې ورته وويل چې يارسول الله ! يو نابنده سړئ چې په ډير هيبتناک او نادر شکل کښي دئ دباندې ولاړ دئ ، درې واره يې اجازه وغوښتله او ما عذر ورته پيش کړ خو دى ځما و خبري ته غوږ نه نيسي ، د اسلام پيغمبر ورته وفرمايل چې اې فاطمې ! دا داسي سړئ دئ چې د دنيا ټول لذتونه او خوندونه له سړي څخه اخلي ، دا داسي څوک دئ چې د سړي ټولي ارزوگاني او مطلبونه له خاورو سره برابر وي ، اې فاطمې ! دا هغه شخص دئ چې ډلي جماعتونه او د يوه مجلس خلگ سره جلا کوي ، اې فاطمې ! دا هغه الهي استازئ دئ چې کوچني ماشومان يتيمان او ښځي کونډيانې گرځوي ، دا داسي څوک دئ چې به کيلي او چابي ددروازې قلفان ورته خلاصېږي او به وسلې له سړي څخه روح وړي ، که دروازه ورته وتړله سي پر ديوال باندي و کور ته وراوړي ، اې فاطمې ! دا ملک الموت دئ ، دا عزرائيل دئ چې تا به پلاره کوي او ستا د داسي قدرمند پلار د روح د قبضولو دپاره راغلئ دئ ، اې فاطمې ! دا ځمور د احترام په وجه په دروازه کښي ولاړ دئ او اجازه غواړي ، ورنه دا عزرائيل بولي چې اجازه غوښتل دده عادت ندئ ، ورسه ! دروازه ور خلاصه کړه.

حضرت بي بي فاطمه په چغو او په بغارو ودروازې ته ورغله او عزرائيل ته يې دروازه ور خلاصه كړه او بيرته راغله د خپل مبارك پلار حضرت محمد (صلى الله عليه وسلم) و غيږي ته ورولوېدله ، په دغه وخت كښي لير ساعت د اسلام د پيغمبر سترگي مباركي پتي سوې او د اهل بيتو داسي گمان سو چي لكه چي رحمة اللعالمين رسول له دنيا څخه رحلت وكړ ، فاطمة الزهراء د : ❖ يا ابتاه ! ❖ يعني اې بابكه اې بابكه ! نعرې شروع كړې ، خو د خپل پلار له لوري هيڅ جواب ورنكړ سو ، بيا يې د ژړا په حال كښي داسي وويل :

چي اې پلاره ! ځما روح دي تر تا قربان سي يو ځل خو لا راته وگوره او يو خبره خو لا راسره وكړه !!!

د اسلام پيغمبر خپلي مباركي سترگي روڼي كړې او وفاطمې ته يې وفرمايل چي اې ځما لوري ! مه ژاړه د عرش حمله پرستي ستا د چغو په وجه په بغارو سوې ، او بيا يې ددې مباركي له مخ څخه په خپل لاس ددې اوبښكي وړپاكولې او د خوشحالي خبري يې ورته كولې او داسي دعا يې فرمايله چي اې پروردگاره ! ځما و گراني لور فاطمې ته ځما په مفارقت او جدائي كښي صبر وروبخښه ، بيا يې ودې مباركي ته وفرمايل چي كله چي ځما روح قبض كړه سي نو ❖ انا لله وانا اليه راجعون ❖ ووايه .

په دې وخت كښي د اسلام د پيغمبر ټولي بي بي گاني حاضري سوې او د اسلام پيغمبر و دوى ته په تقوى او طاعت سره وصيت وكړ او بيا يې حسنين په ډير تلوار راوغوښتل ، حسنين لوڅ سرونه په چغو او په بغارو د خپل نيکه وگور ته په منډه راغلل او سلام يې ووايه او د اسلام د پيغمبر وبغل ته كښيښتل ، كله چي يې د خپل نيکه حال وليدئ نو په چغو سر سول تر داسي اندازې پوري چي هر چا د دوى ژړا اوريدله هغه په بغارو كيدئ ، او دا ددې ځاى ؤ چي ټول اهل زمين او ټول اهل اسمان او جنات او پرستي د سرور كائنات په مصيبت كښي په ژړا ول .

نظم :

دوستان روز وداع است فغان درگيريد

دل بيك بارگي از جان و جهان بر گيريد

شمع خورشيد باه سحر بنشانيد

وز تپ سوز جگر باري ديگر درگيريد

په ❖ مقتل نورالائمة ❖ كښي راغلي دي چي د اسلام پيغمبر په پټه او په خفيه له خپل ځان سره د حسنينو په باب كښي داسي ويل چي زه نه پوهيږم چي جفاكاران د امت ځما به له تاسي سره څه وكړي ؟ حسنينو و خپل مبارك نيکه ته په ژړا ژړا وويل چي له تا څخه وروسته به ځموږ ماوى او پناه گاه څوك وي او څوك به ځموږ غمگساري او دلنوازي كوي ، او حضرت بي بي فاطمې وويل چي اې بابكه ! كه ما ته يو غم او درد راپيښ سو نو له تا څخه وروسته بې زه و چاته وايم او كه حسنين د يو شي ارزو وكړي چي ته نه يې نو څوك به د دوى ناز واخلي .

اې د غريبانو غمخور نبي! اې د يتيمانو نازونكي نبي! اې د بېچاره ۋ او بې كسانو پناگاه او دستگير پيغمبره! ستا په فراق كښي به زه د صبر كولو طاقت څنگه ولرم او بې له ليدلو ستا څخه به زه خپل ژوند او زندگي څنگه تيروم .

نظم:

درغم آباد جهان بې يار بودن مشکل است

غم ز حد بگذشت بې غمخوار بودن مشکل است

رفت دلدار دل خون گشته را با خود ببرد

اې عزيزان! بې دل و دلدار بودن مشکل است

روايت دئ چي ځني له خواصو د اصحاب كرامو د حضرت رسول اكرم د حجرې مباركي ودروازې ته ولاړ ول ، كله چي د حسنينو چغاري او بغاري واورېدلې نو دوى مباركانو هم په چغو پيل وكړ ، د اسلام پيغمبر چي د خپلو اصحابو ژړاوي واورېدلې نو دى مبارك هم په ژړا سو او وې فرمايل چي پر خپل اُمت باندي د رحم او د شفقت له وجي ژاړم چي ايا وروسته له ما څخه به د دوى حال و كومي درجې ته ورسېږي .

وروسته د اسلام پيغمبر حضرت علي راطلب كړ ، كله چي حضرت علي راغلى نو د اسلام پيغمبر هغه وصيتونه و ده ته وكړل كوم چي دده مبارك په زړه كښي ول .

حضرت علي (كرم الله وجهه) فرمايلي دي چي په دغه وخت كښي زر قسمه علمونه د اسلام پيغمبر وماته راوښودل چي له دغه هر قسمه څخه د زرو نورو قسمو د علم دروازې پر ما باندي خلاصي سوې .

وروسته حضرت عزرائيل د اسلام د پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) و حضور ته تشریف راوړ ، وروسته له ويلو د السلام عليك أيها النبي! څخه يې د الله تعالى و رسول ته عرض وكړ چي الله پاك پر تاباندي سلام وايي او وماته يې داسي حكم كړئ دئ چي ستا مباركه روح قبض كړم ، خو په دې شرط چي ستا اجازه وي.

د اسلام پيغمبر ورته وفرمايل چي اې ملك الموت! تر هغه پوري ځما روح مه قبضوه چي ځما ورور جبريل راځي ، ملك الموت ورته وويل چي زه ستا په دې خبره كښي تابعدار يم .

وروسته الله (عز وجل) و خازن ته د دوږخ چي مالك نومېږي وفرمايل چي ځما د حبيب حضرت محمد (صلى الله عليه وسلم) مطهره او پاكه روح و اسمان ته راځي نو پدې وجه د دوږخ اور مړ كړه ، او دارنگه يې د جنت و خازن ته چي رضوان نومېږي وويل چي د سيدالانبياء (صلى الله عليه وسلم) د مقدسي روح دپاره جنت بنائسته كړه ، او

همداراز د جنت و حورو ته حکم وکړ سو چي خپل ځانونه سنگار کړي چي ځما د حبيب روح درځي او و ټولو پرستو ته د عالم ملکوت حکم وکړ سو چي په استقبال کي د روح د حضرت محمد (صلی الله عليه وسلم) صف صف ودریږي .

وروسته الله (جل شانہ) و جبریل ته حکم وکړ چي د جنت یو دستمال درسره واخله او ځما و حبيب ته ځان ورسوه ، حضرت جبریل په ژړا ژړا د اسلام د پیغمبر و حضور ته راغلی ، د اسلام پیغمبر ورته وفرمایل چي ای ځما دوسته په داسي سخت ساعت کښي دي زه تنها پرې ایښی یم !

جبریل ورته وویل چي تر اوسه پوري ستا په خدمت مشغول وم او اوس مي داسي د خوشحالی خبري هم درته راوړي دي چي ستا له مرضي سره مطابقي او وتاته محبوبي دي ، د اسلام پیغمبر ورته وفرمایل چي هغه کومي خبري دي ؟

حضرت جبریل ورته وویل چي : ﴿ ان النيران قد أخدمت والجنان قد زخرفت و الحورالعین قد تزینت و الملائكة قد صفت بقدم روحك . ﴾

د اسلام پیغمبر و حضرت جبریل ته وفرمایل چي داخو ډیر نیک زیري دي مگرماته داسي خبر وکړه چي ځما سترگي په روښانه سي او زړه مي په خوشحاله سي !

حضرت جبریل ورته وفرمایل چي پر ټولو انبیاء او د دوی پر امتو باندي جنت تر هغه پوري حرام دی چي ته او ستا امتیان ور داخلېږي ، د اسلام پیغمبر بیا ورته وفرمایل چي تر دغه یو بل غټ د خوشحالی زیری راباندي وکړه !

حضرت جبریل ورته وفرمایل چي یا رسول الله ! دا خبره فیصله سوېده چي د حشرگاه پر میدان به د شفاعت تاج او خول تر هر چا له مخه ستا پر مبارک سر باندي ایښودل کیږي ،

د اسلام پیغمبر بیا ورته وفرمایل چي ای جبريله ! داسي خبر راته وکړه چي ځما له زړه څخه د ملالت او د خفگان غوتي خلاصی کړي !

حضرت جبریل ورته وفرمایل چي ای مقتدی د انبیاء او د رسولانو ! راته ووايه د کوم شي په غم کښي یې او په کوم شي فکر مند یې چي دغو ټولو خبرو ستا له مبارک زړه څخه هغه غم او فکر لیري نکړ ؟

د اسلام پیغمبر ورته وفرمایل چي له ما سره فکر او غم د اُمت دی چي وروسته له ما څخه به د دین زده کړه دوی له چا څخه کوي ؟ د رمضان د مبارکي میاشتي روژې به چي زه نه یم په څه ډول دوی نیسي او د حج مراسم به په څه ډول تر سره کوي او د آخرت په ورځ به ددوی انجام او عاقبت څنگه کیږي ؟

حضرت جبریل ورته وفرمایل چي اې سروره ! زړه مبارک دي خوشحاله کړه په دنیا کښي به الله پاک ستا امتیان پخپله ساتنه سره دروساتي او د قیامت په ورځ به دونه امتیان ستا په لمن کښي الله تعالی دروبخښي چي ته به په خوشحاله سې!!!

د اسلام پیغمبر وفرمایل چي اوس مي نو زړه خوشحاله سو او سترگي دي راروښانه کړې .

له دې څخه وروسته رحمة اللعالمین رسول و ملک الموت ته د روح د قبضولو اجازه ورکړه ، ملک الموت دده مبارک د روح په قبضولو شروع وکړه ، په دغه وخت کښي د اسلام پیغمبر د خپلي خوني و بام ته کتل او لاس مبارک یې پورته کوی او د **﴿﴾** بالرفیق الأعلى **﴿﴾** الفاظ یې ویل .

چي یو ناڅاپه دده مبارک مطهره روح قبض کړه سوه او و عالم الوصال ته یې کوچ او ارتحال وکړ .

مثنوي:

رفت آن طاوس عرشي سوي عرش
چون رسید اندر مشامش بوي عرش

شاه بازي اين قفس درهم شکست
رفت خوش بر ساعد سلطان نشست

نظم :

شعله آتش تو جان میسوزد
وز فراق تو دل پیر و جوان میسوزد
این چه در دست کزو خون بجگر میریزد
وین چه سوزاست کزو جان و جهان میسوزد
شرح این غم چه نویسم که قلم می‌شکند

وصف این حال چه گویم که زبان میسوزد

محترمو مسلمانانو! د اسلام د پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) د غسل، تکفین او د جنازې د لمانځه په اړه بیان او دارنگه د أصحاب کرامو غبرگون د ده مبارک د فراق په وجه او دارنگه د اسلام د پیغمبر د ځینو مهمو وصیتونو ذکر به په راتلونکي برخه کښي انشاءالله درته راسي.

(مدارج النبوت، روضة الشهداء و غیره.)

بسمه تعالی!!!

اللهم صل على سيدنا محمد و على آله و صحبه وسلم تسليما .

محترمو مسلمانانو! په دې برخه کښي ځني خبري چي دجناب سرور کائنات (صلی الله عليه وسلم) په مرض موت کښي رامنځته سويدي اوپه تيرو برخو کښي يې ما ذکر نه دی درته کړی درته ياداوري کوم او نور د هغو خبرو په باب وضاحت درته کوم دکوموچي مي دتيري برخي په اخير کښي وعده درسره کړې وه .

۱) : (خبر داده چي ځينوعلماوو ذکرکړيدي چي داسلام پيغمبر چي ومديني منورې ته دحجة الوداع دسفرڅخه لا نه ؤ رارسيدلی د بغل درد ورعارض سو ترداسي اندازې پوري چي له دغه دردڅخه په تکليف سو ، چي ديارلس لمونځونه يې په داسي ډول وکړل چي امام د لمانځه به حضرت ابوبکر ؤ اوده مبارک به په ابوبکر پسي اقتداء کوله بيا دصغري دمياشتي په اخرکښي دچهارشنبې به ورځ دحضرت ميموني رضي الله عنها په کور کښي دسردرد اوتبه ورولاړه سوه.

۲) : (داسلام پيغمبر و حضرت بي بي عائشې ته په مرض الموت کښي اطلاع ورکړه چي دربيع الاول په مياشت کښي به زه له دې ددنيا څخه رحلت کوم ، دحضرت عائشې په زړه نو يوازي الله (جل جلاله) خبر ؤ چي له اطلاع سره سم به څه قسم حالات ددې په زړه مسلط سوي وي.

۳) : (دمرض الموت په جريان کښي داسلام پيغمبر يووخت په تاکيد سره داحکم وکړچي ابوبکرته وواياست چي وځلگوته لمونځ ورکړي يعني زه دمرض دشدت په وجه ددې نه يم چي وځلگوته په جماعت لمونځ ورکړم

داسلام دپيغمبر (صلى الله عليه وسلم) له دې کار څخه چي ده به په حضرت ابوبکر پسي د جماعت لمونځ وکړ او دارنگه ده له دې حکم څخه چي ذکر سو اهل السنة والجماعت دغه مسئله راايستلې ده چي احق په خلافت سره د اسلام له پيغمبر څخه وروسته حضرت ابوبکر الصديق ؤ ، ددې مسئلې نور دلائل هم سته چي د ځنو ذکر به د بل بيان په ضمن کښي درته راسي على أنوف أهل التشيع.

۴) : (د مرض موت په جريان کښي يو وخت د اسلام پيغمبر په مسجد نبوي کښي و اصحاب کرامو ته د خپل وصيت په سلسله کښي وفرمايل چي اي ځما اصحابو ! اي ځما وروڼو ! زه ستاسي په منځ کښي د پيغمبر په حيث واوسيدم او کومه وحي چي به حضرت جبريل (عليه السلام) د الله (جل جلاله) له طرفه وماته راوړله نو هغه به مي و تاسي ته ويله ، کوم څه چي حلال دي په هغه به مي امر درته کاوئ او کوم څه چي حرام دي له هغه څخه به مي تاسي منع کولاست ، ټول اصحاب په چغو او په بغارو سول ، حتی ځينو علماؤ فرمايلي دي چي له ډيري نفستنگۍ څخه يې خپلي جامې خپرلې او پر خپلو سرو باندي يې خاوري اچولې .

په دې جريان كښي حضرت أبوبكر د اسلام و پيغمبر ته عرض وكړ چي يارسول الله ! ما نن شپه يو خوب وليدئ هغه دا ؤ چي د حضرت عائشې له سر څخه ټكړئ او پورنئ و هوا ته پورته سي .

د اسلام پيغمبر وده ته د خوب معنى په دې ډول وركړه چي كوم چا چي دغه خوب ليدلئ دئ معنى يې داده چي دده ؤوم به له دې دنيا څخه رحلت وكړي ، بيا حضرت عمر عرض وكړ چي اې د خدائ رسوله ! ما هم نن شپه په دې ډول خوب وليدئ چي عدل مي مات او شكسته سي ، داسلام پيغمبر ورته وفرمايل چي اې عمره ! عدل د تمام جهان زه وم كله چي زه له دې جهان څخه ولاړ سم نو ستا عدل به مات سي ، بيا حضرت عثمان عرض وكړ چي يارسول الله ! ما هم نن شپه خوب وليدئ چي يوه ورقه د قرآنكريم په هوا الوټې وي ، د اسلام پيغمبر ورته وفرمايل چي اې عثمانه ! هغه ورقه د قرآن زه يم ، كله چي زه رحلت وكړم نو د وحي سلسله به ختمه سي .

محترمو ! د اهل بيت د خوبو بيان مي په تيرو برخو كي درته ذكر كړئ دئ .

(٥ :) (د اسلام پيغمبر (صلی الله عليه وسلم) چي د ځكندن او د نزع په حال كښي كومي كلمې ويلې هغه په دې شرحه وې :

اول : ﴿ اللهم أعني على سكرات الموت ؟ ﴾ و في رواية ﴿ على منكرات الموت . ﴾

دوهم : ﴿ لا إله إلا الله إن للموت سكرات . ﴾

دريم : ﴿ اللهم رب اغفر لي و ألحقني بالرفيق الأعلى . ﴾

(٦ :) (چي د اسلام پيغمبر (صلی الله عليه وسلم) چي كله و دنيا ته تشریف راوړئ نو اوله خبر چي ده په دنيا كي كړېده نو هغه دا وه :

الله أكبر كبيراً والحمد لله كثيراً و سبحان الله بكرة و أصيلاً .

او ځينو علماؤ فرمايلي دي چي هغه : ﴿ الله أكبر ﴾ ؤ .

دا كلمې ده مبارك د شیرخوړۍ په وخت كښي ، هغه وخت وويلې چي حضرت حليمې سعديې اول ځل وده مبارك ته تئ وركوئ .

او اخيري الفاظ دده مبارك په دنيا كښي ﴿ الرفيق الأعلى ﴾ وو .

(٧ :) (د اسلام پيغمبر (صلی الله عليه وسلم) د مرض موت په جريان كښي و خلگو ته په خطاب كښي وفرمايل چي له دې دنيا څخه ځما دتللو وخت رانژدې سوئ دئ ، د هر چا كه پر ما باندي حق پاته وي نو دلته دې په دنيا كښي

له ما څخه واخلي ، په دې وخت كښي يوه نفر وويل چي اې د خدائ رسوله ! ځما پر تا باندي درې درهمه باندي دي !

د اسلام پيغمبر وفرمايل چي زه د چا تكذيب نكوم او نه و چاته قسم وركوم ، دغه درې درهمه دي له كومه رويه پر ما باندي دي ؟

دغه سړي ورته وويل چي يو وخت يو مسكين تيريديئ تا و ماته وويل چي درې درهمه ودغه مسكين ته وركه او بيا ما هغه درې درهمه وركړل ، مگر تا بيا وماته رانكړل !

د اسلام پيغمبر و حضرت فضل ته وفرمايل چي ودغه سړي ته درې درهمه وركړه .

په سير كښي د امام شهيد ، امام اسماعيل خوارزمي او په ﴿ روضة الإسلام ﴾ كښي د قاضي سديدالدين راغلي دي چي په دغه مجلس كښي ﴿ عكاشه اسدي ﴾ ولاړ سو او د اسلام و پيغمبر ته يې وويل چي يا رسول الله ! يوه خبره كوم پدې وجه چي تا په دې باره كښي چي كه د چا پر ما باندي كوم حق وي نو مطالبه دې وكړي ډير تكرر ، تاكيد او مبالغه وكړه كه داسي نه وائ نو مادا خبره نه كوله ، هغه خبر داده چي د تبوك په غزا كښي تا په يوه غمچينه او تازيانه باندي ﴿ اوبه ﴾ وهله ناڅاپه هغه تازيانه پر ما باندي ولگېدله او زه ډير په تكليف سوم ، نو اوس زه د هغې غمچيني د قصاص غوښتونكئ يم!

په دغه وخت كښي هغه غمچينه د حضرت فاطمې په كور كښي پرته وه د اسلام پيغمبر دا غمچينه راوغوښتله او و عكاشه تې وويل چي تاته دي الله (جل جلاله) خير دركړي چي دا قصاص دي د آخرت وورځي ته پرېښودئ ؛ ځكه چي د قيامت په ورځ چي تمام پيغمبران او ملائكه او ټول انسانان دحشرگاه په ميدان كښي دالله تعالى په حضور كي حاضر وي نو په دغه وخت كښي چي يو څوك له يو چا څخه د خپل حق مطالبه كوي نو د هغه دپاره دا كار دډير لوى خجالت او د سختي شرمندگۍ سبب گرځي ، راسه ! اوس خپل قصاص له ما څخه واخه .

په دې وخت كښي ډيرو اصحابو په شمول د حسنينو و عكاشه ته احتياجونه او زارۍ وكړې چي د اسلام د پيغمبر په بدل كښي موږ سل سل غمچيني ووهه ! خو د اسلام له پيغمبر څخه له دغي غوښتني تير سه !

عكاشه د هيچا خبر ونه منله او د اسلام و پيغمبر ته يې وويل چي يا رسول الله ! تا چي زه په غمچينه ووهلم هغه وخت ځما شا لوڅه وه نو ته به هم خپله مباركه شا راته لوڅوي

د اسلام پيغمبر خپله مباركه شا ورته لوڅه كړه ، كله چي عكاشه دده مبارك پر مباركه شا باندي د نبوت مهر وليدئ نو هغه يې مچ كړ او بيا يې د اسلام و پيغمبر ته عرض وكړ چي اې د خدائ رسوله ! ځما قصاص اخستل مقصد نه ؤ ، بلكي ځما مقصد همدغه كار ؤ چي و مي كړ ، په دې سبب چي تا فرمايلي دي : ﴿ من مس جلدي لن تمسه النار أبداً . ﴾

په همدغه مجلس کښي د اسلام پيغمبر وفرمايل چي د هر چا پر ذمه که د چا حق وي نو اوس دي لا له هغه څخه ځان خلاص کړي او دا فکر دي نکوي چي رسوا به سم؛ ځکه چي د دنيا فضيحت ډير اسانه کار دئ تر فضيحت د آخرت، نو يو نفر ولاړ سو او وې ويل چي يا رسول الله! درې درهمه د غنيمت له مال څخه ما په خيانت وړي دي چي هغه اوس ځما پر ذمه باندي دئ، د اسلام پيغمبر ورته وفرمايل چي دا خيانت دي ولي وکړ؟

ده ورته وويل چي يا رسول الله! ورته محتاج وم

د اسلام پيغمبر و حضرت فضل ته وفرمايل چي دغه درې درهمه له دغه سړي څخه واخله.

بيا د اسلام پيغمبر وفرمايل چي په هر چا کښي که يو بد صفت موجود وي (يعني او له ځانه يې نسي ليري کولای) نو ولاړ دي سي هغه صفت دي ذکر کړي چي زه دعا ورته وکړم!

يو نفر ولاړ سو او وې ويل چي يا رسول الله! په ما کښي درې بد صفتونه موجود دي:

اول دا چي دروغ ډير وایم، دوهم دا چي فحش او بدگويي ډيره کوم، دريم دا چي خوب ډير کوم!

د اسلام پيغمبر دعا ورته وکړه او وې وفرمايل چي اې خدايه! ددغه سړي صدق او رشتيا ويل نصيب کړه (يعني او فحش گويي ورڅخه ليري کړه) او خوب يې کم کړه په دې ډول چي هر وخت دده زړه وغواړي رابيداره کيدلای سي.

په دې وخت کښي يو بل نفر ولاړ سو او عرض يې وکړ چي اې د خدای رسوله! په ما کښي دوه بد خويونه دي:

اول بد خوی مي دادئ چي دروغ وایم، دوهم بد خوی مي دادئ چي منافقت کوم!

د اسلام پيغمبر وده ته هم دعا وکړه.

محترمو مسلمانانو! په دې بيان کښي و موږ او تاسي ته دا درس او تعليم موجود دئ چي د حقوق الله او د حقوق العباد د دواړو کامل رعايت وکړو او که څومو پر ذمه باندي د الله پاک يا د بنده حق پاته وي نو له هغه څخه په دنيا کښي لا په هغه طريقه ځان خلاص کړو کومه چي شريعت د له حقوقو څخه د خلاصوالي دپاره بيان کړې ده، خاص بيا د بندگانو حقوق؛ ځکه چي د بنده له حق څخه انسان په توبه سره هم نه خلاصیږي تر څو چي و هغه بنده ته يا حق وروڼه رسوي يا هغه عفو ته ورته ونکړي.

په کتاب د ❖ الإسلام و سائر الأديان ❖ کښي د ❖ شامي ❖ په حواله ذکر سويدي چي د يوې روپۍ شپږمه حصه حق که د چا پر ذمه باندي پاته ؤ نو ددې په بدل کښي به اوه سوه په جماعت سره ادا سوي لمونځونه دده و هغه حقدار ته ورکړه کيږي.

په يوه ثابت او مشهور حديث كښي راغلي دي چي د اسلام پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) و أصحاب كرامو ته وفرمايل چي تاسي پوهيږئ چي څما له اُمت څخه مفلس كوم سړئ دئ ؟

أصحابو ورته وفرمايل چي مفلس خو هغه څوك دئ چي درهم او دينار نلري (يعني دنيا نلري) !

د اسلام پيغمبر ورته وفرمايل يعني چي مفلس څما له اُمت څخه هغه دئ هغه دئ چي د قيامت په ورځ راسي په داسي حال كښي چي لمونځونه ، روژې ، حج او داسي نور عبادتونه يې كړي وي خو له دې سره سره يې په دنيا كښي و يو چاته ښكښل كړيوي ، د بل چا يې بيا مال خوړلئ وي ، د بل چا يې بيا په ناحقه وينه توى كړې وي او داسي نور ، نو دده دغه ټول عبادتونه و دغو حقدارانو ته وركړه سي او دى خالي لاس پاته سي .

او ځينو ثابتو رواياتو له مخي دا خبره لا هم سته چي كه دده په طاعت او عبادت د حقدارانو غاړه نه ووځي نو بيا دده د حقدارانو گناوي دده پر ذمه باندي گرځي .

۸ : (د اسلام پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) د مرض موت په جريان كښي په مختلفو نوبتو و أصحاب كرامو ته قسم قسم نصيحتونه او وصيتونه وكړل ، چي ځني نمونې يې په تيرو برخو كښي وتاسي محرمو ته ذكر سوې ، له جملې د هغوى څخه يو نصيحت دده مبارك دا ؤ چي و أصحاب كرامو ته يې وفرمايل چي زه پر تاسي باندي له دې څخه نه بيرېرم چي تاسي به بيرته كفر او شرك غوره كړئ ، مگر له دې څخه بيرېرم چي و دنيا ته به رغبت وكړئ او د دنيا په وجه به پخپل منځ كښي اختلافات او جنگونه شروع كړئ .

لكه چي د اسلام پيغمبر فرمايلي دي : **❖ حب الدنيا رأس كل خطيئة . ❖**

او همدارنگه ده مبارك و خپلو ازواجو مطهراتو ته د خانه نشينى ، ستر او له نامحرمه خلگو څخه د دوى د ځانو د ساتلو په باب وصيت وكړ او دغه مبارك آيت يې ورته تلاوت كړ : **❖ و قرن في بيوتكن و لاتبرجن تبرج الجاهلية الأولى . ❖**

۹ : (د اسلام پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) په مرض موت كښي و جبريل ته وفرمايل چي اې جبريله ! له ما څخه وروسته بيا به و مخكي ته راكښته سې او كه يا ؟

جبرئيل ورته وويل چي له تا څخه وروسته به زه هيڅ وخت و مخكي ته راكښته نه سم ، مگر لس واړه راكښته كيږم چي لس گوهره له دنياوالو څخه وړم .

د اسلام پيغمبر ورته وفرمايل چي هغه لس كوم گوهرونه دي ؟

جبريل (عليه السلام) ورته وويل چي يا رسول الله ! اول وار چي له تا څخه وروسته و مخكي ته راكښته سم نو د صبر گوهر به له دنيا څخه يوسم چي بيا به په هيڅ درويش او فقير كښي (يعني او دارنگه په هيچا كښي) صبر كول پاته

نسي ، دوهم وار چي راکښته سم نو د شرم گوهر به له دنيا څخه پورته کړم چي بيا به له هيچا سره شرم او حيا نسي پاته ، دريم وار چي راکښته سم نو گوهر د محبت به له دنيا څخه پورته کړم چي هيچا ته به محبت نسي پاته ، څلرم وار به گوهر د عدل او انصاف له دنيا څخه پورته کړم چي بادشاهان به له عدل او انصاف څخه خالي پاته سي ، پنځم وار به گوهر د برکت له دنيا څخه پورته کړم چي په دنيا کي به په هيڅ شي کي برکت نسي پاته ، شپږم وار به گوهر د سخاوت پورته کړم چي هيڅوک به له فقيرانو سره خپلوي او ياري نکوي ، اوم وار به له دنيا څخه گوهر د صدق او راستۍ پورته کړم چي هيڅوک به راست گوښه او صادق نسي پاته ، اتم وار به گوهر د عمل په علم له دنيا څخه پورته کړم چي بيا به علماء بې عمله پاته سي ، لسم وار به گوهر د برکت د قرآن مجيد له دنيا څخه پورته کړم ، بيا به د قيامت علامې ښکاره سي او حضرت اسرافيل به په شپېلۍ کښي پوه کړي .

(مدارج النبوت ، روضة الشهداء ، قصص القران و غيره.)

بسمه تعالی!!!

اللهم صل و سلم وبارک أفضل صلاتک و سلامک و برکاتک علی سیدنا محمد و آله و صحبه أجمعين .

قد رمنو مسلمانانو! په دې برخه کېني هم د اسلام د پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) د مرض موت او دده مبارک له رحلت سره متصل ځیني مهمي خبري درته کوم .

اوله خبره داده چې په مرض موت کېني د اسلام پیغمبر یو وخت حضرت علي و خپل حضور ته وغوښتی او ورته ویې فرمایلي چې رنگ او یو کاغذ او ورقه راوړه چې ستا دپاره یو وصیت ولیکم .

حضرت علي فرمایلي دي چې ما فکر وکړ چې داسي پېښه نسي چې زه قلم ، رنگ او کاغذ پیداکوم او بیرته راکم د اسلام پیغمبر وفات کړی وي ، نومي وده مبارک ته وویل چې یارسول الله ! هر وصیت چې کوې په خوله یې راته وکړه له ما څخه انشاءالله نه هیرېږي !

نو د اسلام پیغمبر وفرمایلي چې : ﴿ الصلوات و ماملکت ایمانکم ﴾ و فی روایة ﴿ الله الله فی ما ملکت ایمانکم البسوا ظهورهم و اشبعوا بطونهم و الینوا لهم القول ﴾ .

دوهمه خبره داده چې کله چې د اسلام د پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) مرض ډیر سخت سو د پنجشنبې ورځ وه ، نو ده مبارک وغوښتل چې یو خط او یوه عهدنامه ولیکي ، نو یې و عبدالرحمن بن ابې بکر ته وویل چې یوه تخته راوړه چې زه د ابوبکر دپاره خط ولیکم (یعني په دې باره کېني چې دی به له ما څخه وروسته خلیفه د اسلام وي چې د خلکو په منځ کېني اختلاف منځته رانسي) ځکه الله (جل جلاله) او مومنان له دې څخه منع کوي چې له ابوبکر څخه پرته دي بل څوک خلیفه سي .

اهل السنه والجماعت په دغه خبره هم دلیل نیسي پر دې باندي چې د اسلام له پیغمبر څخه وروسته حق په خلافت سره حضرت ابوبکر ؓ .

دریمه خبره داده چې په دوران کېني د سختۍ د مرض دده مبارک اصحاب کرام دده مبارک په حجره کېني سره راټول سول ، نو ده مبارک ورته وفرمایلي چې ماته یو شی راوړۍ چې زه وتاسي ته یو وصیت خپل ولیکم چې وروسته له ما څخه بیا هیڅکله تاسي گمراهان نسی .

د اصحابو په منځ کېني د نظر اختلاف پیدا سو ، ځینو وویل چې باید دده مبارک په قول باندي عمل وکړ سي او د وصیت د لیکنې دپاره یوه ورقه ورته راوړله سي ، او ځینو وویل چې د اسلام پیغمبر په تکلیف دی نو مناسب ندی چې ورته ورته راوړو او د وصیت په لیکلو سره تکلیف ورکوو ، حضرت عمر هم دا خبره تایید کړه او وې ویل چې د الله پاک کتاب قرآن مجید څمور په منځ کېني موجود دی او څمور د هدایت دپاره کافي دي ، خو په دغو دواړو

ډلو کښي يوې ډلي هم يو غلط سوچ او يو فاسد مقصد په زړه کښي نه درلودئ او دا ځمور د اهل سنت والجماعت د علماؤ مسلک دى ؟! على رغم أنوف الشيعة .

څلرمه خبره داده چې د اسلام پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) د مرض موت په وخت کښي اوه ديناره درلودل چې له حضرت عائشې سره پراته وه ، نو ده مبارک هغه اوه ديناره و حضرت علي ته ورولپرل چې حضرت علي بيا دده مبارک له هدايت سره خيرات کړل پنځمه خبره داده چې ددې دپاره چې دده مبارک له رحلت څخه وروسته خلگ دده مبارک په شان کښي د يهودو او نصاراؤ په ډول افراط او تر حد تيرئ ونکړي په مرض موت کښي بې د الفاظ هم تکرارول ؟! لَعَنَ الله اليهود والنصارى ، اتخذوا قبور أنبيائهم مساجد . ؟!

شپږمه خبره داده چې د اسلام د پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) له وفات څخه وروسته اهل بيتو د کور له يوه طرف څخه دا کلمې اوريدلې او په ظاهره هيڅوک دوى نه ليدئ : ؟! السلام عليكم أهل البيت و رحمة الله وبركاته ، کل نفس ذائقة الموت و انما توفون أجور کم يوم القيامة ؟! دغه کلمې پرشتو او ملائکو ويلې چې د اسلام د پيغمبر د اهل بيت تعزية او فاتحه خواني يې کوله.

همدارنگه يو غټ سړى چې ډير سباحه يې درلودئ د اصحابو و حضور ته راغلى او وې ژړل او بيا يې و اصحابو ته وکتل او وې ويل چې بېشکه الله پاک له هر مصيبت څخه تسله ورکونکى دى او د هر فائت عوض ورکوي او د هر هالک خلف پيدا کوي ، د الله تعالى و طرفته متوجه سى او جزع ، فرع او ملالت مکوى ، مصيبت زده په حقيقت کي هغه څوک دى چې دده د مصيبت جبران ونکړ سي او په مصيبت کښي صبر ونکړي .

دغه سړى د اصحابو له مجلس څخه ولاړئ بيا حضرت ابوبکر و اصحابو ته وفرمايل چې دغه سړى حضرت خضر (عليه السلام) ؤ ، ځمور او ستاسي د تعزيت او د تسلي دپاره راغلى .

اوومه خبره د اسلام د پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) د وفات سره سم د اصحاب کرامو د غبرگون او د عکس العمل په باره کښي ده:

محترمو مسلمانانو ! علماء کرامو د سير ذکر کړيدي چې د آنحضرت (صلى الله عليه وسلم) له وفات څخه وروسته اصحاب کرام ټول په عمومي لحاظ داسي حيران وگرځيدل چې داسي بې له شانه څخه ښکاريده لکه چې عقلونه يې سلب سويوي او د بدن ټولي قواوي او حواس يې له کار څخه معطل پاته سويوي ، خو لدې سره سره ددوى د ځنو حال له ځنو نورو څخه فرق او توفير درلودئ ، د ځينو کيفيت په دې ډول ؤ چې لکه گونگيان ، ژبي يې وتړلي سوې او خبري يې نسوائ کولائ او هوش او سد يې له سرو څخه ولاړئ ، چې يو له دغي جملې څخه د اسلام دريم خليفه حضرت عثمان بن عفان (رضي الله تعالى عنه) ؤ .

او د ځينو حال په دې ډول ؤ چې پر خپلو ځايو باندي له حرکت څخه عاجز وگرځېدل او طاقت د گرځېدلو يې نه ؤ ، چې د اسلام څلرم خليفه حضرت علي بن ابي طالب (کرم الله وجهه) هم له دغې ډلې څخه ؤ .

او ځيني مريضان سول او بيا دونه ډنگر او کمزوري سول چې اخير په دغه کمزوري کښي په وفات ورسيدل .

او ځينو بيا په داسي دعاؤ شروع وکړه چې الله (جل جلاله) دي موږ په سترگو باندي رانده کړي چې د اسلام د پيغمبر څخه وروسته بيا بل څوک په سترگو ونه وينو او دونه فرياد بې کوي لکه څرنگه چې يې حاجيان د احرام په تلبيه کښي کوي .

او د حضرت عمر (رضي الله عنه) عقل داسي مختل وگرځيدئ چې نعرې يې وهلې او قسمونه يې کول چې د خدای تعالی رسول وفات سوئ ندئ ، بلکي بې هوښي باندي راغلې ده ، لکه چې په کوه طور کښي پر حضرت موسی (عليه السلام) باندي بې خودي راغله ، او دا يې وويل چې زه اميدوار يم چې جناب رسول الله (صلى الله عليه وسلم) به تر هغه وخته پوري په دنيا کښي ژوندئ وي چې د ټولو منافقانو ژبي او لاسونه ورپرې کوي .

او ځنو منافقانو وويل چې که محمد (صلى الله عليه وسلم) پيغمبر وای نو وفات بې نه کولای ، حضرت عمر چې دغه خبر واورېدله نو خپل تيغ يې کش کړ او د مسجدنبوي په دروازه کښي ودریدئ او وې ويل چې هر چا که وويل چې پيغمبر د اسلام وفات سوئ دئ نو په دغه توره بې سره دوه ځايه کړم ، خلگو چې د حضرت عمر دغه وينا واوريدله د اسلام د پيغمبر په وفات کښي شک او شېبه ورته پيدا سوه.

حضرت أسماء بنت عميس خپل لاس د اسلام د پيغمبر د اوږو مبارکو و مابين ته وروړئ او مهر د نبوت يې نکر پيدا نعره يې وکړه چې مهر د نبوت د اسلام د پيغمبر له مبارکو اوږو څخه پورته سوئ دئ ، نو دا ددې دليل دئ چې حضرت رسول الله (صلى الله عليه وسلم) له دې فاني دنيا څخه نقل کړئ دئ .

په دغه وخت کښي حضرت ابوبکر په کور کښي ؤ ، کله چې د اصحاب کرامو او د حضرت عمر له دغې واقعي څخه خبر سو نو په تلوار په داسي حال کښي د حضرت بي بي عائشې و حجرې ته راروان سو چې په لاره کښي يې ژړل او داسي يې ويل :

وا محــــمداه ! وانقــــطاع ظهراه

تر څو چې و مسجد نبوي ته راورسيدئ ، خلگ يې وليدل چې په سخته پرېشاني کښي واقع سويدي ، مگر ده مبارک و هيچا ته التفات ونکړ د حضرت عائشې و حجرې ته ورغلئ ، د اسلام د پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) مبارک مخ يې لوڅ کړ او پرمبارک نوراني تندي باندي يې مچ کړ او خوله يې دده مبارک پر مبارکه خوله باندي ورکښودله او داسي يې وويله : ﴿ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰ ۱۰۰۱ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰ ۱۰۱۱ ۱۰۱۲ ۱۰۱۳ ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰ ۱۰۳۱ ۱۰۳۲ ۱۰۳۳ ۱۰۳۴ ۱۰۳۵ ۱۰۳۶ ۱۰۳۷ ۱۰۳۸ ۱۰۳۹ ۱۰۴۰ ۱۰۴۱ ۱۰۴۲ ۱۰۴۳ ۱۰۴۴ ۱۰۴۵ ۱۰۴۶ ۱۰۴۷ ۱۰۴۸ ۱۰۴۹ ۱۰۵۰ ۱۰۵۱ ۱۰۵۲ ۱۰۵۳ ۱۰۵۴ ۱۰۵۵ ۱۰۵۶ ۱۰۵۷ ۱۰۵۸ ۱۰۵۹ ۱۰۶۰ ۱۰۶۱ ۱۰۶۲ ۱۰۶۳ ۱۰۶۴ ۱۰۶۵ ۱۰۶۶ ۱۰۶۷ ۱۰۶۸ ۱۰۶۹ ۱۰۷۰ ۱۰۷۱ ۱۰۷۲ ۱۰۷۳ ۱۰۷۴ ۱۰۷۵ ۱۰۷۶ ۱۰۷۷ ۱۰۷۸ ۱۰۷۹ ۱۰۸۰ ۱۰۸۱ ۱۰۸۲ ۱۰۸۳ ۱۰۸۴ ۱۰۸۵ ۱۰۸۶ ۱۰۸۷ ۱۰۸۸ ۱۰۸۹ ۱۰۹۰ ۱۰۹۱ ۱۰۹۲ ۱۰۹۳ ۱۰۹۴ ۱۰۹۵ ۱۰۹۶ ۱۰۹۷ ۱۰۹۸ ۱۰۹۹ ۱۱۰۰ ۱۱۰۱ ۱۱۰۲ ۱۱۰۳ ۱۱۰۴ ۱۱۰۵ ۱۱۰۶ ۱۱۰۷ ۱۱۰۸ ۱۱۰۹ ۱۱۱۰ ۱۱۱۱ ۱۱۱۲ ۱۱۱۳ ۱۱۱۴ ۱۱۱۵ ۱۱۱۶ ۱۱۱۷ ۱۱۱۸ ۱۱۱۹ ۱۱۲۰ ۱۱۲۱ ۱۱۲۲ ۱۱۲۳ ۱۱۲۴ ۱۱۲۵ ۱۱۲۶ ۱۱۲۷ ۱۱۲۸ ۱۱۲۹ ۱۱۳۰ ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵ ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷ ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹ ۱۱۶۰ ۱۱۶۱ ۱۱۶۲ ۱۱۶۳ ۱۱۶۴ ۱۱۶۵ ۱۱۶۶ ۱۱۶۷ ۱۱۶۸ ۱۱۶۹ ۱۱۷۰ ۱۱۷۱ ۱۱۷۲ ۱۱۷۳ ۱۱۷۴ ۱۱۷۵ ۱۱۷۶ ۱۱۷۷ ۱۱۷۸ ۱۱۷۹ ۱۱۸۰ ۱۱۸۱ ۱۱۸۲ ۱۱۸۳ ۱۱۸۴ ۱۱۸۵ ۱۱۸۶ ۱۱۸۷ ۱۱۸۸ ۱۱۸۹ ۱۱۹۰ ۱۱۹۱ ۱۱۹۲ ۱۱۹۳ ۱۱۹۴ ۱۱۹۵ ۱۱۹۶ ۱۱۹۷ ۱۱۹۸ ۱۱۹۹ ۱۲۰۰ ۱۲۰۱ ۱۲۰۲ ۱۲۰۳ ۱۲۰۴ ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴

بيا يې سر راپورته کړ او وې ژړل ، دريم ځل يې بيا دى مبارک مچ کړ او وې ويل : ﴿؟﴾ وا خليلاه ! بابي أنت و أمي طبت حيا وميتا لا يجمع الله عليك موتتين أما المودة التي كتبت عليك فقد وجدتھا . ﴿؟﴾

او داسي يې وفرمايل چي اې د اسلام پيغمبره ته تر دې ډير لوړ يې چي خلگ دي صفت وکړي او له دې څخه ډير بالاتر يې چي پر تا باندي خلگ وژاري ، کچيري اختيار ځمور په لاس کښي وای نو ما به خپل ځان تر تا قربان کړئ وای او کچيري دا نه وای چي پر مرده باندي له ژړا کولو څخه تا و موږ ته منع کړېده نو خامخا به ما دونه ژړلي وای چي له سترگو څخه به مي چنې بهيدلي وای ، بيا يې وويل چي اې الله ! ته ځما له طرفه ستا و پيغمبر ته سلام ورسوه او بيا يې وويل چي اې محمده ! ما د الله (جل جلاله) په حضور کښي ياد کړه.

پوه سه چي د حضرت ابوبکر ددغه قول په مطلب کښي علماؤ اختلاف کړئ دئ چي : ﴿؟﴾ لا يجمع الله عليك موتتين . ﴿؟﴾

ځينو علماؤ فرمايلي دي چي د اسلام د پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) له وفات څخه وروسته ځنو خلگو داسي گمان ښکاره کړ چي د اسلام پيغمبر بيرته راژوندئ کيږي ددې لپاره چي منافقان له منځه څخه يوسي ، نو حضرت ابوبکر په دغه قول سره ددغه گمان ترديد وکړ .

او ځينو علماؤ فرمايلي دي چي مطلب دده دا ؤ چي په قبر کښي ستا دپاره مرگ نسته ، لکه نور خلگ چي په قبر کښي د نکير او منکر د سوال او جواب دپاره په قبر کښ را ژوندي کيږي او بيا بيرته مړه کيږي .

او ځنو علماؤ فرمايلي دي چي له دوهم مرگ څخه مراد غم او پرېشاني ده ، يعني له دغه پرېشاني څخه پرته چي د وفات په وخت کښي دي تېره کړه له بلي هيڅ پرېشاني سره به مخامخ نسي .

وروسته حضرت ابوبکر دباندي راووتئ او حضرت عمر يې وليدئ چي د خلگو په منځ کښي ولاړ دئ او واخلگو ته وايي چي حضرت محمد (صلى الله عليه وسلم) وفات ندئ کړئ او نه دى وفات کوي ، تر څو پوري چي منافقان په قتل ونه رسوي .

حضرت ابوبکر و حضرت عمر ته وفرمايل چي کښېنه ! خو حضرت عمر له کښينستلو څخه منع وکړه ، نو حضرت صديق اکبر و حضرت عمر ته وويل چي اې سرپه ! په دې پوه سه ! چي پيغمبر د اسلام له دنيا څخه رحلت کړئ دئ ، ايا تا ندي اوريدلي چي الله (جل جلاله) په قرآنکريم کښي و خپل پيغمبر ته فرمايلي دي چي : ﴿؟﴾ انک ميت و انهم ميتون ﴿؟﴾ او همدارنگه يې ورته فرمايلي دي : ﴿؟﴾ و ما جعلنا لبشر من قبلك الخلد أفان مت فهم الخالدون ﴿؟﴾ .

وروسته حضرت ابوبکر د نبي کریم (صلى الله عليه وسلم) پر ممبر باندي ودریدئ او خلگو عمر پریښودئ او ابوبکر ته متوجه سول ، حضرت ابوبکر خطبه او نصيحت شروع کړ ، اول يې د الله پاک حمد او ثنا وويله او بيا يې

پر رسول مقبول (صلی الله علیه وسلم) باندي درود ووايه ، بيا يې و خلگو ته وفرمايل چي هر چا که د محمد (صلی الله علیه وسلم) عبادت کاوه نو محمد خو وفات سو او هر چا څوک چي د الله (جل جلاله) عبادت کوي نو بېشکه الله پاک هميشه ژوندی دى او مرگ نلري ، بيا يې دغه مبارک آيت کریمه تلاوت کړ :

وما محمد إلا رسول قد خلت من قبله الرسل أفان مات او قتل انقلبتم على أعقابكم (الى اخير الآية ...).

او دارنگه يې ددغه مبارک آيت تلاوت هم وکړ چي : (و انک ميت و انهم ميتون) .

خلگو چي د حضرت أبوبکر له خولې څخه دغه دواړه مبارک اياتونه واوريدل ، نو داسي ورته ښکاره سول لکه چي نوي او تازه د خدای له طرفه نازل سول او هر سړي د مدينې منوري په کوڅو کښي دغه دوه مبارک اياتونه ويل .

وروسته له هغه حضرت عمر نصيحت شروع کړ او و خلگو ته يې وويل چي اې خلگو ! ماچي تر دغه له مخه کوم څه درته ويل نو هغه ټول بې ځايه وو (يعني بې دليله مي يو سوچ وهلى ؤ د هغه سوچ په مقتضى مي هغه خبري درته کولې) او نوري يې هم ډيري خبري و خلگوته وکړې او دا به هم ده مبارک ويل چي کوم دوه اياتونه چي له أبوبکر څخه ما واوريدل نو داسي راته معلوم سول لکه دا اوس اوس چي نازل سول .

خلاصه د خبري داده چي په دغو ټولو غمو او پريشانيو کښي تر ټولو أصحابو حضرت أبوبکرالصدیق ډير ثابت قدمه او د عقل پر مقتضى باندي ټينگ او زيات شجاع او دلاوره ؤ .

هو ! ولي به نه ؤ ، أبوبکر هغه شخص دى چي د اسلام پيغمبر دده په باره کښي فرمايلي دي :

ما طلعت الشمس بعد النبیین على أفضل من أبی بکر

محترمو وروڼو د اسلام د پيغمبر د ميلاد د لمانځني شرعي حکم به په بله برخه کښي درته راسي ، چي هغه به ددې لړۍ اخيري برخه وي .

(مدارج النبوت ، روضة الشهداء و غيره .)

بسمه تعالی!!!

اللهم صل و سلم وبارک أفضل صلاتک و سلامک و برکاتک علی سیدنا محمد و آله و صحبه أجمعين .

قد رمنو مسلمانانو! په دې برخه کېني په دې باب شرعي معلومات درکوم چي د اسلام د پیغمبر د میلاد د ورځي لمانځنه په دې ډول چي له منکراتو شرعيه و څخه خالي وي او په دغه ورځ د میلاد کېني مسلمانان سره راجمع سي او علماء کرام د اسلام د پیغمبر د میلاد او دوفات او دده مبارک د سیرت په باب و خلگو ته بیانونه وکړي او د مسلمانانو په زړو او دماغو کېني د اسلام د پیغمبر یاد تازه کړي او د بخاري شریفی ددې روایت په مطابق چي: ﴿؟﴾ اجلس بنا نؤمن ساعة ﴿؟﴾ د خپل گران پیغمبر د میني او د محبت اظهار وکړي ، او یا په دغه ورځ کېني صدقې او خیراتونه وکړي ، او یا نور نفلي عبادات وکړي او یا درودونه ووايي او ثوابونه یې د اسلام و پیغمبر ته وروبځي .

محترمو وروڼو ! په دې مسئله کېني خلگ درې فرقې دي :

یوې فرقې دتفریط لار غوره کړېده ، چي دغه ډول لمانځنه بدعت او ناروا کار بولي (العیاذ باللّه ، العیاذ باللّه) لکه وهابیان .

او یوې فرقې بیا د إفراط لار غوره کړېده چي په دې باب له شرعي حدودو څخه تیرئ کوي او د میلاد لمانځنه په دې ډول کوي چي متضمن ډیرو ناروا کارو لره وي ، لکه إختلاط او گډون د ښځو او نرانو او لکه ډولونه وغیره ، چي ځیني خالي په نامه پیران یا خلیفه گان یې کوي .

دغه دواړي فرقې چي دغه ډول کارونه کوي دا د دوی د جهل یا د ضلالت نښانه ده ، لکه چي مشهور قول دی چي : ﴿؟﴾ الجاهل إما مفراط او مفرط ﴿؟﴾ یعنی جاهل به یا إفراط کوي یا به تفریط .

دریمه معتدله ډله ده ، د حق والا ډله ده ، چي د مبتدعینو او د وهابیانو په شان تفریط هم نکوي او دارنگه ددغو خالي په نامه پیرانو په شان إفراط هم نکوي ، په دې ډول چي د اسلام د پیغمبر(صلی الله علیه وسلم) د میلاد لمانځنه په مذکوره طریقه یو ډیر افضل او اهم کار بولي او مرتب علیه د لوی اجر او ثواب یې بولي او په ذکر سوې طریقه نه لمانځنه د میلاد د ورځي له رحمة اللعالمین پیغمبر سره یو قسم جفا او بې وفايي بولي او د اُمتیت له شانه سره یې مخالف سلوک بولي او د خپل گران پیغمبر د میلاد لمانځل دده مبارک د سیرت ، ولادت او د رحلت په بیانولو سره او دارنگه په صدقو او خیراتو او په نورو عبادتو سره د مسلمانانو د ترقی او د کفارو د غم او د درد د زیاتولو سبب یې گڼي .

محترمو وروڼو ! د اصلي او سوچه او حقو شرعي دلائلو له مخي د همدغي دریمي ډلي رویه اسلامي او شرعي رویه ده او مخکنۍ دواړي ډلي چي په دې باب څه وایي او یا یې کوي باطلاي او ناروا دي او الله (جل جلاله) دي موږ او تاسي د لعنت په داسي طوق نه گرفتاره کوي لکه څرنگه چي یې دغه دواړي ډلي مبتلا کړيدي .

ددې مطلب د ثابتولو دپاره په دې برخه کېني د عالم اسلام د منل سويو علماؤ او د عمده کتابو قولونه او عبارتونه وتاسي محترمو ته په دې برخه کېني نمبر واره ذکر کوم ، تر څو چي و تاسي محترمو ته حق پوره واضح سي .

در خانه اگر کس است یک حرف بس است

د عوامو دپاره ځما دغه يو څو د پښتو خبري کفايت کوي او بايد همدغه لار تعقيب کړي ، او د علماؤ دپاره دلائل ذکر کوم چي دوی له هغو څخه کار واخلي ، البته موږ به ډير تکليف کړئ وي چي له مختلفو منابعو څخه موږ دا دلائل راجمع کړيدي الله تعالى دي راڅخه قبول کړي ، خو د علماؤ په خدمت کېني موږ دغه دلائل له کتابو څخه راټول سوي تفديموو چي په دې سبب به دوی د تفتيش او پلټني له مشقت او تکليف څخه خلاص سي .

اوس په دې اړه ودلائلو ته متوجه سي!

۱) : (امام أبو شامه چي شيخ او استاذ دئ د امام نووي داسي فرمايلي دي:

و من أحسن ما ابتدع في زماننا ما يفعل كل عام في اليوم الموافق ليوم مولده (صلى الله عليه وسلم) من الصدقات والمعروف و اظهار الزينة والسرور . فإن ذلك مع ما فيه من الإحسان للفقراء مشعر بمحبة النبي (صلى الله عليه وسلم) و تعظيمه في قلب فاعل ذلك و شكر الله تعالى على ما من به من به ايجاد رسوله (صلى الله عليه وسلم) الذي ارسله رحمة للعالمين .

يعني چي ځمو په زمانه کېني له يرو افضلو او بهترينو کارو څخه چي مسلمانانو په عمل کېني راوستلئ دئ يو کار دادئ چي د اسلام د پيغمبر د ميلاد په ورځ يې هر کال مسلمانان کوي ، چي هغه عبارت دئ له صدقو ، خيراتو او داسي نورو نیکو کارو څخه او دارنگه اظهار د زينت او د خوشحالي چي مسلمانان يې په دغه ورځ کېني کوي داهم له ډيرو نیکو کارو څخه دئ ؛ ځکه دا کارونه سره له دې چي په دغو کارو کېني له فقيرانو سره امداد او کومک او احسان موجود دئ دغه کارونه د مسلمانانو مينه او محبت له خپل پيغمبر سره او د ارنگه د دوی تعظيم خپل پيغمبر لره ښکاره کوي ، او دارنگه په دغو کارو کېني چي مسلمانان يې د ميلاد په ورځ يا په شپه کوي د الله (جل جلاله) ددغه عظيم نعمت چي پر جهانيانو باندي يې کړئ دئ چي ايجاد او پيدايښت د رحمة اللعالمين رسول دئ د شکر اداينه راځي .

۲) : (امام سخاوي چي يو له هغو شخصيتو څخه دئ چي په عالم اسلام کېني ددوی پر قول او خبره باندي تمام اُمت مسلمة اعتماد کوي د اسلام د پيغمبر د ميلاد د لمانځني په ارتباط فرمايلي دي :

ان عمل المولد حدث بعد القرون الثلاثة ثم لا زال أهل الإسلام في سائر الأقطار والمدن الكبار يعملون المولد و يتصدقون في لياليه بأنواع الصدقات و يعتنون بقراءة مولده الكريم و يظهر عليهم من بركاته كل فضل عظيم .

يعني چي بېشكه دغه عمل (يعني دغه د مسلمانانو راغونډيدل او بيا د علماؤ له طرفه و مسلمانانو ته د اسلام د پيغمبر د ولادت او د سيرت په باب بيانونه كيدل او دارنگه خيراتونه او نور عبادات ترسره كيدل چي د اسلام د پيغمبر د ميلاد په مناسبت كيږي دا كارونه) د صحابه ؤ او د تابعينو او د تبع تابعينو له زمانې څخه وروسته مسلمانانو عملي گرځولي دي او بيا په داسي ډول عملي گرځيدلي دي چي په دوامداره توگه يې ټول اهل اسلام په ټولو افطارو او اطرافو د مخكي كښي او په ټولو غټو غټو ښارو كښي د مسلمانانو د اسلام د پيغمبر د تولد په مناسبت د ميلاد په شپو كښي تر سره كوي او له ورايه ددغو مباركو اعمالو له بركاتو څخه قسم قسم عام فضل او كرم د الله تعالى پر مسلمانانو باندي ښكاره كيږي

۳: (او ابن جوزي چي د بې مذهبه مبتدعه ؤ او د اهل مذهب والاؤ د ټولو په نزد معتمد عليه علمي شخصيت دى په سلسله كښي د بيانولو د گټو ، فايده او د بركاتو د لمانځني د ميلاد د سرور كائنات ويلي دي چي :

من خواصه إنه أمان في ذلك العام و بشرى عاجلة بنيل البغية والمرام .

يعني چي ځني له خاصو او برکتو څخه د لمانځني د ميلاد د سرور كائنات (يعني په شرعي طريقه چي له شرعي منكراتو څخه خالي وي) يو برکت او خصوصيت دادى چي هر څوك چي د ميلاد ورځ ولمانځي (يعني يا په صدقه ، يا په عبادت ، يا په درود ويلو سره او يا په بيانولو سره د سيرت د نبي [عليه الصلاة والسلام] او په غوږ نيولو سره و بيان د سيرت دده مبارك ته) نو په دغه كال كښي به دغه سړى له هره آفته په امن وي او دارنگه به و دغه سړي ته اول دده د حاجاتو د پوره كيدو زيږى له الهي لوري كيږي (يعني په خوب كښي يا له يوې بلي لاري) او وروسته بې (يعني په همدغه كال كښي) الله پاك حاجتونه ورپوره كوي .

و اول من أحدثه من الملوك ، الملك المظفر أبو سعيد صاحب إربل و ألف له الحافظ بن دحية تاليفاً أسماه ❖ التنوير في مولد بشير النذير ❖ فأجازه الملك المظفر بألف دينار . و صنع الملك المظفر المولد و كان يعمل في ربيع الأول و يحتفل به احتفالا هائلا و كان شهما شجاعا بطلا عاقلا عادلا و قيل انه كان يصرف على المولد ثلاثمائة ألف دينار.

يعني د اسلام د پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) د ميلاد د لمانځني د مبارك رسم اول إحداث او پيل په اسلامي بادشاهانو كښي ❖ ملك مظفر أبو سعيد ❖ صاحب اربل و كړ ، بيا ددغه مبارك بادشاه ددغي مباركي او مقدسي اختراع په تاييد او خوشحالي كښي د اسلامي امت يو ستر عالم حافظ بن دحية يو كتاب په شان كښي د عظمت او د شرافت د لمانځني د ميلاد د نبي جوړ كړ چي په ❖ التنوير في مولد بشير النذير ❖ سره يې مسمى كړ ، بيا دده د دغه كتاب په جائزه او انعام كښي ذكر سوي محترم بادشاه زر ديناره ودغه عالم ته وركړل .

د لاندې عربي عبارت ترجمه او بيان موږ ځكه ونه لیکئ چې دا عبارات په اصل کي موږ د علماؤ دپاره رانقل کوو او وعلماؤ ته يې د ترجمې کولو ضرورت نسته ، البته کوم ځايونه چې ترجمه کوو نو هغه د عامو مسلمانانو دپاره .

و کان سلطان أبو حمو موسى صاحب تلمسان يحتفل ليلة المولد غاية الإحتفال كما كان ملوك المغرب و الأندلس في ذلك العصر و ما قبله و من احتفاله له ما حكاه الحافظ سيدي أبو عبدالله التنسي ثم التلمساني في كتابه ﴿راح الأرواح﴾ فيما قاله المولى أبو حمو من الشعر و قيل فيه من الإمداح و ما يوافق ذلك على حسب الإقتراح و نصه أنه كان يقيم ليلة الميلاد النبوي على صاحبه أفضل الصلاة والسلام بمشورة من تلمسان المحروسة مدعاة حفيلة يحشر فيها الناس خاصة و عامة فما شئت من نمارق مصفوفة و زرابي مبثوثة و بسط موشاة و وسائد بالذهب مغشاة و شمع كالإسطوانات و موائد كالهالات و مباخر منصوبة كالقباب يخالها المبصر تبراً مذاباً و يفاض على الجميع أنواع الأطعمة كأنها أزهار الربيع المنمنمة فتشتهيها الأنفس و تستلذ بها النواظر و يخالط حسن رياها الأرواح و يخامر رتب الناس فيها على مراتبهم ترتيب احتفال و قد علت الجميع أبهة الوقار و الاجلال و بعقب ذلك يحتفل المستمعون بإمداح المصطفى (صلى الله عليه وسلم) و مكفرات ترغب في الأقلاع عن الآثام يخرجون فيها من فن الى فن و من أسلوب الى أسلوب و يأتون من ذلك بما تطرب له النفوس و ترتاح الى سماعه القلوب و بالقرب من السلطان رضوان الله تعالى عليه خزانة المنجاة قد زخرت كأنها حلة يمانيه لها أبواب موجفة على عدد ساعات الليل الزمانية فمهما مضت ساعة وقع النقر بقدر حسابها و فتح عند ذلك باب من أبوابها و برزت منه جارية صورت في أحسن صورة ، في يدها اليمنى رقعة مشتملة على نظم فيه تلك الساعة باسمها مسطورة فتصفها بين يدي السلطان بلطافة ويسراها على فمها كالمؤدية بالمبايعة حق الخلافة . هكذا حالهم الى انبلاج عمود الصباح و نداء المنادى حي على الفلاح . انتهى .

و في زماننا هذا يحتفل المسلمون بيوم مولده (صلى الله عليه وسلم) في جميع الأمم الاسلامية. وفي القطر المصري تتلى الاذكار وتوزع الصدقات على الفقراء والمحتاجين. وفي القاهرة يتحرك موكب أرباب الطرق بعد الظهر من ميدان باب الخلق أمام المحافظة ويسير قاصدا ميدان الاحتفال بالعباسية مجتازا شوارع تحت البع فالسكرية فالغورية فميدان الاشراقية فالبحامين فالحسينية فالعباسية ويشهد الزحام في هذه الشوارع وتتقدم الموكب كوكبة من فرسان رجال الشرطة وتحف به من الجانبين قوة من رجال الجيش وقد جرت عادة الحكومة أن تحتفل بهذا اليوم المبارك احتفالا رسميا في العباسية حيث تقام سرادقات للوزارات ويتوجه جلالة الملك أونائبه الى مكان الاحتفال وهناك يعرض الحامية المصرية على أثروصوله ثم ينقل الى السرادق الملكي ويستقبل الطرق الصوفية بأعلامهم وبعدئذ يقصد سرادق شيخ مشايخ الطرق الصوفية فيستمع تلاوة القصة النبوية وبعد سماعها يخلع على تاليها الخلعة الملكية وتدار المرطبات والحلوى على الحاضرين ثم ينصرف بعد ذلك بموكبه الحافل أثناء قصف المدافع وفي المساء تنار الزينات المقامة على السرادقات وتطلق الألعاب النارية البديعة وفي الصباح تعطل الحكومة وزارتها ومصالحها وتتلى القصة النبوية الشريفة في المشهد الحسيني بحضور محافظ مصر .

أنظر ؟ محمد رسول الله ؟ ص ١٤-١٥-١٦ تأليف : علامه محمد رضا.

بسمه تعالی!!

اللهم صل و سلم وبارک أفضل صلاتک و سلامک و برکاتک علی سیدنا محمد و آله و صحبه أجمعين .
محترمموورونو! په دي برخه کښي يوه بله برخه د لمانځني د میلادالنبي د مشروعیت او افضلیت په باره کښي ځيني نور شرعي دلیلونه درته ذکرکوم.

۱) (علامه کاشفي صاحب د تفسیر حسيني د ❖ روضة الشهداء ❖ په ص ۱۰۴ کښي ذکر کړيدي چي په اکابرو د صحابه کرامو کښي له يوه صحابي څخه روايت دئ چي هغه سترگي چي پر جناب رسول اکرم (صلی الله عليه وسلم) باندې وژاړي (يعني دده مبارک د وفات او رحلت په وجه) نو هغه سترگي به د دوېځ اور نه وويني (يعني د دوېځ اور به پر حرام سي) .

علامه کاشفي (رحمه الله) ذکر کړيدي چي دغه حکم تر اهل د زمانې د رسول عليه الصلاة والسلام پوري اختصاص نه درلودئ بلکي د قیامت تر ورځي پوري وټول امت د إجابت ته دغه حکم ورشامل دئ ، هر څوک چي په هر وخت کښي د اسلام د پیغمبر له وفات څخه متاثر او متحیر سي او له درد څخه د فراق دده وژاړي په دغه حکم کښي داخل دئ ؛ ځکه فوت د آنحضرت (صلی الله عليه وسلم) د ټول امت دپاره مصیبت ؤ او ټولو لره په همدغه مصیبت کي ژړا کول لازم دئ او غم او پریشاني کول و ټول امت ته یو محتتم حکم دئ ، بلکي پیرانان او ملائکه ، مخکه او اسمان ، ثوابت او سیاره ستوري ، غرونه او ډبري ، وابښه او درختي ، وحشي حیوانان او خزندې ، درنگان او د هوا مرغان او د دریاب ماهیان په تعزیت او غم کښي دحضرت محمد صلی الله عليه وسلم مشارک او مساهم دي او ژړیدونکي ، محزون او متالم دي .

غزل:

ای زهجرانت زمین و آسمان بگریسته
سینه و دل خون شده روح و روان بگریسته
کن فکان چون قال لب اندتو چو جاني لاجرم
در عزای تو تمام کن فکان بگریسته
ني همي ما خاکيان بهري تو ماتم داشتيم

بلکي رضوان نیز در باغ جنان بگریسته
 خون گري ایدیده بهر سید کز ماتمش
 جبرئیل اندر فلک با قدسیان بگریسته
 آدم و نوح و خلیل و موسی و عیسی بهم
 در عزای سید آخر زمان بگریسته
 اهل بیت آن دم که گریان گشته از بهر رسول
 سنگ خارا بردل پر درد شان بگریسته

۲: (امام سیوطي (رحمه الله) د خپل کتاب ❖ الحاوي للفتاوى ❖ په ج ۱ ص ۱۸۱ کښي د اسلام د پیغمبر د مولد د لمانځني په باب داسي فرمایلي دي:

إن أصل عمل المولد الذي هو اجتماع الناس وقرآءة من القرآن ورواية الأخبار الواردة في مبدأ أمر النبي (صلى الله عليه وسلم) و ما وقع في مولده من الآيات ثم يمدلهم سماء يأكلونه و ينصرفون من غير زيادة على ذلك هو من البدع الحسنة التي يثاب عليها صاحبها لما فيه من تعظيم قدر النبي (صلى الله عليه وسلم) و إظهار الفرح و الإستبشار بمولده الشريف .

يعني چي ځما په نزد اهل د عمل د مولد چي راټوليدل د خلگو دي او قرأئت د قرآنکريم دى او بيانول د هغو روايتو دي چي په ابتدا کښي د شان د نبي (صلى الله عليه وسلم) راغلي دي او بيانول د هغه څه دي چي هغه پيښ سویدی (يعني د تولد په وجه له خارق العادته شيانو څخه) بيا و خلگو ته د تصدق او د خيرات سترخوان غوړولي دي چي خلگ خورک ورڅخه وکړي او وروسته بيا و خپلو ځايو ته ولاړ سي ، بېله دې چي يو نامشروع کار په دغه مجمع کي وکړ سي ، نو دا ډول عمل او لمانځنه د مولد له جملې څخه د هغو حسنه بدعتو دى چي و عمل کونکي ته يې ثواب ورکړ کيږي ؛ ځکه په دغه کار کښي اظهار د عظمت د قدر نبي (صلى الله عليه وسلم) را ځي او اظهار د خوشحالي او د استبشار په مولد شريف دده مبارک سره راځي .

فاکهاني کوم چي له مالکي علماؤ څخه دئ او د اسلام د پيغمبر د ميلاد د لمانځني پر خلاف يې يوه ليکنه کړېده علامه سيوطي وروسته له ذکر سوي بيان څخه په خپل کتاب کښي د فاکهاني ليکنه رانقل کړېده او جمله پر جمله يې رد کړېده او جواب يې ورکړئ دئ ، که څوک ددغه ايراد او رد خواهش لري نو و حاوي ته دي مراجعه وکړي .

۳)هممدارنگه امام أبو عبدالله ابن الحاج په ؟ مدخل ؟ کښي د اسلام د پيغمبر د مولد د لمانځني په هغه ډول چي موږ يې ذکر وکړم دحه کړېده ، البته که د لمانځني په اجتماع کښي کوم منکر کارونه وي نو هغه يې رد کړيدي .

۴)د اسلام پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) په خپله د خپل ولادت لمانځنه کړېده ؛ ځکه يو وخت يوه سائل له ده مبارک څخه پوښتنه وکړه چي د دوشنبې په ورځ روژه نيول څنگه دي ؟ يا دا مطلب چي يا رسول الله د دوشنبې په ورځ ته روژه ولي نيسي ؟

نو ده مبارک په جواب کښي ورته وفرمايل : ؟ ذاک يوم ولدت فيه ؟ يعني د دوشنبې ورځ داسي ورځ ده چي په دغه ورځ کښي زه زيږيدلى يم (رواه مسلم رقم الحديث ۲۷۴۷).

نو تشریف ددغي ورځي کوم چي له ذکر سوي حديث څخه فهميږي متضمن دئ تشریف د هغي مياشتي لره چي دى مبارک په کښي زيږيدلى دئ چي د ربيع الاول مياشت ده.

۵)همدارنگه که د صحيحينو و يوه مبارک حديث ته په غور وکتل سي او له تعصب او انحراف څخه اعراض وکړ سي نو دا خبره په ډاگه ورڅخه معلوميږي چي په عبادتي أمورو سره د ميلاد لمانځنه په حديث سره ثابت عمل دئ او ودې ته ضرورت نسته چي بدعت حسنه ورته وويل سي ، د هغه مبارک حديث مضمون دادئ چي کله چي نبي (صلى الله عليه وسلم) و مدينې منوري ته راغلئ نو يهود يې وليدل چي د عاشوراء په ورځ بې روژې نيولې ، نو د اسلام پيغمبر له دوى څخه پوښتنه وکړه چي تاسي په څه سبب په دغه ورځ روژه نيسي ؟ دوى ورته وويل چي په دغه ورځ کښي الله پاک فرعون غرق کړئ دئ او موسى ته يې نجات وربخښلى دئ نو موږ د الله تعالى ددغه نعمت د شکر ادا کولو په خاطر روژه نيسو !

په ځنو روايتو كښي داسي راځي چي ❖ و نحن أولى بموسى منكم ❖ يعني د اسلام پيغمبر و يهودو ته وفرمايل چي په موسى خو موږ تر تاسي ډير حقدار يو (يعني موږ خو بايد بيخي په دغه ورځي كښي روژه ونيسو) .

(و في الكاملية في ص ٢٦٣ :

سئلت عن قرآنة مو لده الشريف (صلى الله عليه وسلم) و إجتماع الناس لذلك فرحاً بقدومه و استبشارا بمجيئه ما حكمها ؟

فالجواب أن قرآنة المولد على الوجه المشروع ممدوحة شرعاً لاشتمالها على تعظيمه و إظهار علامات نبوته .

(و في المهند على المفند المشهور بعقائد ديوبند ص ٦٤ :

السؤال الواحد والعشرون ما تقولون أن ذكر ولادته (صلى الله عليه وسلم) مستقبح شرعاً من البدعات السيئة أم غير ذلك ؟

الجواب ؟ حاشا أن يقول أحد المسلمين فضلاً أن نقول نحن أن ذكر ولادته الشريفة (صلى الله عليه وسلم) بل ذكر غبار نعاله وبول حماره (صلى الله عليه وسلم) مستقبح من البدعات السيئة المحرمة فالأحوال التي لها أدنى تعلق برسول الله (صلى الله عليه وسلم) ذكرها من أحب المندوبات و أعلى المستحبات عندنا سواء كان ذكر ولادته الشريفة او ذكر بوله و برازه و قيامه و قعوده و نومه و نبهته كما هو مصرح في رسالتنا المسماة بالبراهين القاطعة في مواضع شتى .

٨(سئل مولانا أحمد علي المحدث السهاري تلميذ الشاه محمد إسحق الدهلوي ثم المهاجر المكي عن مجلس ميلاد بأي طريق يجوز و بأي طريق لايجوز ؟

فأجاب بأن ذكر الولادة الشريفة لسيدنا رسول الله (صلى الله عليه وسلم) بروايات صحيحة في أوقات خالية عن وظائف العبادات الواجبات و بكيفيات لم تكن مخالفة عن طريقة الصحابة و أهل القرون الثلاثة المشهود لها بالخير و بالإعتقادات التي لم تكن موهمة بالشرك والبدعة و بالآداب التي لم تكن مخالفة عن سيرة الصحابة التي هي مصداق قوله عليه الصلوة و السلام

وفي مجموعة فتاوى ج ٣ ص ١٢٨.

السؤال : هل يجوز تخصيص ذكرى المولد الشريف بشهر ربيع الاول او غيره ام لا ؟

الجواب : ان ولادة خير البشر عليه صلواة الله الاكبر موجب لألاف سرور وفرحة وهذه السرور والفرحة ليس له اختصاص بزمان ومكان بل استقر في عرق كل مؤمن وعصبه (وشحمه ولحمه) وان ثوبية جارية ابي لهب لما بشرته با لولادة السعيدة للنبي صلى الله عليه وسلم فرح واعتقها.

ثم روي في المنام بعد موته (صاحب هذه الرويا ء هو العباس بن عبد المطلب رضي الله عنه) ف قيل له كيف حالك ؟ فقال: من يوم الموت اعذب بالنار. الا انه يخفف عني كل ليلة الاثنين. وذاك ببركة السرور بولادة محمد مصطفى صلى الله عليه و سلم فاذا كان ابولهب الشقي يخفف عنه العذاب لفرحه بالميلاد. فالمسلم الموحد من امته صلى الله عليه وسلم الذي يسر بمولده صلى الله عليه وسلم . ويبذل ماله في محبته

اصلى الله عليه وسلم حسب استطاعته كيف لا يبلغ الى الدرجة العليا. كذا قال المحدث ابو الفرج ابن الجوزي والشيخ عبد الحق الدهلوي وغيرهما فالولادة السعيدة والمعجزات والغزوات والاحوال الاخرى المتبركة لسيد العالمين صلى الله عليه وسلم لوبينت في مجلس الوعظ او التعليم وشرحت مفصلاً بدون دعوة الناس . وبغير صورة الاحتفال تكون موجبة للالوف من البركات. وقد كانت ا لصحابة رضي الله عنهم اجمعين يجعلون محافلهم متبركة ومهابط الانوار الالهية القدسية بذكر هذه الامور وبيانها وروي (اصحابي كالنجوم فبايهم اقتديتم اهتديتم.

مشكوة المصاييح . واما اجتماع الناس وانهقاد المحفل بشرط ان يكون خالياً عن المنكرات وكذا دعوة الناس الى محفل ذكر المولد ومجلس ا لسيرة النبوية. واعلان انه ينعقد في يوم كذا وموضع كذا وكذا ليشتركوا في الحسنات. فالحقيقة ان ذكرى المولد بهذه الصورة لم يكن في عهد صاحب الرسالة صلى الله عليه وسلم . ولا في عهد الصحابة والتابعين ومن تبعهم رضي الله عنهم . وباقي عصر المجتهدين رحمة الله تعالى عليهم . وما بلغتنا فيه رواية منهم ولعدم ثبوته بهذه الصورة في عهد النبوي المبارك يمكن ان يقال له (بدعة) وقال الامام النووي رحمه الله تعالى عليه ان البدعة في الشرع احداث مالم يكن في عهد رسول الله صلى الله عليه وعلى اله واصحابه وسلم. كذا قال الملا علي القاري رحمه الله تعالى عليه في شرح المشكوة لكنه لما كان هذا امراً حسناً ولم يكن موجباً للمعصية والاثم . وقد ثبت في الشرع اجتماع الناس للفرحة والسرور ، وكذا ثبت ان سيدنا بلال رضي الله تعالى عنه احياناً كان يطلع الناس بامر المصطفى صلى الله عليه وسلم في الطريق والسوق على موعظة الرسول الله صلى الله عليه وسلم اجازه علماء الشريعة وسموه بدعة مندوبة فيثاب فاعله.

پوسه چي ددغه عبارت د ترجمي له مخه د مولد د لفظ وضاحت ضرور دى په دي ډول چي دمولد لفظ په اصل كښي ياصيغه دظرف زمان ده ياصيغه دظرف مكان ده معنى يې ځاى دزيږيدلو ياوخت دزيږيدلو دى اوپه اصطلاح كښي دامت مولد واجتماع ته دخلگواوو قرائت ته دقران كريم اوويانولوته دهغو روايتوچي واردوي په ولادت كښي ديوه نبي له انبياوو او ياديوه ولي له اولياوو اوومدح اووصفت كولو ته ددوى په نيكواقوالواو افعالوسره ددوى ويل كيږي (اعانة الطالبين جلد ۳ ص ۳۶۱)

اوس نو دمذكوره عبارت و ترجمي ته ځيرسئ.

دسوال پخوړ او خلاصه داده چي داسلام د پيغمبر د سيرة بيانولو اودده مبارك دمدمح اوصفت په خاطر راغونډيدل خاص په هغه مياشت كښي چي دده مبارك زوكړه په كښي سويده چي هغه دربيع الاول ياغيره مياشت ده جائزده اوكه نه ده يعني سره له دي چي نفس داسلام د پيغمبر د سيرت بيانول اودده مبارك مدحه او ثنا كول خوپه شريعت كښي ډير مهم كار دى خوپه دغه خاص شكل كښي دغه كار كول چي مثلاً ودغه كارته دربيع الاول تر مياشتي تخصيص وركړل سي اوپه قاعده سره خلك ومحفل دمولد شريف ته رادعوت كړل سي اوپه دي معتاد ډول و خلكوته اعلانونه وكړل سي د شريعت له نظره څنگه كاردئ؟ د جواب خلاصه داده چي كه چيري په دغه اجتماع كښي غير شرعي كارونه وجود ونلري نو علماوو د شريعت دغه كار جائز گڼلئ اوبدعت مندوبه يې بللئ دى اوددغه كار كونكي يې مستحقين د ثواب بللي دي، همدارنگه په ذكر سوي فتاوى كښي راغلي دي چي ډيرو له غټانو درجالو د طريقت كوم چي عمل دمولد يې ترسره كړيدئ په خوب كښي په داسي حال كښي داسلام پيغمبر ليدلئ دى چي په عمل دمولد خپل به راضي او خوشحاله وو اوشيوخ عبدالحق محدث دهلوي فرمايې چي ځني له هغو خواصو د عمل اودلمانځني دمولد داسلام د پيغمبر كوم چي په وارو وارو په تجربه رسيدلئ دى دادئ چي په دغه ټول كال كښي دغه څوك چي لمانځنه دميلاديې كړي وي له امن او امان سره مخامخ سويدئ اوپه يوه طريقه له طريقوسره د كاميابئ زيري وركړ سويدئ

وايضاً في مجموعة الفتاوى ج ۱ ص ۳۹ للعلامة الكنوي بعد تمهيد عدة مقدمات اقول بعد تمهيد هذه المقدمات ان ذكرى المولد نفسه ليس بدعة ضلالة لوجهين:

الوجه الاول: ان المولد عبارة عن ان يقرأ آية من الآيات القرآنية . او يروي حديث من احاديث النبوية . ويذكر شئ من الفضائل والمعجزات النبوية . ويضاف في الشرح بعض حالات ولادته صلى الله عليه وسلم . ونسبه الشريف والخوارق التي ظهرت في حين ولادته وقبلها . ونحوها . كذا حققه ابن حجر المكي في (نعمة الكبرى على العالم بمولد سيد ولد ادم وغيره من العلماء الحذاق المهرة وهذه الحقيقة كانت موجودة في العهد النبوي وعصر الصحابة وان لم تسم بهذه التسمية ولا يخفى على المحدثين الماهرين ان الصحابة رضي الله عنهم كانوا يذكرون الفضائل والشمال

النبوية . والحالات الراهنة عند ولادة الرسول المعظم صلى الله عليه وسلم وقد روي في الصحاح ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يضع لحسان منبراً في المسجد يقول عليه قائماً يفاخر عن رسول الله صلى الله عليه وسلم وينشد اشعاره في مدح رسول الله صلى الله عليه وسلم وكان رسول الله صلى الله عليه وسلم يدعوه ويقول :: اللهم ايده بروح القدوس . ولا يخفى على من طالع ديوان حسان رضي الله عنه ان في قصائده ذكرت المعجزات النبوية واحوال الولادة السعيدة . والنسب الشريف وغيرها . وانشاد الاشعار بهذه الصفة في المجالس هو عين المولد . وقصة انشاده الاشعار في المسجد النبوي رويت في صحيح الامام البخاري رحمة الله عليه ومن شاء الاطلاع فليرجع اليه اوالى غيره فتح الباري ج ١ ص ٥٤٨ . رقم الحديث ٤٥٣ .

فلا يظهر بين الذكر المولد الذي مريانه وبين هذه القصة فرق معتد به . الا ان هذه القصة لم تسم بمحفل المولد . وهذا امراخر . ان اعترض ان نفس ذكر المولد وبيان الفضائل وغيره ثابت لكن ذكر المولد بهذه الصورة بأن يجمع له الرجال ويدعى الاحباب من البيوت لم يثبت، يجاب بان جمع الرجال وطلبهم لتبليغ العلم ونشره ثابت في الحديث كما ذكر فقيه ابوالليث السمرقندي رحمه الله تعالى عليه في كتابه تنبيه الغافلين: عن علي بن ابي طالب قال: نزلت (اذا جاء نصر الله) في مرض رسول الله صلى الله عليه وسلم فما لبث ان خرج اليوم الخميس فرقي المنبر وجلس عليه ثم دعا بلالا وقال: ناد في المدينة ان اجتمعوا لوصية رسول الله عليه وسلم فنأدى بلال فاجتمع صغيرهم وكبيرهم وتركوا ابواب بيوتهم مفتحة حتى خرجت العذارى من خدورهن حتى خض (قوله خض يقال غض مكان باهله امتلابهم وضاق) المسجد باهله والنبي صلى الله عليه وسلم يقول ،وسعوا لمن وراءكم ثم قام فحمد الله واثنى عليه وصلى على الانبياء . ثم قال انا محمد بن عبدالله بن عبدالمطلب بن هاشم العربي الحرمي المكي الحديث انتهى ملخصاً . وذكره في باب رفق ٢٩٩ . وفوق ذلك بان الكلام في المولد نفسه . واما التخصيصات العرفية والامور المحيطة به فان لم تثبت من هذا الاجتماع الذي ذكره في الحديث لا يلزم منه عدم جواز ذكرى المولد ولا يستلزم منع الاحتفال به.

دوجه ثاني خلاصه داده چي داخبره په احاديثو اوپه شرعي دلائلو ثابتته ده چي دهر فردله افر دوڅخه دعلم شرعي په هروخت كښي چي وي تعليم اوتعلم شرعي كار دى، نو داسلام دپيغمبر دميلاد په مناسبت داسلام دپيغمبر سیرت او حالات بيانول يا اوریدل هم يوفرد دى له افرادو څخه دتعليم اودتعليم دعلم شرعي نوپه دي وجه داهم شرعي كار دى اوو دي خبري ته متبحر فقهاء اومستنبطين علماء كوم چي له اهل څخه دفتوى دي لكه ابوشامه حافظ ابن حجر اوامام سيوطي اوشامي اوامثال ددوى تللي دي اوحكم يې كړيدى په استحباب دذكر دمولد، اود (الانوار المحمدية من المواهب اللدنية) په ٢٨ او ٢٩ صفحه كښي په دي اړه داسي راغلي دي . وارضته صلى الله عليه وسلم ثوبية عتيقة ابي لهب اعتقها حين بشرته بولادته عليه السلام وقدر وءى ابولهب بعد موته فى النوم ف قيل له ما حالك فقال فى النار الا انه خفف عني فى كل ليلة اثنين وامص من بين اصبعين هاتين ماءً و اشار برأس اصبعيه وان ذلك باعترافي لثوبية عندما بشرتنى بولادة النبى صلى الله عليه وسلم وبأرضاعها له صلى الله عليه وسلم. قال ابن الجزري فإذا كان

هذا أبولهب الكافر الذي نزل القرآن بزمه جوزي بفرحه ليلة مولد النبي صلى الله عليه وسلم فما حال المسلم الموحد من امته صلى الله عليه وسلم يُسربمولده ويبدل ماتصل اليه قدرته في محبته صلى الله عليه وسلم لعمرى انما يكون جزاءه من الله الكريم ان يدخله بفضل العميم جنات النعيم ولازال اهل الاسلام يحتلفون بشهرمولده عليه الصلاة والسلام ويعملون الولائم ويتصدقون في ليااليه بانواع الصدقات ويظهرون السرور ويزيدون في المبرات ويعتنون بقراءة مولده الكريم ويظهرعليهم من بركاته كل فضل عميم ومما جُرب من خواصه انه امان في ذلك العام وبشرى عاجلة بنيل البغية فرحم الله امرء اتخذ ليالي شهر مولده المباركة اعياداً .

قد رمنوورونو داسلام دپيغمبر دميلاددلمانخني دشرعي حكم په ارتباط مي دمعتدوكتابو په حواله داسلام اوداھل السنّت والجماعت دنامتوعلماؤ قولونه درته ذكركړل چي له ټولو څخه مثبته نتيجه ترلاسه كيږي اووهغه چاته چي دحق تلاش كوي اودحق منونكي وي اودسليم عقل خاوند وي په ډير كافي ډول ل ذكرسوي تفصيل قناعت وركونكى دى ددي سلسلي په اخر كښي زه عاجزهم غواړم چي خپل نظرومسلमानانوته ديوڅو جملوپه ضمن كښي تقديم كړم.

اوله جمله داده چي داسلام دپيغمبر دميلاددلمانخنه چي په دغه مروج ډول داسلام په ابتدائي درو قرونو كښي نه كيدله اوبيا دعالم اسلام په ټولو اطرافواوكانافوكښي پيل سوه نود پوښتني ځاى بايد داخبره وي چي داسلام په اولو درو قرونوكښي ولي دغه عظيم الشانه عمل نه ترسره كيدي ددي دپاره بايد يو عذر اوعلت پيداسي اوله كومه وخته چي دغه عمل مسلمانانورواج كړيدئ ځماپه فكر دادسوال اودپوښتني ځاى نه دى ځكه داسلام دپيغمبر دميلا ددلمانخني په عظمت كښي كه صحيح فركو كړل سي اوسياسي واجتماعي داخلي اوخارجي ديني اواخروي گټي يې وڅيړلي سي نوبي اختياره دهرمسلمان وجدان اوعقل او علم پردي باندي حكم كوي چي مسلمانان ضرور بايد دغه عمل هر كال دربيع الاول په مياشت كښي په ډيرجوش اوخروش سره ترسره كوي خو البته په دي شرط چي شرعي مقررات به په نظر كئ نيسي.

دوهمه جمله داده چي دري پيړي مخكي انگرېزانو ځني جاسوسان واسلامي هيوادوته دپاره دفتني اوفسادچلولوپه منځ كښي دمسلمانانو وليږل چي دهغو جاسوسانو څخه يو جاسوس همفرياهمفري نوميده دغه جاسوس چي كله دجاسوسي دوري پوره كړي بيايې يوكتاب جوړكړ چي هغه كتاب يې هم دهمفرپه نامه ياديږي او اوس هم دغه كتاب په مختلفوهيوادوكښي په مختلفوژبو كښي وجود لري په دغه كتاب كښي ده هغه ټولي وظيفي ذكر كړيدي كومي چي دانگرېزانو دحكمرانانو لخواودته سپارلي سوي وي اودارنگه يې هغه ټول اجراءات په دغه كتاب كښي ذكر كړيدي كوم چي په اسلامي ملكوكښي ده د انگرېز حكمرانانو ددستورمطابق ترسره كړي وو ده په دي كتاب كښي ذكر كړيدي چي يوه وظيفه ماته دارا كړه سويوه چي ته به په اسلامي هيوادوكښي كوښښ كوي چي دمسلمانانوتعلق داسلام د پيغمبرله اولادي څخه پري كړي ځكه چي دپيغمبرپه اولاد كښي هرڅوك چي مسلمانان يې ويني نوومسلمانانوته داسلام پيغمبر اودهغه حالات ورپيادوي. ددغه جاسوس په دغه خبره كښي كه فركو كړ سي

نودا خبره به وهرمسلمان ته په ډاگه سي چي داسلام دپيغمبر دميلاد لمانځنه به پرکافرانوباندي په ځونه لوړه کچه دغم اوددرد اتراجوي اونه لمانځل بي دکفارو ځونه غټ اومههم مطلوب وي.

دريمه جمله داده چي دا حاديثو په ټولومعتبر کتابوکښي دغه روايت مذکور دئ چي يوه يهودي وحضرت عمر رضی الله عنه ته وويل چي که دغه ايت چي (اليوم اکملت... الی اخرها) پرموړ يهودونازل سوئ وای نو موږ به هغه ورځ داختر ورځ گرځولي وای حضرت عمر ورته وفرمايل چي ددغه ايت دنزول ورځ زموږ ددوواختروورځ ده ځکه چي دغه ايت دجمعي په ورځ نازل سويدي چي په اسلام کښي يوه ستره مقدسه ورځ ده اوبل دعرفي په ورځ نازل سويدي چي په سلام کښي له ډيرو مقدسو ورځوڅخه يوه بله ورځ ده ، که دحضرت عمر په دغه کلام کښي غوروکړل سي نووهرسري ته داخبره څرگنديږي چي په مسلمانانوباندي چي په کومه ورځ کښي يوستر الهي انعام سويوي نوهغه ورځ داختر دورځي په شان بايدوگني، نوچي ددغه مبارک ايت دنزول ورځ ددي مستحقه سوه چي داختر دورځي په شان وبلله سي نوداسلام دپيغمبر صلی الله عليه وسلم دولادت ورځ به چي مبدأوپيل پرعالم بشريت باندي دټولودنيوی اوديني اواخروي ستروسترو نعمتوده څنگه په دي سره حقداره نه وي چي ولمانځله سي اوديوستراختر په شان وگڼله سي.

څلورمه جمله داده چي که څوک په دي قول دخدای پاک کښي چي (ويتبع غيرسبيل المؤمنين) چي دسورة النساء ۱۱۵ ايت دئ صحيح فکروکړي اودارنگه داسلام دپيغمبر صلی الله عليه وسلم په دغومبارکوحديثوکښي په شرط دلياقت اوپه شرط دعدم دتعصب تأمل اوتدبروکړي نوداسلام دپيغمبر دميلاد دلمانځني دمشروعيت په باب به هيڅ شک اوشبهه ورته پاته نشي ، اودا خبره به هم ورته ثابته شي چي دميلادالنبی عليه الصلاة واسلام لمانځنه په اسلام کښي په هيڅ معنی دبدعت کارنه دئ، بلکي داسلامي اصولوله مخی په شرعي دلائلوسره ثابت سوي عمل دئ حديثونه دادي ،

۱) (قال النبي صلى الله عليه وسلم (ان الله لا يجمع امتي علي ضلالة) رواه الترمذی . کتاب الفتن باب لزوم الجماعة.

۲) (مارأه المسلمون حسناً فهو عندالله حسن ...) رواه الحاكم في المستدرک ج ۳ ص ۸۷.

۳) (من سن في الاسلام سنة حسنةً فله اجرها واجرم من عمل بها ...) رواه مسلم في کتاب الزکاة باب الحث علی الصدقة.

محترمومسلمانانو! دا اخير دهغه څه دئ چي داسلام دپيغمبر دميلادپه مناسبت می وتاسي محترموته تقديم کړل له الله جل جلا له څخه يي دکامل اجر اميدواړيم.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library